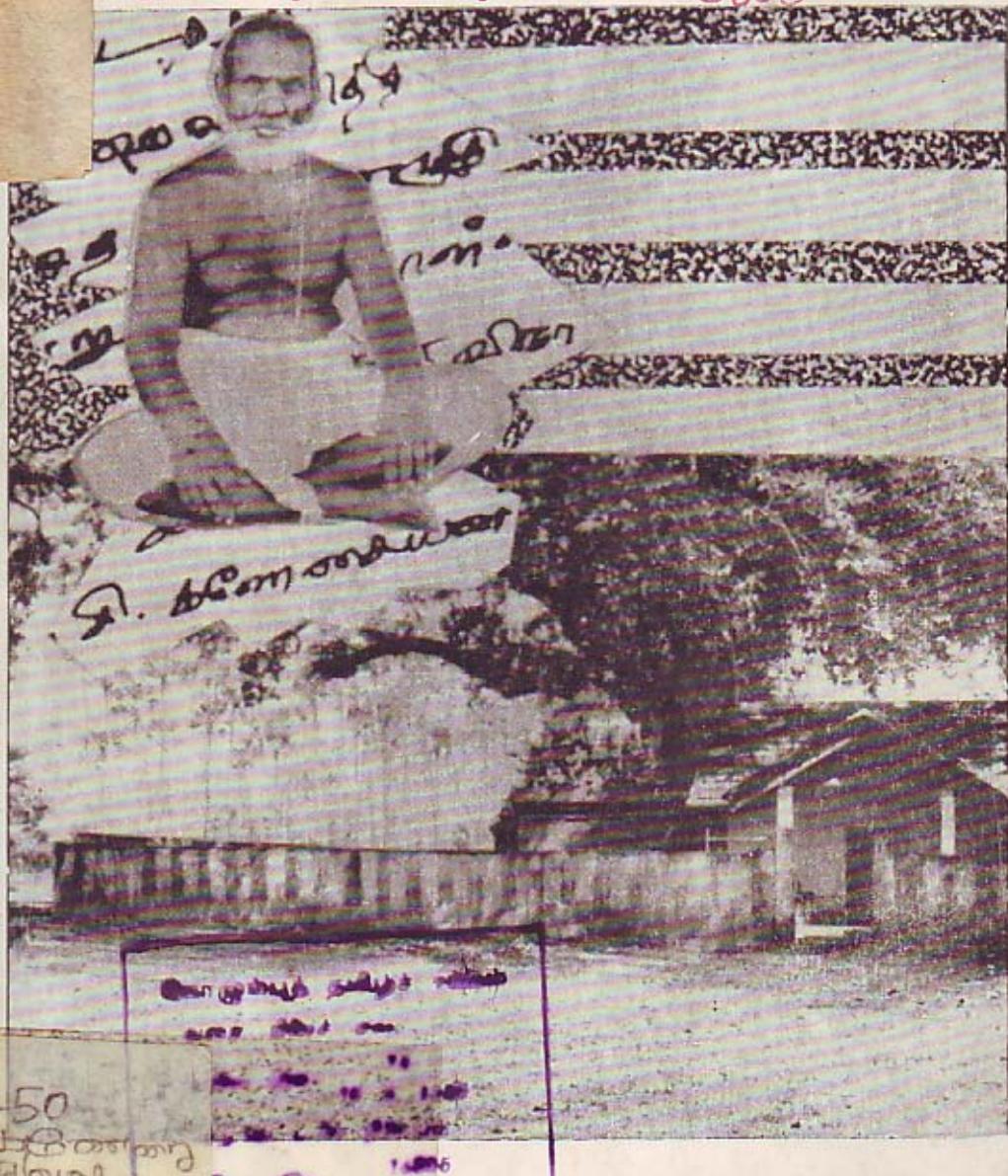

வித்துவ சோமனீ கணைசயரின்

பாம்க்கையும் பனியும்

13685

50
பதினாறு
வெளி
SLIP/12

எஸ். சிவலிங்கராஜா

வித்துவ சிரோமனி கணேசையின் வாழ்க்கையும் பணியும்

எஸ். சிவலிங்கராஜா எம். ஏ.

யற்றப்பானப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

முதற் பதிப்பு : 1989

உள்ளடை

Title : Life and Works of Vittuva Ciromani Ganesaiyar
(Vittuva Ciromani Ganesaiyarin
Valkkaiyum Paniyum)

Author : S. SIVALINGARAJAH, M. A.
Senior Lecturer
University of Jaffna

First Printing : 1989

Published by : University of Jaffna
Printed at : Commercial Printters

	பக்கம்
அணிந்துரை	—
முன்னுரை	—
1. அறிமுகம்	1
2. உரையாசிரியர்	15
3. இலக்கணப் பேரறிஞர்	27
4. கட்டுரையாளர்	39
5. பாடபேத ஆய்வாளர்	48
6. விவாத அறிஞர்	57
7. கவிபாடும் புலமிக்கோன்	68
8. போதனைசிரியர்	78
9. பன்றுகப் பணிகள்	85
10. மாணக்கள் யரம்பரை	91
11. உபயோகப்படுத்திய நூல்கள்	109
12. கண்சையர் எழுதிய கட்டுரைகளின் விபரம்	110

இந்துஸ்,

எமது பெற்றேரின் பிறப்பிடமான
தெல்லிப்பளை, வருத்தலைவிளாஜை வதிவிட
மாகக் கொண்டிருந்த, வித்துவ சிரோமணி
சி. கணேசயர் மீது மதிப்பும் மரியாதை
யும் மிக்க எமது அன்புப் பெற்றேர்
திரு. சோமநாதர் செல்லப்பா அவர்களதும்
திருமதி அன்னம்மா (தையற்பிள்ளை)
செல்லப்பா அவர்களதும் பசுமைகுன்று
நினைவுகளுக்குச்

சமர்ப்பணம்

கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கம்
“ செஷவல் ”
வருத்தலைவிளான்,
தெல்லிப்பளை.

அனிந்துரை

மகாவித்துவான் சின்னையர் கணேசையர் (1878 - 1958) இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களுள் மிகவும் முக்கியமானவர்களுள் ஒருவர். சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் (1854 - 1922) மறைந்தபோது, நாவலர்மரபு மறைந்து விட்டதாகக் கவலைப் பட்டவர்கள், குமாரசுவாமிப் புலவரின் மாணவராகிய கணேசையரிலே, நாவலர்மரபு தொடர்வதைக்கண்டு நிம்மதியடைந்தனர்.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் தேசியம் ஆரிய வெறுப்பை முனைப் பாகக் கொண்டு செயற்பட்டதால், அந்தனர் தமிழ்ப் பணி களிலே இயன்ற அளவு பங்களிப்பதாகத் தெரியவரவில்லை. இலங்கைத் தமிழர் தேசியம் ஆறுமுகநாவலர் காலத்திலிருந்து (1822-1879) சைவசமய மறுமலர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டதால், ஆரிய வெறுப்பு முனைப்படையவில்லை. சைவ சித்தாந்தி காசிவாசி செந்திநாதையர் (1848-1924) இலக்கணி கணேசையர் முதலானார் பொதுவாக நன்றியுணர்வுடன் நினைவு கூரப்படுகின்றனர்.

தமிழ்த்துறையிலே முத்த விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் எமது மாணவர் சிவலிங்கராசா தமது முதுகலைமாணிப் பட்டத்துக்கு குமாரசுவாமிப்புலவர் தமிழ்ப்பணிகள் பற்றி, மறைந்த பேராசிரியர் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் நெறிப் படுத்தவிலே சிறந்த ஆய்வேடு தயாரித்த அனுபவமுள்ளவர். இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, இலக்கியம் முதலியன சம்பந்தமாக, தாம் பல்லாண்டுகள் உழைத்து, பிறர் பல ஆய்வேடுகள் தயாரிக்கப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குமேல் நெறிப்படுத்தி உதவிப் பழுத்த அனுபவம் பெற்ற பேராசிரியர் வித்தியானந்தனி டம் ஆராய்ச்சி மாணவராக இருந்து சிவலிங்கராசா பயன்பெற்றவர். குமாரசுவாமிப்புலவரின் தமிழ்ப்பணிகளை அளவீடு செய்து மதிப்பீடுகொண்ட அவரிடம் கணேசையரின் பணிகளை அளவீடுசெய்து மதிப்பிடும்பணி தேடிவந்தடைந்திருக்கிறது.

இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, இலக்கியம் முதலியனபற்றி, ஆய்வேடுகள் பல எழுதப்பட்டுள்ளபோதிலும், அவற்றுள் மிகச் சிலவே அச்சுவாகனம் ஏறியுள்ளமை வருந்தத்தக்கது. கணேசையர் பற்றிய இந்நால் ஆய்வேடு அல்ல. கணேசையரின் பணிகள் யாவற்றையும் நன்கு விளக்கவேண்டுமென்ற நோக்கமுடைய நூலாசிரியர் நூலைப் பத்து இயல்களாக வகுத்துள்ளார். கணேசையரின் பணிகளின் பரப்பினை அளவீடு செய்வதற்கு, இந்தப் பகுப்பு உதவும்.

கணேசையர் எதிர்காலத்திலே எதற்காக நினைவுகூரப்படாப் போகிறார் என்ற வினா எழுகின்றது. கணேசையர் மறைந்த பின்பு, சமூகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், கணேசையர் நினைவுமலர் (1960) என்ற பெயரில் ஒரு பெரிய நூலில் வெளியிட்டது. நாம் எழுப்பிய வினாவுக்கான விடை அந்த நூலில் இல்லை.

இலக்கியத்துறையிலே, இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றுசிரி யராகவும் இலங்கை இலக்கிய உரையாசிரியராகவும், கம்பரா மாயாணபாடாந்தர ஆய்வாளராகவும் இவர் நினைவுகூரப்படலாம். வேகமாக வளர்ந்துவரும் இலங்கை இலக்கிய வரலாற்றுக்கு, இவருடைய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் ஒரு முன் நேடி முயற்சியாகும். முட்டு அறுத்துக்கற்பதற்கு வில்லங்கமான இலங்கைக் காவியமான இரகுவம்மிசத்துக்கு இவர் எழுதிய உரை, இலங்கைத் தமிழர் பாரம்பரியப் பெருமை போற்றப்பட்டு வரும்வரை பாராட்டப்பட்டுவருமென நம்பலாம். கம்பராமாயாணத்தை நல்லீனமுறையிற் பதிப்பிக்க விரும்புவோர், கணேசையர் செந்தமிழ் என்ற சஞ்சிகையிலேதொடர் கட்டுரையாக எழுதிவந்த ‘இராமாவதாரப் பாடாந்தரம்’ என்பதைக் கருத்திலே கொள்ளவேண்டுமென்று பேராசிரியர் வையாபுரிப்பின்னை, ‘கம்பன்காவியம்’ என்ற நூலிலே கூறியுள்ளார்.

கணேசையர் இலக்கணத்துறைக்கு ஆற்றியுள்ள பணி இலங்கை அறிஞர் பிறரோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது சடி ஜெயற்றதாகத் தோன்றுகிறது. இலங்கை - சிறப்பாக, யாழ்ப் பாணம் - நீண்டகாலமாகச் செந்தமிழைப் போற்றி வந்துள்ளது. நாவலர் நன்னாற் காண்டிகையுரையைத் திருத்திப் பதிப்பித்த தோடு, இலக்கணச் சுருக்கம் என்ற நூலையும் எழுதினார். தொல்காப்பியம் முழுவதையும் முதன்முதலிலே பதிப்பித்த சி. வை. தாமோதரம்பின்னை, வீரசோழியம், இலக்கண விளக்கம், களவியலுரை முதலிய இலக்கணநூல்களையும் தேடிப் பதிப் பித்தார். நூல் எழுதுவதிலே அக்கறை காட்டாத இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களின் இலக்கணப் புலமைபற்றிச் செவிவழியாக வரும் செய்திகள் பல உள்.

கணேசையர் பெருந்தொகையான இலக்கணக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவையாவும் தொகுக்கப்பட்டு ஆராயப்பட வேண்டும். கணேசையருடைய தொல்காப்பியப் பதிப்புகளுள்ளே அவருடைய எட்டுமுக்கியமான கட்டுரைகள் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. ‘இலக்கணக் கொள்கைக் கட்டுரைகளிலே கணேசையரின் அனுகுழறை’ என்ற தலைப்பிலே இக்கட்டுரைகள் எம்மால் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, சிந்தனை (1984) இதழிலே ஒரு கட்டுரை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கணேசையருடைய இலக்கணத்துறைப் பங்களிப்பு இக்கட்டுரைகளேடு அடங்கிவிடாது, அவருடைய தொல்காப்பியப் பதிப்பிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியிருக்கிறது. இவருடைய உரைவிளக்கத்தோடு வெளிவந்த தொல்காப்பியம் எழுத்ததி காரம் நச்சினர்க்கினியம், கணேசையர் பதிப்பு என்றும் வழங்குகிறது. சமூகேசரிப் பொன்னையா வெளியிட்ட தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் முதலியன, கணேசையரின் உரைவிளக்கக் குறிப்புகளோடு வெளிவந்ததாகவே கூறப்பட்டுள்ளபோதிலும், இக்காலத்திலே அவை கணேசையர் பதிப்பு என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றன. கணேசையருடைய முழு மையான தொல்காப்பியப் பதிப்பு முயற்சி இன்னும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வில்லை.

கணேசையரின் இலக்கணப்புலமை ஏற்றவகையிலே மதிப்பிடப்பட்டு வெளிக்கொண்டுவரப்பட்டால், அவரின்புகழ் உயர்வாம்; இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களின் இலக்கணப் பாரம்பரியம் தமிழ்க்கறும் நல்லுலகிலும் சர்வதேசமட்டத்திலும் அங்கீகாரம் பெறலாம்.

தமிழ்த்துறை
24-11-1989.

ஆ. வேலுப்பிள்ளை

முன்னுரை

ஸம்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே வித்துவசிரோமணி கணேசையர் அவர்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் உண்டு. இவரின் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக வெளிக்கொண்டும் நூல்கள் எவையும் இற்றைவரை வெளிவரவில்லையெனக் கூறப்படும் குற்றம் நியாயமற்றது எனத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. எனினும் அவைப் போது ஜயரின் அருமைப்பாட்டை உணர்ந்த சிலர் அவரின் முயற்சி களை வெளிக்கொணர முயன்றிருக்கின்றனர். இந்த வகையிலே ஈழ கேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியிட்டு மன்றம் 1960 ஆம் ஆண்டு கணேசையர் நினைவுமல்ல ஒன்றை வெளியிட்டது. கணேசையரை நன்கு அறிமுகஞ் செய்வதாக இம்மலர் அமைந்துள்ளது. ஜயரை இனங்காட்டும் கட்டுரைகள், அவரின் வாழ்க்கையோடு தொடர் புடைய நிகழ்ச்சிகள், படங்கள் முதலியன் இம்மலரிலே இடம்பெற நூல்கள். எனினும் கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ள இம்மலர் போதியது எனக் கருதமுடியாது. கணேசையரை நன்கு விளங்கி, அவரை மதித்து நினைவுமலர் வெளியிட்ட ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியிட்டு மன்றத்தின் முயற்சி என்றும் பாராட்டிற்குரியது.

வித்துவசிரோமணி கணேசையர் பற்றி வெளிவந்த நூல்களுள் இ. சந்தர்ராஜ சர்மா எழுதி வெளியிட்ட ஞானகுரியன் என்னும் நினைவு வெளியீடும் குறிப்பிடத்தக்கது. வித்துவசிரோமணி கணேசையரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாக வெளியிடும் “நினைவு மலராகவே” இந்நால் அமைந்துள்ளது.

வித்துவசிரோமணி கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் இரத்தினச் சுருக்கமாக எழுதியவர் ஜயரின் சிரேஷ்ட மாணவர் இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் அவர்களே யெனலாம். மகாஜனக் கல்லூரித் தமிழ்மன்ற வெளியீடான இச் சிறுநூல் கணேசையரைப்பற்றி அறிய ஓரளவுக்கு உதவுகின்றது.

ஓர் ஆசிரியரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பல்வேறு கோணங்களில் ஆராயும்முறை இப்போது வலுவடைந்து வருகின்றது. ஓர் ஆசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாற்றிற்கு ஊடாக வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும் ஆராயும் முறை இப்போது முதன்மைபெற்று வருகின்றது. ஜெல்வாய்வு முறை இலக்கிய வரலாற்றூய்வாளனுக்கு மிகுந்த பயன் விக்கக்கூடியது. ஓர் ஆசிரியரின் வாழ்க்கை வரலாறும், பணிகளும்

தனித்தனியே ஆராயப்படும்பொழுது பொதுவாக அவ்வாசிரியர் வாழ்ந்தகால இலக்கிய வரலாற்றின் சில பகுதிகளைக் கூர்மையாக அறியமுடியும் என நம்பலாம்.

ஸம்த்து இலக்கிய வரலாற்றை முழுமையானதாகவும், பூரண மானதாகவும் அறிவதற்குத் தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், அவர்களது பணிகளையும் தொகுத்து வைத்தல் என்பதும் மிக முக்கியமானதாகும். பின்வரும் ஆய்வாளருக்கு இத்தகைய தொகுப்புக்கள் மிகுந்த பயனளிப்பதாக அமையும். கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியும் என்ற இந்நாலிற் தேவை கருதி ஆங்காங்கே 19 ஆம் நூற்றுண்டின் சமூகச் சூழலும், கல்விப் பின்னணியும் சுருக்கமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வு பத்துப் பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டு வித்துவசிரோமணி கணேசையரின் பன்முகப்பணியையும் அறிமுகஞ் செய்கிறது. காய்தல் உவத்தல் அற்ற விதத்தில் கணேசையரைக் காண முயன்றிருக்கிறேன். ஸம்த்தின் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராயப்போகும் ஆய்வாளருக்கு இந்நால் மிகுந்த பயனளிப்பதாக அமையுமென்று நம்புகிறேன்.

வித்துவசிரோமணி கணேசையரைப் பற்றிய ஆய்வினைச் செய்யும்படி என்னைத் தாண்டி அதற்கேற்ற ஒழுங்குகளையும் செய்து இத்தலைப்பினையும் தந்ததோடு ஸம்த்து இலக்கிய வரலாற்றுத்துறையை எனது சிறப்புத்துறையாகக்கருதி அதிலீடுபட்டுழைக்குமாறும் பணித்த பேராசிரியர் அமரர் க. கைலாசபதியை மிகவும் நன்றியறிதலுடன் நினைவுகூருகிறேன்.

இந்நால் எல்லா வகையிலும் சிறப்புற அமையவேண்டுமென்பதிற் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்து எனக்கு வழிகாட்டியதோடு, கையெழுத்து நிலையிற் படித்துத் திருத்தி ஆக்கழுர்வமான ஆலோசனைகளை வழங்கி ஊக்கமளித்த அமரர் பேராசிரியர் சு. வித்துவான்நதன் அவர்களுக்கு என் இதயழூர்வமான நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

நாலுருவாக்கத்திற்கு முன்னரே இதனைப் படித்துத் திருத்தியுதவியதோடு, அனிந்துரையும் வழங்கிய தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் நன்றியடையேன்.

இந்நாலை எழுதப் பல வகையிலும் உதவிபுரிந்த, என்றும் என்மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், திருமதி மகேஞ்சௌமணி சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள் உரியதாகும்.

இந்நால் சிறப்புற அமையப் பலர் உதவிபுரிந்தனர். குறிப்பாக இலக்கணவித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம், பண்டிதர்

க. வீரகத்தி, மயிலங்கூடலூர் பி: நடராஜன், மகாவித்துவான் P.X.C. நடராசா, சிரேஷ்ட உதவிப்பதிவாளர் இ. முருகையன், திரு. வ. கோவிந்தபிள்ளை, படங்கள் பிடித்துதவிய பேபிபோட்டோ உரிமையாளர் என். இராஜரத்தினம் ‘புளோக்’ செய்துதவிய கொழும்பு ஸ்ரூதியோ உரிமையாளர் திரு. குகதாசன், ஆகியோருக்கு என்றும் என் இதயழூர்வமான நன்றிகள்.

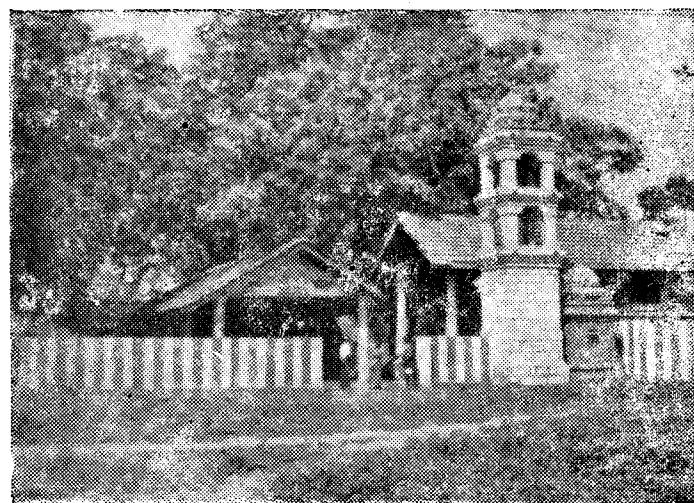
வழக்கம்போலவே, எனது கல்விசார் முயற்சிகளுக்கு உந்துசக்தியாக அமையும் எனது மனைவி சரஸ்வதிக்கும், குழந்தைகள் சிவதி, ரகுராமனுக்கும் நன்றிகள் உரியன்.

கொமேர்ஷல் அச்சக உரிமையாளர், ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் என்றும் என் நன்றிகள் உரியன்.

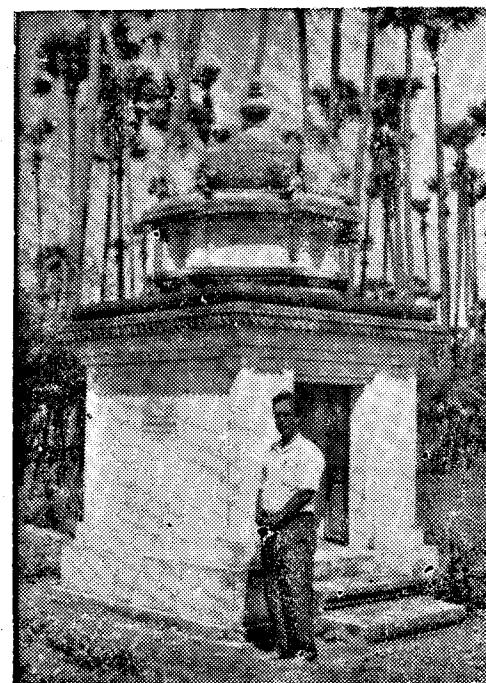
இந்நாலே எழுதுவதற்கு ஊக்கமளித்து அதற்குரிய ஆய்வுவேலைச் செலவுகளையும், இதனே நூலாக வெளியிடவிருக்கும் செலவினையும் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்ட வருத்தலைவிளானைச்சேர்ந்த பெருந்தகை டாக்டர் எஸ். சிவலிங்கம் அவர்களுக்கும் நன்றியுடையேன்.

இந்நாலுருவாக்கத்திற்கு உதவிய அனைவருக்கும் என் இனிய நன்றிகள் என்றும் உரியன்.

எஸ். சிவலிங்கராஜா
தமிழ்த்துறை,
யாழ் / பல்கலைக்கழம்.

வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் ஆலயத்தின் இன்றைய தோற்றம்

வருத்தலைவிளானில் அமைந்துள்ள, வித்துவசிரோமனி கணைசயர் நினைவுச் சின்னத்தில் நூலாசிரியர்

அறிமுகம்

சமத்து இலக்கிய வரலாற்றினையும் கல்வி மரபினையும் யாழ்ப் பாண மன்னர்கள் காலத்திலிருந்தே தெளிவாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திற் செழிப்புற்றிருந்த கல்வியும் இலக்கியமும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் முதிர்ந்து கனிந்தன எனலாம். சமத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் தங்கள் சகல வல்லமைகளையும் தமிழ்க்குறும் நல்லுலகத்திற்குக் காட்டக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இக்காலப்பகுதியிலேயே ஏற்பட்டன. தமிழ் நாட்டிற் கும் சமத்திற்குமுள்ள தொடர்பு புவியியல் அண்மைத்தன்மையை மாத்திரம் கொண்டிருக்காமல், புலமைத்தன்மையையும் கொண்டிருந்தமையை ஆய்வாளர்கள் அவதானிப்பர். இலக்கியப் பரம்பலுக்கும் அறிஞர்களின் பரஸ்பர உறவுகளுக்கும் புவியியற்றன்மை சாதகமாக அமைந்தது உண்மையே. சம்நாட்டிற்கான தனித்துவமான பாரம்பரியத்தை முன்னிறுத்தியவர்களாக ஆறுமுகநாவலர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, தி. த. கணகசந்தரம்பிள்ளை, நா. கதிரவேந்பிள்ளை வி. கணகசபைப்பிள்ளை முதலிய அறிஞர்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இவர்களின் தொடர்ச்சியிலே, இப்பட்டியலிலேதான் வித்துவ சிரோமனிகளைசொல்லும் இடம்பெறுகிறார். சம்நாட்டின் தமிழ்ப்புலமையையும் தனித்துவத்தையும் நிலைநிறுத்திய பலர் இந்தியா சென்று கற்றும், கற்பித்தும் வாழ்ந்தும் வந்தவர்களே “இந்திய வாழ்வு” சமத்துத் தமிழ் அறிஞர் பலரைப் புகழ்க்கொடியில் ஏற்றியது உண்மையே. சம்நாட்டின் தமிழ்ப்புலமையையும் பாரம்பரியத்தையும் நிலைநிறுத்திய வித்துவ சிரோமனிகளைசொல்ல யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டிலுள்ள ஒரு சிறிய கிராமத்தில் வாழ்ந்துகொண்டே தமிழ்க்காறும் நல்லுலகெல்லாவற்றையும் தம்பாலீர்த்தவர். ஐயரவர்கள் குன்று உழைப்பும் குறையா ஊக்கமும் உடையவர் என்பதை அவர் நன்பார்களும் மாணவர்களும் வியந்து கூறுவர். உழைப்பாலுயர்ந்த ஐயரவர்கள் இந்தியயாத்திரை மேற்கொண்டபோதிலும் அங்கு கற்றதாகவோ கற்பித்ததாகவோ அறியமுடியவில்லை. சம்நாட்டின் மரபுவழிக் கல்வியின்தும் பாரம்பரிய இலக்கிய வளத்தின்தும் பழுத்தபழமாகவே ஐயர் காணப்படுகிறார். பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் சமத்திற் சிறப்புற நிலவிய ஆங்கிலக் கல்வியை ஐயர் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. சமத்தின் பாரம்பரியக் கல்வியின் உள்ளுரத்தைப் புலப்படுத்தும் நல்ல உதாரணமாக ஐயர் விளங்குகிறார்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களில் ஒன்றுன் புன்னலைக்கட்டுவ விலே அந்தண்ணுலத்தவரான சின்னையருக்கும் சின்னம்மானுக்கும் 15-4-1878இல் கணேசையர் பிறந்தார். ஈழத்திற் சைவத்தையும் தமிழையும் நிலைநிறுத்தி ஈழம் கடந்த புகழுக்குரியவரான ஆறுமுக நாவலர் இறக்கும்பொழுது ஜெயர் ஒருவயதுக்குழந்தையாக இருந்தார். ஈழநாட்டில் நாவலர் மரபின் தொடர்ச்சியின் உதயத்தை, ஜெயரின் பிறப்பிலே காணமுடிகின்றது. கணேசையரின் குடும்பம் கற்றவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் கொண்டிருந்தது. ஜெயரின் ஆளுமைக்கான ‘அடிஉரத்தில்’ கணிசமானளவு குடும்பப்பாதிப்புமிருந்ததென்று கருதலாம்.

கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பூரணமாக அறிய அவர்களைப்பற்ற கல்வி முறையையும் அக்காலச் சமூக அமைப்பையும் அறிவது பயன்தரத்தக்கது. கீழெநாடுகளில், குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய கல்விமுறையே ஈழத்திலும் நிலவிவந்தது. மரபுவழியிலான குருசிங்க கல்விமுறை ஈழத்திற், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நிலவிவந்துள்ளது. சிறப்பாக நல்லூர், தெல்லிப்பளை, சுன்னுகம், புலேலா விடுப்பிட்டி, காரைநகர், வரணி, விளைவேலி, கருணைவாய், வல்லுவெட்டி முதலிய கிராமங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். இக்கிராமங்களிலிருந்து அரூத்தொடர்ச்சியுடன் புலமைமரபு அல்லது மரபுவழிப் புலமை இன்றுவரை நின்று நிலைத்து வருவதை அவதானிக்கலாம்.

ஜோப்பியர் வருகையையொட்டி நிறுவன ரீதியிலான பாடசாலைகளைச் சுதேசிகள் ‘வேதப்பள்ளிக்கூடம்’, ‘பாதிரிபள்ளிக்கூடம்’ முதலிய பெயர்களால் அழைத்தனர் இப்பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் செல்லும் மரணவர் மதம் மாறுவதை விரும்பாத மதாபிமானமிக்க சுதேசிகள் தாழும் பாடசாலைகளை நிறுவி நடத்திவந்தனர். வேதப்பள்ளிக்கூடத்துப் பாடத்திட்டத்திற்கும் சுதேசிகள் நிறுவிய சைவவித்தியாசாலைகளின் பாடத்திட்டத்திற்கும் வேறுபாடு காணப்பட்ட போதிலும் கல்வி போதனுமுறை என்பன ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையான வையாகவே காணப்பட்டன. புன்னலைக்கட்டுவனிலே கணேசையரின் பெரியதந்தையரான கதிர்காமையர் நிறுவிய சைவப்பாடசாலையிலே ஜெயர் எட்டாம் வகுப்புவரை கல்விகற்றார்.

அக்காலத்தில் பாடசாலை செல்லும் மாணவர்கள் பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்ததும் தகப்பனிடமோ, உறவினரிடமோ சென்று பாடங்கேட்பது வழக்கம். குடும்பத்திற் படித்தவர்கள் இருந்த காரணத்தாற் படித்து முன்னேறிய பலரை இக்காலப்பகுதியிலே காணலாம். இந்தவகையில் வாய்ப்பும் வசதியும் படைத்த குடும்பத்துப் பிள்ளைகளிற் பலர் புலமை படைத்தவர்களாகவும் திகழுக்கூடிய நிலையேற்

பட்டது. பாடசாலை முடிந்து பாடங்கேட்கும் மாணவர்கள் பெரும்பாலும் உயர் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கும் புராணபடனத்திற்குமே முதன்மை கொடுத்தனர். தனித்தனி நூல்களாக வருடக்கணக்கிற பாடங்கேட்பது அக்கால வழக்கம். கணேசையர் பாடசாலை முடிந்ததும் பாடங்கேட்கும் பணியினை மிகுந்த சிரத்தையுடனும் ஆர்வத்துடனும் செய்துவந்தார். ஈழத்தின் மரபுவழிப் புலமையின் ‘நாடி ஓட்டம்’ இவ்வாறு பாடங்கேட்டல்லாதோன் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கதிர்காமையர் வித்தியாசாலை நிறுவிப் பணிபுரிந்தபோதிலும் பெருமக்கு கணேசையருக்கு மாலையிலும் இரவிலும் கரிசணையுடன் பாடங்கற்பித்து வந்தார். கதிர்காமையர் தமிழிலும் வடமொழியிலும் சிறந்த பாண்டித்தியமுடையவர்.

... ஊரெழு என்னுமிலிருந்த மயில்வாகனப்புலவர் என்பவரிடத்திற் சென்று தமிழிலக்கியங்கள் சில கற்றவர். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், பாரதம் என்னும் இலக்கியங்களில் அதிகப்பிற்கியடையவர். மறைசையந்தாதி, கல்வளையந்தாதி, புலியூரந்தாதி என்பவற்றிலும் மிகப் பயிற்கியடையவர். குடோபணி நீகண்டை முதலில் இருந்து முடிவு போக வாய்ப்பாடமாகச் சொல்லவல்லவர். நீர்வேலிச் சங்காபண்டிதரிடத்திலே சென்று தமக்கு நேர்ந்த ஜெயங்களைக் கேட்டுத்தெளிந்தவர். ஆறு முக நாவலரோடும் பரிச்சயமுடையவர். சுன்னுகத்து முருகேசபண்டிதர் இவருக்கு நண்பராவர். இனுவில் நடராசையிடஞ் சித்தாந்த நூல்களைக் கேட்டறிந்தவர் சிவஞானித்தியாருரரைகளுள் ஒன்று கிய ஞானப்பிரகாசருரரையில் நன்கு பயின்றவர். ஊரெழு சரவண முத்துப்புலவருங் காசிவாசி செந்திநாடையருந் தமதினாமைப் பருவத்திலே இவரிடம் பாடங்கேட்டவர்களாவர். இவரிடம் யாழும் இளமைப்பராயத்திலே பாடங்கேட்டுள்ளோம். இவர் எமக்குப் பெரியதந்தையாராவர்.”1

மேற்கட்டியவாறு கணேசையர் தமது ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்திற் கதிர்காமையரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவர். கதிர்காமையரிடம் பிள்ளைப்பருவத்தில் பாடங்கேட்கும் வாய்ப்பு கணேசையருக்குக் கிடைத்தமை அவரைப் பாடசாலையில் ‘கெட்டிக்கார’ மாணவராக கியது. அத்துடன் கதிர்காமையரின் கல்வி இலக்கிய இரசனை வாஞ்சையையும் ஊட்டியது. படிப்பில் ஆர்வமும் இறைபக்தியும் உள்ள சிறுவனுக்க் கணேசையர் திகழ்ந்தார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதிகளிலே தமிழ்நாட்டிற் பிராமண குலத்தினர் பெற்றிருந்த சமூகநிலையையும் வாழ்க்கை முறையையும் ஈழநாட்டுப் பிராமணர்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது சற்றுச் சிரமமானது. யாழ்ப்பாணச் சமூக அமைப்பிற் பிராமணர்கள் உயர்வானவர்களாகக் கருதப்படுவது உண்மையேயென்னும்,

4 இவர்களின் பொருளாதாரநிலை உயர்வானதாக இருக்கவில்லை. யாழிப் பாணச் சமூகத்தில் நிலமும் சொத்தும் வேளாளர்வசம் இருந்தது போலப் பிராமணர்வசம் இருக்கவில்லை கணேசையர் பிறந்த குடும்பம் பொருளாதார நிலையிற் பின்தங்கியிருந்தது. கணேசையர் பெறும் கல்விமூலம் உபாத்தியாயர் வேலைபெற்று வேதனம் பெறவேண்டுமெனப் பெற்றேரும் உறவினரும் விரும்பினர். கணேசையரின் குடும்ப நிலை உத்தியோகத்தை ‘அவாவி’ நின்றது. இதனால், ஜயர் கதிர்காமையரின் வித்தியாசாலையிலே எட்டாம் வகுப்புவரை கற்க நேர்ந்தது. எட்டாம் வகுப்பிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதுதான் கணேசையர் ‘வித்துவ சிரோமணி’ ஆவதற்கான ‘ஆயத்தமணி’ அடிக்கப்பட்டதென்னாம்.

அவர் தமது வாழ்க்கையிலேற்பட்ட முக்கியமான திருப்பத்தை “நான் வித்துவ சிரோமணியின் மாணவனுன்மை” என்னும் கட்டுரையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரையின் ஒருபகுதி பின்வருமாறு :

“.....அன்று எங்களுக்குப் பரீட்சை நிகழ்ந்தது. வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்தாம்பரீட்சகர். எட்டாம் வகுப்பிற் பிராமணப்பிள்ளைகளும் வேளாளப்பிள்ளைகளுமாகப் பன்னிரண்டு மாணவர்கள் படித்தோம். பரீட்சை ஆரம்பமாயிற்று. கந்தபுராணக் காப்புப் பாட்டாகிய “திகடசக்கரச் செம் முகமைந்துனான்” என்ற பாட்டை மாணவர் ஒருவர் வாசித்தார். நான் உரைசொல்ல ஆரம்பித்தேன். “விளங்காநின்ற பத்துத் திருக்கரங்களையும் செவ்விய ஐந்து முகங்களையுமடைய சிவபிரான்” என்று முதலாமடிக்கு உரை கூறினேன். உடனே வித்துவ சிரோமணியவர்கள் கையமர்த்திவிட்டுப் பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினார்கள்: “உண்மைப்பொருள், உடைமைப்பொருள் எனப் பொருள்கள் இரண்டு வகைப்படும். உடைமைப் பொருளைக் கூறும் பொழுதுதான் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய ‘ஐ’ உருபை விரித்துப் பொருள்கூறுதல் வேண்டும். உண்மைப் பொருளைக் கூறுமிடத்து ‘ஐ’ உருபை விரித்துப் பொருள்கூற அமையாது. சிவபிரானது முகங்களும் கரங்களும் உண்மைப் பொருள்களாதவின் ‘ஐ’ உருபை விரியாது விளங்காநின்ற பத்துத் திருக்கரங்களும் ஐந்து திருமுகங்களும் உள்ள சிவபிரான் எனக்கூறல் வேண்டும்? என விளக்கினார். இதைக் கேட்டவுடனே என மனதிற் பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களிடம் ஒருபயமும், அவர்களது இலக்கண அறிவைப் பற்றிய உயர்ந்த எண்ணமும் உண்டாக. அவர்களிடத்திலே இலக்கண இலக்கியம் படிக்கவேண்டுமென்னும் அவா உண்டாயிற்று. இதையென் தந்தையாராகிய சின்னையிடம் கூறினேன்.....நான் எட்டாம் வகுப்புச் சித்தியடைந்து மாணுக்க உபாத்தியாயராகப் பயிலவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய விருப்பம். ஆனால் என்மனமோ இலக்கண,

இலக்கியங்களைப் பொன்னம்பலபிள்ளை உபாத்தியாரிடம் படிக்க வேண்டுமென எண்ணிற்று.”²

ஜயரவர்களின் ‘நல்வினை’ வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையைக் கதிர்காமையரின் வித்தியாசாலைக்குப் பரீட்சகராக அனுப்பியது. மாணவ ஆசிரியராகும் நெறியை விடுத்து ஜயர் வண்ணூர்பண்ணையில் வசித்துவந்த தன் மைத்துனராகிய சுந்தர ஜயரிடமும் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தார். சுந்தரரையரும் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் காவியரசனையிற் சுந்தரரையரும் ஈடுபாடுடையவர். கணேசையர் மாணவ ஆசிரியராவதைவிடப் பொன்னையா உபாத்தியாயரிடம் (பொன்னம்பலபிள்ளையிடம்) கல் வி கற்பதைச் சுந்தரரையர் விரும்பினார். ஒருநாள் கணேசையரைச் சுந்தரரையர் பொன்னம்பல (வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை) உபாத்தியாயரிடம் அழைத்துச் சென்றார். இதைக் கணேசையர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“.....வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன்கோயிலின் வடக்கு விதியிலே தெற்கு நோக்கி இருந்தது பிச்சவையர் வீடு, பிச்சவையர் வீட்டுத் திண்ணை விசாலமானது. பத்துப் பதிணைத்துபேர் இருக்க இடவசதி யுள்ளது. அதிலேதான் பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களது படிப்பித்தல் நடைபெற்றது. நானும் மைத்துனர் சுந்தர ஜயர்வர்களும் வித்துவசிரோமணியிடம் போன்போது அங்கே இலக்கண பாடம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது,

வித்துவசிரோமணியவர்கள் இலக்கணச்சுருக்கம் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சிறுப்பிடிட்டியினிருந்த பொன்னம்பலபிள்ளையென்பவர் படித்துக் கொண்டிருந்தார். உண்ட’ என்ற சொல் ஹக்கு இலக்கணம் என்ன? என்று வித்துவசிரோமணியவர்கள் பாடங்கேட்டுக் கொண்டிருந்த சிறுப்பிடிடி பொன்னம்பலபிள்ளையைக் கேட்டார். அவரால் விடைசொல்ல முடியவில்லை. அந்தச் சமயத்திலேதான் நானும் என்னுடைய மைத்துனரும் அங்கே போயிருந்தோம். என மைத்துனர் மூலம் நான் தம்மிடம் படிக்க விரும்பியதை வித்துவசிரோமணியவர்கள் முன்னரேயறிவார்கள். அன்றியும் புன்னுலைக்கட்டுவன் பாடசாலையிலே தாம் என்னைப்பரீட்சித்த ஞாபகமும் இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஆகவே, வித்துவசிரோமணியவர்கள் என்னைத் திரும்பிப்பார்த்து நீர் சொல் வீரா? என்று கேட்டார். நான் ஆம் என்னும் குறிப்பிலே தலையசைத்து “உயர்திணைப் பலர்பால் வினைமுற்றாகவும், அஃறினைப் பலவின்பால் வினைமுற்றாகவும்வரும்” என்று விடைசொன்னேன்.

உடனே வித்துவசிரோமணியவர்கள் பொன்னம்பலபிள்ளையின் தலையிலே இரண்டு குட்டுக்கொடுத்தார்கள். . . .

அவர் படிப்பார், படிக்கட்டும் என்று வித்துவசிரோமணியவர்கள் என்னுடைய மைத்துனர் சுந்தரஜயரவர்களிடம் கூறி ஞார். நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். தந்தையாருடைய விருப்பப்படி நான் எட்டாம் வகுப்புப் பரீட்சை சித்தியடைந்த பின் என்னுடைய மைத்துனர் வீட்டில் இருந்து கொண்டு வித்துவசிரோமணியவர்களிடம் பாடங்கேட்டு வந்தேன். மாணுக்கர்கள் தொகை வரவர அதிகமாயிற்று. கரவெட்டி கார்த்திகேயபிள்ளை, கொக்குவில் பண்டிதர் இளையதம்பி முதலியோர் வந்து சேர்ந்தனர். தாவடி சோமஸ்கந்த பண்டிதரும் வந்து கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்.

மாணவர் தொகை வரவர அதிகப்பட்டபடியால் பிச்சவையர் வீட்டுத்தின்னைஇடம் போதாமற்போக நாவலர் வித்தியாசாலை எங்கள் படிப்புக்கு இடமாயிற்று’³

கணேசையர் வித்துவசிரோமணியை அனுகிப் பாடங்கேட்ட வரவாறு யாழ்ப்பாணத்தின் மரவுவழிக் கல்வியின் வரலாருக்கக் காணப்படுகின்றது. வித்துவசிரோமணியிடம் ஜயர் பெற்ற கல்வி அவரின் புலமைப்பரப்பை ஆழமாக்கியது. வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை நால்கள் எழுதும் பணியில் பெருமளவு ஈடுபட்டவர் என்று கருதமுடியாது. எனினும், அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைசிறந்த ஆசிரியராயும் உரைகாரராயும் திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்தின் இரசனைமரபின் மூலவேர்களில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை முதன்மையானவர் ஆசிரியர்களின் தாக்கம் மாணவர்களுக்கு அவர்களையறியாமலே சென்று விடுவதுண்டு. ஜயரின் ஆளுமையில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்திய ஆசிரியர்கள் இருவர். ஒருவர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை. மற்றவர் சன்னகம் சூமாரசவாமிப்புலவர். இந்த இருவரும் யாழ்ப்பாணத்தின் கல்விமரபினதும் புலமை வளர்ச்சியினதும் இரு கணகள். இவ்விருகண்களினதும் ஞானதிருஷ்டியை நன்கு பெற்றவரான கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் அறிவிதற்குப் பின்னியியாக இவ்விரண்டு ஆசிரியர்களைப்பற்றியும் சுருக்கமாகவேனும் அறியவேண்டிய அவசியமேற்படுகின்றது. கதிர்காமையர் உழுது பதப்படுத்திய நிலத்தில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை பயிரேற்றிவைக்க, அதை பாதுகாத்துப் பயன்பெறச் செய்தவர் சூமாரசவாமிப்புலவர். வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையினதும் சூமாரசவாமிப்புலவரினதும் சிறப்பமிசங்கள் பல திரண்டு ஒன்றுக் கெளிகளம்பிய உருவமாகக் கணேசையர் காட்சி தருகின்றார்.

நாவலரின் மருகரும் மாணவருமாகிய வித்துவசிரோமணி

பொன்னம்பலபிள்ளை சிறந்த போதனுசிரியர், உரையாசிரியர், இரசனையாளர். நாவலரிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றவர். நாவலருடன் உடனுறைந்து அவரின் அறிவைப்பெற்ற சிலருள் முதன்மையானவர். அக்காலத்தில் பொன்னம்பலபிள்ளை ஒரு கல்வி நிறுவனம்போல விளங்கினார். இவரிடம் பாடங்கேட்டவர்கள் குடாநாட்டங்கலும் புகழ்பரப்பிக் கொண்டிருந்தனர். பொன்னம்பலபிள்ளையின் மாணவன் என்பது ‘சிறப்புத்’ தகுதியாகக் கணிக்கப்பட்டது. . . . அப்பொழுது பிரசித்திபெற்று விளங்கிய கோப்பாய்ச் சபாபதி நாவலர், உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை, மகாவித துவசிரோமணியாய் விளங்கிய பிரமழீ சி. கணேசையர் என்பவர்களை உள்ளிட்டவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் படித்தவர்களென் றிருந்தவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் அணைவரும் பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் பாடங்கேட்டவர்கள்⁴

மேற்காட்டியவாறு பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிடுவார். கோப்பாய் சபாபதி நாவலர் தமிழ் நாட்டில் ஓப்பாரும் மிக்காருமின்றி மதங்கொண்ட யானைபோல் திரிந்தவர் என்பர். ஈழநாட்டிலும் தமிழ் நாட்டிலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர். மிகச்சிறந்த உரையாசிரியராகத் திகழ்ந்த ம. க. வேற்பிள்ளை நாவலருடனும் தொடர்புடையவர். ஈழமண்டலசதைகம் பாடி ஈழநாட்டின் சிறப்பைத் தமிழ்நாட்டிற் புலப்படுத்தியவர். இன்னேரன்ன மாணவர்கள் வரிசையிலேதான் நமது கணேசையரும் இடம்பெறுகிறார்.

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை சிறந்த உரையாசிரியர். சீவகசிந்தாமணி, கம்பராமாயுணம், கந்தபுராணம் சங்க இலக்கியங்கள் முதலியவற்றில் அதிருட்பமான பயிற்சியும் ஆற்றலும் உடையவர். இவரிடம் குடாநாட்டின் பலபாகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் வந்து பாடங்கேட்பர். தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்து இவரிடம் பாடங்கேட்டவர்களும் உண்டு இவரிடம் பாடங்கேட்ட போர் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களை எழுதிப்பது வழக்கம். யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த உரைநால்கள் பலவற்றிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் செல்வாக்குச் சுவற்றியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் பாடங்கேட்டவர்களின் பரம்பரையினரிடம் இன்றும் இவ்வுரைவிளக்கக் குறிப்புக்களைக் காணலாம். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய கந்தபுராண தகூர்களுக்கு வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் படித்தவர்கள் எழுதிவைத்த குறிப்புக்களும் பயன்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. வித்துவசிரோமணியிடம் கம்பராமாயணம் பாடங்கேட்டு எழுதிவைத்தவர்களின் கொப்பிகள் சில தமக்குக் கிடைத்ததாகவும் தாம் அவற்றைத் தமிழ்நினர் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளையவர்கள் கேட்டுக்கொண்டமைக்கின்க இராமாயணப் பதிப்பு

முயற்சிக்கு உதவும்பொருட்டுக் கொடுத்துவிட்டதாகவும் பண்டித மணியவர்கள் இந்நாலாசிரியரிடம் தெரிவித்தார். இவ்வாறு வித்துவசிரோமணியின் நுட்பமான உரைகாணும் மரபு ஈழம் கடந்து தமிழ் நாட்டிலும் பரவியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை நூலாக்கற் பணியிலே தமது முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை. இரசனையே இலக்கியத் தின் உயிர் என்ற வகையில் இலக்கிய இரசனையை வெளிப்படுத்தப் புராணபடனத்தைச் சாதனமாகக் கொண்டவர். பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கிய புராண பிரசங்கிகளில் வித்துவசிரோமணியின் ‘அருட்பார்வை’ சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே வெளிப்பட்டதுமுன்டு. வித்துவசிரோமணியின் மாணவர்கள் வகுப்பில் மாத்திரமன்றிப் புராணபடனம் நடக்கும் இடங்களுக்கும் சென்று குறிப்பெடுப்பது வழக்கம். ஒருமுறை கூறிய உரையைப் பொன்னம்பலபிள்ளை மறுமுறை திருப்பிக் கூறமாட்டார் என்ற கருத்து அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாண மக்களிடையே நிலவியது. என்கெங்கு புராணபடனம் நடக்குமோ அங்கங்கெல்லாம் இவரது மாணவர்கள் குறிப்புக் கொப்பிகளுடன் சென்றுவிடுவார்கள். இக்குறிப்புக் கொப்பிகள் காலங்கடந்து உரைநூல்களாக உருமாறியதும் உண்டு என்பர்.

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் தாக்கம் கணிசமானவு கணேசையரிடம் காணப்பட்டது. ஆசிரியப்பணியில் ஜயர் சட்டுப்பட்டிருந்த காலத்தில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் ‘பாணி’யைப் பின்பற்றினாரென்றும் அறிய முடிகின்றது இலக்கியங்களிற் சில சுவையான பகுதிகளை விளங்கவைக்கும்போது “வித்துவசிரோமணி இப்படித்தான் கூறுவார்” என்று ஜயர் குறிப்பிடுவாராம். இரசனையை ஊட்டுவதில் வித்துவசிரோமணி பெற்ற வெற்றியை ஜயர் பெற்றார் என்று கூறமுடியாது. எனினும், வித்துவசிரோமணியின் செல்வாக்கு ஜயரிடம் இலக்கிய இரசனை விஷயத்தில் காணப்பட்டது. இதனைப் பண்டிதமணியின் பின்வரும் கூற்று நிறுவும்:

“... வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை நடமாடும் சர்வகலாசாலையாய் விளங்கினார். தெருக்கள், தெருத்தின்னைகள், குளக்கட்டுக்கள், மரநிழல்கள் பொன்னம்பலபிள்ளை பாடஞ்சொல்லும் இடங்கள். பொன்னம்பலபிள்ளை அழகுகள், நவரசங்கள், சொட்டச் சொட்டப் பாட்டுக்களுக்கு உரை விரித்தற கென்றே பிறந்தவர்”

வறுத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகராலயத்தைச் சூழவுள்ள மரங்களுக்குக் கீழ் இருந்தே கணேசையரும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பார். வழியிலும் தெருவிலும் ஏதாவது சந்தேகமெனின் மாணவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளலாம். கேட்கும் மாணவர்களுக்கு மிகவும்

ஆறுதலாக விளக்கமளிப்பாராம். அல்லது பார்த்துச் சொல்லுகிறேன் என்பாராம் மாணவன் மறந்தாலும் தாம் பார்த்ததைத் தேடி அந்தமாணவனுக்கு விளங்கவைப்பாராம். (தகவல்: இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம்) வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் தாக்கம் கணேசையரிற் சிறப்பாகப் படிந்திருந்தது எனக்கருதலாம்.

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை இறந்த பின்னர் ஜயர் கன்னுகம் குமாரசவாமிப் புலவரிடம் மாணவனுகச் செல்லுகிறார். ஜயரின் அறிவுத்தாகம் புலவர் என்ற சைனியிலே அடங்குகிறது. வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை 1887 இல் இறந்தார். புலவர் இக்காலத்தில் ஏழாலைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். மாஸையில் வீட்டிலும் போதித்தார். ஜயர் புலவரிடம் வந்து தொல்காப்பியம், இருகுவமிசம், இராமாயணம், தணிகைப் புராணம் முதலிய நூல்களைச் சிறப்பாகக் கற்றுப்பாண்டித்தியம் பெற்றனர்,

கணேசையரின் வாழ்வின் இரண்டாவது முக்கியமான அம்சமாகக் கொள்ளக்கூடியது குமாரசவாமிப் புலவரிடம் மாணவனுகியமையே. யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வியின்தும் வடமொழிக் கல்வியின்தும் வாரிசாகத் திகழ்ந்தவர் கன்னுகம் குமாரசவாமிப்புலவர். இவர் கசடறக் கற்றவர். அதற்குத்தக ஒழுகியவர், அறிவு, அடக்கம், எனிமை புலமை என்பன புலவரை அழகுபடுத்தின. அரியவும் பெரியவுமான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து தமிழ்க்கறும் நல்லுல கெங்கும் நன்கு அறியப்பட்டவர் கண்டனம் வரைவதில் வல்லவர். போலிப் புலவர் புரைபட எழுதிய நூலுரைப் பி கௌ கௌ நொடிப் பொழுதிற் காணக்கூடியவர். இத்தகைய பல சிறப்பம்சங்கள் பொருந்திய புலவரிடம் ஜயர் மாணவனுகச் சேர்ந்ததும் ஜயரின் போக்கிலும் நோக்கிலும் மாற்றங்கள் பல தென்படத் தொடங்கின.

பாரம்பரிய ஒடைக்குள் ஒழுங்காக ஓடிவந்த ஜயரின் அறிவுப் பாய்ச்சலுக்குத் தடைபோட்டு, ‘மடை’மாற்றிப் பாயவைத்தவர் கன்னுகம் குமாரசவாமிப்புலவரவர்களே. புலவரவர்களின் தொடர்பு ஜயரை இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சிக்குத் திசைதிருப்பியது. ஜயரின் ஆளுமையில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையேற்படுத்திய தாக்கத்திலும் பன்மடங்கு தாக்கத்தினை குமாரசவாமிப் புலவர் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். புலவரின் அம்சங்களையும் தன்னுட்பேணித் தமக்கு அவரையே ஆதார சுருதியாகக் கருதித் “தாம் அவராக” வாழ்ந்தார் என்று கருதலாம்.

‘ஆறுமுக நாவலனும் ஆற்றுதமிழ்ச் சைவநெறி வீருகொள வைத்தான் வியனுவகில் — ஏறுபுகழ் கண்ணைக் குமாரசவாமி தஞ்சைகுணன் புன்னைக் கணேசன் புகல்.

என்று ஜயர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ்ப் புலமைப் பரப்பில் அரூத்தொடர்ச்சியினைக் குமாரசவாமிப் புலவருக்குப் பின் ஜயருக்கு ஊடாகவே தரிசிக்க முடிகின்றது.

புலவரிடம் மாணவனுக்குச் சேர்ந்து நீண்டகாலம் கல்வி கற்ற தோட்டமையாது புலவரின் அந்திமக்காலம்வரை அவருடன் நெருக்கமான உறவினைக்கொண்டிருந்தவரும் ஜயரவர்களே. காலம் செல்லச் செல்லப் புலவரும் ஜயரும் நண்பர்களாகவும் ஒன்றினைந்து கல்விப் பணியாற்றுபவர்களாகவும் திகழ்ந்துள்ளனர். கணேசையரின் பெரிய தந்தையார் கதிர்காமையர் குமாரசவாமிப் புலவரின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவர். புலவரின் ஆசிரியர் முருகேச பண்டிதரின் நண்பருமாவர். குடும்ப உறவும், புலவரும் ஜயரும் சேர்ந்து பணியாற்றுவதற்குரிய பின்னணியாக அமைந்திருந்தது. இதனை

‘.....பொன்னம்பலவினை சிவகதியடைந்தபோது ஜயரவர் களுக்கு வயது பத்தொன்பதேயாகும். ஜயரவர்கள் அக்காலந் தொடக்கம் தொடர்ச்சியாக, இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக புலவரவர்கள் சிவகதியடையும் வரையும் இடைவிடாது அவரின் அன்புக்குரிய மாணவனுக இருந்து வந்தனர் காலஞ்செல் லச்செல்ல மாணவராக மாத்திரமன்றி நெருங்கிய நண்பராகவும் காட்சியளித்தார். நீண்டகாலமாக ஜயரவர்கள் தமிழை மாணவராகவே மதித்துப் புலவரவர்களிடம் ஊக்கமாகக் கல்வி பயின்று வந்தனர். வயது முதிர்ந்து விவாகஞ்ச செய்த பின்னரும் நாலைந்து மைல்களுக்குமேல் நடந்துசென்று கல்விகற்று வந்தனர். கல்லுகள். மூன்றுகள் காடுகள் என்பனவற்றைத் தாண்டி, மழை வெய்யில் என்பனவற்றைப் பொருட்படுத்தாது வெள்ளோக்குடையுடனும், புத்தகங்களுடனும் இவர் கல்விபயிலச் செல்வதை நேராகக் கண்டவர்களே இக்காட்சியை நன்கு உருவகப்படுத்த முடியும்’ 6

இவ்வாறு புலவரின் மூத்த புதல்வர் அம்பலவர்னபின்லை குறிப்பிடுவர். ஜயர் புலவரிடம் சென்று படித்த வரலாறு ஜயருக்குக் கற்ற விலிருந்த ஈடுபாட்டினையே காட்டுகின்றது. கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் ஆராய்ச்சி செய்வதிலும் தம் வாழ்நாளைக் கழித்த சன்னதைக் குமாரசவாமிப் புலவரைப் போலவே ஜயரும் தமது வாழ்நாளைக் கழித்தார். இறுதிக் காலங்களில் ‘தவமுனி’ போல ஆச்சிரம வாழ்வை மேற்கொண்டு ஜயர் ‘துறவு’ வாழ்வை மேற்கொண்டார். இத்துறவு வாழ்விலும் அறிவுத்தேடலையும் செய்யுளியற்றலையும் மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதையும் துறக்காது பக்திவாழ்வை மேற்கொண்டார். மருதடி விநாயகராலயச் சூழலையாகியது.

ஜயர் தவவாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தபோதும் மாணவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டே இருந்தனர். அரிய பெரிய நூல்களையெல்லாம் தம்மிடம் வந்து கேட்கும் மாணவர்களுக்கு மறுக்காது வழங்கும் பெருமளவை அவரது மாணவர்கள் நன்றியுணர்வுடன் பாராட்டுவார்.

மரபுவழிக் கல்வியின் முக்கிய அம்சங்களுள் ஒன்று குருதட்சணையாகும். ஆரம்பகாலத்தில் உவாநாட்களில் மாணவர்கள் தம் ஆசிரியர்களுக்குப் பொருட்களைத் தட்சணையாக வழங்குவார். இப்பண்பு நாளடைவில் காணிக்கை. கையுறை, குருவனைக்கம், சமர்ப்பணம் என்று வளர்ந்து வந்தனது. மரபுவழிக் கல்வியிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பேராறுகப் பிரவகித்தோடிய பிரமஸீ கணேசையர் தமது குரவர்களுக்குப் பல்வேறிடங்களில் வணக்கங்களுக்கு செலுத்தியுள்ளார்: இக்குருவனைக்கச் செய்யுளினாடு ஜயரின் நன்றியுணர்வும் ஆசான்களின் அளவிலா ஆற்றலுடைமையும் புலப்படுகின்றன.

‘ஆறு முகப்பெரு நாவலன் றனக்கு நான்மரு மகனு யின்புறத் தோன்றி தொல்காப் பியமும் தொகைநூ லாதியும் பல்காப் பியமும் பயின்று மேங்பாடி வித்துவ சிரோமணி யாகி விளங்கிய பொன்னம் பலப்பெயர் மன்னுசெம் மற்கு மாரிய மொடுதமிழ்ச் சீரிய மொழிகளிற் பேரியற் கலையும் பிறவுநன் குணருபு பலநூ லியற்றி லிலகுபுக முறீஇய கன்னைக் குமார சவாமிப் புலவனும் வித்துவ மணிக்கும் விருப்பொடு மெக்கினி தருந்தமி முனர்த்துப் பொருந்து மறிவிலித்த விறஞ்செய லதன்பொருப் பண்டுபெருந் துதித்தீ அன்பொடுஞ் செய்திங் கின்புறு குவனே’ 7

இனுவிலில் வசித்த அம்பிகைபாகர் என்னும் ஆசிரியரிடமும் கணேசையர் பாடங்கேட்டார் என அறியமுடிகின்றது. அவரிடம் பாடங்கேட்டமைக்கான ஆதாரபூர்வமான தகவல்கள் கிடைத்தில,

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து இருபதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதிவரை வாழ்ந்த கணேசையரின் வாழ்வும் பணியும் இக்காலகட்டத்தின் கல்வி. இலக்கியப் புலமை வரலாறுக அமைகின்றது. ஜயரின் பன்முகப்பட்ட பணிகளுக்கும் ஆளுமைக்குமான அத்திவாரம் ஜயர் பெற்ற கல்வியும் அவரடைந்த ஆசிரியர்களுமேயெனலாம்.

தமிழின் பல்வேறு துறைகளிலும் தமது ஆற்றலையும், ஆளுமையையும் ஆழமாகப் பதித்தவர் கணேசையர். தமது வாழ்நாளை அரிய தமிழ் நூல்களைக் கற்பதிலூம் அவற்றைக் கற்பிப்பதிலூம் ஆராய்ச்சி செய்வதிலூம் மகிழ்ச்சிகரமாகப் போக்கியவர். தமது பன்முகப்பட்ட பணியினாலே தமிழ்க்கறும் நல்லுலகத்தையே தன்பாலீரத்தவர். ஈழ நாட்டின், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் வித்துவச் சிறப்பினை, அறி வக்கர்மையை. பாரம்பரிய உள்ளுரத்தை நிலைநிறுத்திய அறிஞர்கள் வரிசையில் கணேசையருக்கு நிலையானதோர் இடமுண்டு

கணேசையரின் பணியினை, ஆளுமையைப் பலவாறு பகுத்தா ராயலாம். வசதி கருதி ஜியரை உரையாகியர், இலக்கண வித்தகர், கட்டுரையாளர், பாடபேத ஆய்வாளர், விவாத அறிஞர். கவிஞர், போதனுசிரியர் என்னும் தலைப்புகளில் அனுகியிருக்கிறேன். ஜியரது பன்முகப்பணிகள் எனவும் ஒரு பகுப்புப் பகுத்திருக்கிறேன். இப்பகுப் பினுள் ஈழநாட்டுத் தமிழ் புலவர் சரிதம், குமாரசுவாமிப் புலவர் சரித்திரம் முதலிய நூல்களைப் பற்றிய ஆய்வு முயற்சிகளையும் புராணபடன்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இறுதியியலாக மாணவர் பரம்பரை எனும் இயல் இடம்பெறுகின்றது. ஸாமையடி வாழையாக வளரும் புலமை மரபு ஜியருக்கூடாக இன்றுவரை நின்று நிலைக்கின்றமை மாணவர் பரம்பரைக்கு ஊடாகவே எனலாம்.

இயல் — 1

அடிக் குறிப்புகள்

1. கணேசையர், சி. ஈழநாட்டுப் புலவர் சரிதம். ஈழகேசரி பொன்னையா வெளியீடு, குரும்பசிட்டி. 1939. பக்கம் 103.
2. தமிழ் மலர் 8. அரசாங்க வெளியீடு, கொழும்பு. 1969. பக்கம் 205.
3. மேற்படி நூல், பக்கம் 206.
4. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி, சி., இலக்கிய வழி.
5. மேற்படி நூல், பக்கம் 80.
6. அம்பலவாணபிள்ளை, கு., “ஜியரும் புலவரும்” கணேசையர் நினைவு மலர். 1960. பக்கம் 31 - 32.
7. மேற்படி மலர், பக்கம் 90.

இயல் : இரண்டு

இரண்டு

உரையாசிரியர்

உரையாசிரியர்

கணேசையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் கூர்ந்து நோக்கும் பொழுது அவரின் உரைமுயற்சிகள் சிறப்பானவையாகவும் தனித் துவமுடையவையாகவும் காணப்படுகின்றன. ஐயர் பாரம்பரிய மரபு வழி உரையாசிரியராகக் காணப்படுகின்ற அதேவேளையில் இருபதாம் நாற்றூண்டுக்குரிய எளிய, உரைநடையைக் கையாண்டவராகவும் காணப்படுகின்றார். இதனால் ஐயரை ‘இருவகை’ உரையாசிரியர் என்று அழைக்கலாம். ஐயர் பெற்ற கல்வி, முன்னை உரைநடைக் கும் ஐயர் வாழ்ந்தகாலம் பின்னைய உரைநடைக்கும் பின்னணிகளாக அமைந்தன. ஐயரின் உரைநடையில் “சென்ற காலத்தின் பழுதிலாச் சிறப்பையும் நிகழ்காலத்தின் திறனையும்” காணலாம்*

சமுநாட்டின் உரையாசிரியப் பாரம்பரியம் நீண்ட தொடர்ச்சி யுடையது. சிவஞானசித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாசர் உரை தோன்று வதற்கு முன்னரே பாரம்பரியமான உரைமரபொன்று ஈழத் தில் நின்று நிலவியுள்ளது. இப்பாரம்பரியம் நாவலருக்கூடாகவே முதன் முதலாகச் சிறப்பாக வெளிக்கிளம்புகிறது. தமிழின் உரையும் உரைநடையும் வலுவும் வனப்பும் பெற்றதொடங்கியது ஆறுமுகநாவலருடனேயென்று துணிந்து கூறலாம். கணேசையர் முதலிய பின்வந்த உரையாசிரியர்கள் பலருக்கு நாவலர் முன்னேடியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தார். செழிப்பும் இறுக்கமும் கொண்ட உரைநடையை நாவலர் கையாண்டதனாலேயே அவர் ‘வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்’ என அழைக்கப்பட்டார். நாவலரைத் தமிழியல் ஆய்வாளர்கள் ஒருமுகமாகப் பாராட்டுவது அவர்து வசனநடை வல்லமைப் பற்றியே. பெரியபூராண வசனம் முதல் பாலமாடங்கள் வரை நாவலரின் மொழியானுமைத் திறனையும், வசனநடை வேறுபாட்டையும் தெளிவாகக் காட்டிநிற்கின்றன.

நாவலரின் நேரடித் தொடர்புடைய வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலவிளையும் குமாரச்வாமிப் புலவரும் ஐயருக்கு ஆசிரியர்களாக வாய்த்தமை நாவலர் மரபின் அருத்தொடர்ச்சியை

உயருக்கடாகத் தரிசிக்க வாய்ப்பாகின்றது. பொன்னம்பலபிள்ளையின் உரை முயற்சிகள் பல பெரும்பாலும் நூலுருப் பெறவில்லை புலவரின் உரை முயற்சிகளை ந்ரலாகவும் கட்டுரைகளாகவும் கடிதங்களாகவும் ஆராய்வுக்குட்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஆசிரியர்களின் நடையின் தாக்கம் மாணவர்களிடம் அவர்களை அறியாமலே ‘சுவறுவது’ தவிர்க்க முடியாதது. நாவலரதும் அவர் மரபினதும் உரையாசிரியப் பாரம்பரியம் கணேசையருக்கூடாகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

கணேசையர் புராணபிரசங்கம் நிகழ்த்தியது உண்மையெனி னும் அவ்வரை மரபில் அவர்பெற்ற இடத்தை இன்னெரு இடத்தில் ஆராய்வோம். உரையாசிரியர் என்ற வகையுள் கணேசையரின் திற மையையும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்துவனவராக இருகுவிச் உரை, மகாபாரதம் சூது போர்ச் சருக்க உரை, ஒருநுறைக் கோவை உரை, அகநாநாறு முதல்நூறு செய்யுள்களுக்கான உரை முதலியவை அமை கின்றன.

அகநாநாறு முதல் நூறு செய்யுள்களும் உரையுடன் ஈழகேசரி யில் 1956 ஆம், 57 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தன. அவை இன்னும் நூலுருப் பெறவில்லை. அகநாநாறு முதல் நூறு செய்யுள்களுக்குமான உரைவிளக்கம் நூலுருப் பெறுவது ஜயரின் உரைத்திறனை வெளியிலகுக்குக் காட்டப் பெறிதும் உதவக் கூடியது சங்க இலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபடும் தமிழ்நாட்டுப் பேரநின்றார்கள் பலருக்கு ஜயர் அகநாநாறுக்கு உரையெழுதியமை தெரியாமற் போன்மைக்கு அது நூலுருப் பெறுமையும் ஒரு காரணமாகலாம்.

ஜயர் உரையெழுதிய நூல்களின் முகவரையிலே மிகுந்த தன்னடக்கத்துடன் அவ்வரை மரபினைப்பற்றிய விபரங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஓப்பிட்டு ஆராய்வதிலும் ஆழமாகப் படித்தவிலும் படிப் பித்தவிலும் ஜயருக்கிருந்த ஆர்வத்தினை இவரது முகவரைகள் தெளிவுறுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் “காலாதிகாலாமாகு” வழங்கிவந்த உரைமரபினையே ஜயர் சற்று மெருகுடன் கையாண்டார் என்று சொல்லலாம். இருகுவிச் முகவரையில் ஜயர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“இத்தகைமையான நூற்கு ஒருரை இருப்பின் எவர்களும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வார்களென்று கருதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மருகரும் மாணுக்கரும் வித்துவ சிரோ மணியுமாகிய ஸ்ரீமத் ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையிடத்தும் கன்னைக் கிடைக்க ஸ்ரீமத் அ. குமாரசவாமிப் புலவரவர்களிடத்தும் கேட்டறிந்தவாறே யான் இதற்கோருரையெழுதி வெளிப் படுத்தலாயினேன். இவ்வரை முன்னாற் கருத்தோடு மாறுபடா வண்ணம் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. முதலாற் சுலோகங் களும் இடையிடையே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.”

ஜயரின் உரைமுயற்சியின் ஊற்றுக்கால் எங்கிருக்கிறது என்பதை இம்முகவரை காட்டுகின்றது ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, அ. குமாரசவாமிப்புலவர் போன்றேர் இருகுவிசத்தை நீண்டகால மாகக் கற்பித்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இருகுவிசம் யாழ்ப்பாணத்தின் தேசிய இலக்கியமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்திற் கந்தபுராணத்திற்கு அடுத்தபடியாக இருகுவிசமே செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியது. யாழ்ப்பாணத்திற் படித்தவர்கள் என்றிருந்தவர்களிற் பெரும்பாலானேர் இருகுவிசத்தை முறையாகப் பாடங் கேட்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர் யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும் புலவரான அரசுகேசரியால் மொழிபெயர்த்தியற்றப் பெற்ற மையால், இதற்கு எழுந்தகாலம் தொடக்கம் அரசு ஆதரவும் அங்கீ காரமும் கிடைத்திருக்கவேண்டும். அத்துடன் பாரதக் கண்ணனின் பற்றும் கண்ணனவதாரம் எனக்கருதப்படும் இராமலின் டூர்லீகம் பற்றிய கதையும் இராமாயணத்தின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமாக இருகுவிசத்தை ஈழநாட்டுத் தமிழ்நிறங்களைக் கொள்ளவைத்திருக்கலாம். இத்தன்மைகளால் இருகுவிசம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் நீண்டகாலமாகச் செல்வாக்குடன் திகழ்ந்து வந்துள்ளது.

பண்ணடைய உரையாசிரிய மரபிலேயே கணேசையரின் உரை மரபும் அமைந்திருக்கிறது. பொருள்விளக்கம், இலக்கணக் குறிப்பு, கொண்டுகூட்டு, நயப்பாடு முதலியவற்றை உணர்த்தும் வகையில் இவரின் உரைமுயற்சிகள் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இருகுவிச உரை, மகாபாரதம் சூதுபோர்ச் சருக்க உரை, ஆசிய இரு நூல் களின் உரையும் ஏற்றதாழ ஒரேமாதிரியாகவே அமைந்திருக்கின்றன, ஒருநுறைக் கோவையுரையும் அகநாநாறு முதல் நூறு செய்யுள்களுக்கு மான உரையும் முன்னைய உரைகளைவிட விரிவாகவும் நுட்பமாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. எனினும் பொதுவாக உரைக்குறும் ‘பாணி’ ஒரேதன்மையானதாகவே காணப்படுகின்றது. குவாரசவாமிப் புலவரின் உரைத்திறனையே இவர் உள்வாங்கியுள்ளார் என்பது இவரது உரைமுயற்சிகளிற் பலவிடங்களிலே துல்லியமாகத் தெரிகிறது. புலவர் உயிருடன் இருக்கும்வரை தமது சந்தேகங்களை அவரிடம் சென்று கலந்துரையாடித் தீர்ப்பதை ஜயர் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஜயர் இருகுவிசத்திற்கு எழுதிய உரை குமாரசவாமிப் புலவரின் மேற்பார்வையுடனும் திருத்தத்துடனுமே வெளிவந்தது என்பதை ஜயர் நூலின் முகவரையிலேகூட்டியுள்ளார்.

ஜயரின் உரைச்சிறப்பினை, உரைகாணும் பாங்கினை அறிய வகை மாதிரிக்கு இரண்டொரு இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

செம்மலை வணங்கியுரை தேனுவை வணங்கா மைலை பெருந்துயர் மறுக்க மொடு மாரு விம்மலி வெடுந்துலை யொடுந்துளி வின் மீண்டாள் கைமலை பிரிந்திடு கவின்கொள் பிழியன்னாள்

இ-ஸ: செம்மலை வணங்கி - நாயகனுகிய திலீபனே வணங்கி, உயர் தெனுவை வணங்கா - (அதன் பின்னர்) உயர்ந்த தேனு வையும் வணங்கி, மைமலை பெருந்துயர் மறுக்கமொடும் - மயக்கம் பொருந்திய பெரிய துண்பத்தாலாய அழற்சியோடும் - மாரு விம்மலினேஞ்சும் - நீங்காத மனப்பொருமலோடும், துணையோடும் - விரைவோடும், துணிவின் (பயன்படும் என்பதனாலே) துணி வோடு, கைமலை பிரிந்திடு கவின் கொள்பிடி அன்னள் மீண்டாள்-களிற்றைப் பிரிந்த அழகினைக் கொண்ட பிடியையொத்தவளாய்த் திரும்பினான். எ - று.

வணங்கா மீண்டாள் என இயைக்க வணங்கா என்பது செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு விளையைச்சும். துயர், பிரிவாலாயதுயர் விம்மலூம் அதுபற்றி வந்தது. கற்புடை மகளிற்குக் கொழுநனிற் சிறந்த தெய்வயின்றுதலின் முன்நாயகனை வணங்கினான் என்க. “தெய்வம் தொழாள் கொழுந்தொழு தெழுவாள்” என ரூர் பிறரும். 2

இருகுவமிசத்தில் தேனுவந்தனப் படலத்திலே இப்பாடல் இடம் பெறுகின்றது. பொருள்விளக்கம் செய்தபின் இலக்கணக் குறிப்பினைச் சுட்டிப் பின் நயம்பட உரைவிளக்கம் செய்வதை இப்பாடவின் உரையிலே காணலாம். ‘வேண்டிய இடத்திலே பொருத்தமான மேற்கோள் காட்டுவதும் பண்டைய உரையாசிரியர் மரபு. இம்மேற்கோள் காட்டும் பண்பினாலன்றே பாண்டிக்கோவை முதலிய இலக்கியங்கள் நம் கைக்குக் கிட்டியது. சுதக்கிணையின் பெருமையைப் பாடவினாடு காட்டிய ஜயர் அவளின் கற் பின் சிறப்புக்காட்டப் பொருத்தமான மேற்கோளைக் கையாஞ்சிகிறார். உரையாசிரியருக்கு இருக்கவேண்டிய பன்னாற்பயிற்சி, இலக்கணத்தெளிவு முதலிய ஜயனாக்கையை இவ்வுரைப் பகுதியினாடு தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஜயர் உரையெழுதிய நூல்களுள் மகாபாரதம் சூதுபோர்ச் சருக்கழும் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. சம்நாட்டுக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் இருகுவமிசம் போலவே பாரதமும் படிப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. மகாபாரதத்தின் பல்வேறு சருக்கங்களுக்கும் வெவ்வேறு காலங்களில் உரைகள் தோன்றியமை பாரதம் சம்நாட்டிற் பெற்ற முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்தப் போதுமானது. மகாபாரதத்தின் கவையான பகுதிகளுள் சூதுபோர்ச் சருக்கழும் ஒன்று. இச்சருக்கத்துக்குப் பலர் உரையெழுதியிருக்கிறார்கள். வகைமாதிரிக்குப் பின்வரும் பாடலுக்கு ஜயர் எழுதிய உரையைக் கட்டிக்காட்டலாம்.

அரசவையி லெனையேற்றி யஞ்சாமல் ருகிறீண்டி யளகந்தின்டி விரைவையெளி யினம்படிதார் வேந்தரெதிர் தகாதெனவே விளம்புவோரைப்

பொருசமரின் முடிதுவித்துப் புலானுறு வெங்குருதி பொழியவேற்றி மூர்கறையும் பொழுதல்லால் விரித்தகுழலினி யெடுத்து முடியே என்றார்.

இ - ஸ: அரசவையில் எனையேற்றி - இராசசபையில் என்னைக் கொடுவதாக அஞ்சாமல் அளகந்தீண்டி, துகில்தீண்டி - சுச்சமின் றிக் கூந்தலைப் பிடித்தும் ஆடையைப் பிடித்தும், அளியினம் படி விரை செய்தார் வேந்தர் எதிர் - வண்டுக்கூட்டங்கள் தங்கிய பரிமளங்கமழும் பூமாலையைப் புனைந்த மன்னற்கு முன்பாக, தகாதனவே விளம்புவோரை இழிய சொற்களைச் சொல்லுகின்ற வர்களை, பொருசமரில் முடிதுணி த்து - மோதுபோரில் சிரக்களை வெட்டி, புலால்நாறும் வெண்குருதி பொழிய - முடைமணங்கமழு கின்ற வெய்ய இரத்தம் பாய்ந்துகொண்டிருப்ப, வெற்றி முரசறையும் பொழுதுஅல்லால் - சயபேரிகையடித்து முழங்குங்காலத்து முடிப்பதன்றி, விரித்தகுழல் முடியென்றான்-அவிழ்ந்த கூந்தலை இனி எடுத்து முடிக்கமாட்டேன்றும் பிரதிக்கினை செய்தாள் (திரெளபதி) எ. று.

செய்யுளாதலின் அளகந்தீண்டி, துகிறீண்டி என முறையிற் கூறுது தடுமாறக்கூறினார். தலைதடுமாற்றந்தந்து புணர்தல் என்னுந் தந்திரவுத்தியனென்க. அளகந்தீண்டித் துகிறீண்டித் தகாதன விளம்பிய துச்சாதனணையும் தகாதன விளம்பிய கன்னன், துரியோதனன் என்னுமிவர்களையும் குறித்தற்கு விளம்புவோரையென்று பன்மை கூறியதென்றறிக. வெற்றிமுரசு - முரசின் வகை மூன்றினுள் ஒன்று. (மற்றவை கொடை முரசம், மங்கல முரசம்) செய்யுளாதலின் ‘துகில் தீண்டியளகந்தீண்டி’ என முறைபிறழக்கூறினார். 3

கற்றற்கு விருப்புடைய மாணவர்க்கும் கவிதையில் விருப்புடைய ஆர்வலர்க்கும் பயன்படக்கூடியதாக இந்த உரை அமைகின்றது. தமிழிலக்கியப் பரப்பில் சூதுபோர்ச் சருக்கத்தை மையமாக வைத்து எழுந்த காவியங்களும் நாடகங்களும் பல. பாரதி யின் பாஞ்சாலி சபதத்தின் “ஆதிமூலமும்” இச்சுதுபோர்ச் சருக்கமே. சூதுபோர்ச் சருக்கத்திற் பாஞ்சாலி பெறும் முக்கியத்துவத்தை மாத்திரமன்றிக் கதைப்புணப்பையும் தாங்கி நிற்பது மேற்காட்டிய செய்யுள். இச்செய்யுள்கு ஜயர் செய்யும் உரைவிளக்கம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. “தகாதனவே விளம்புவோரை” என்ற தொடருக்கு ஜயர் கூறும் பொருள் விளக்கம் நயம் பொருந்தியதாகக் காணப்படுகின்றது. “தகாதன விளம்பிய துச்சாதனணையும், தகாதன விளம்பிய கன்னன், துரியோதனன் என்னுமிவர்களையும் குறித்தற்கு விளம்புவோரையென்று பன்மை கூறியதறிக” என்று ஜயர் குறிப்பிடுவது

பொன்னம்பலபிள்ளையின் “நயம்படவுரைக்கும்” பாரம்பரியத்தை நினைவுட்டுகின்றது. அகந்தீண்டியபின் துகில்தீண்டுவதே இயல்பு. இயல்பு மாறி துகில்தீண்டியளகந் தீண்டியென அமைந்தமைக்கு யாப்பு நோக்கிய மாற்றமேயெனக் கூறும் ஜயர் “புலவர் சொல் புரைபடா” எனுங்கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார் போலத் தோன்றுகின்றது. “தலைதடுமாறல் என்னுந் தந்திரவுத்தி” என அம்மாற்றத்திற்குப் பிரமாணம் கூறிப் புலவர் கூற்றினை அரண் செய்கின்றார். தான் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தைத் தெளிவாகவும் அழுத்தமாகவும் கூறும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராகப் புலவர் காணப்படுகின்றார். மகாபாரதம் சூது போர்ச் சநுக்க உரையும் இரகுவமிசு உரையும் ஜயர் பொன்னம்பலபிள்ளையின் உரைமரபில் வந்தவர் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

ஜயரைச் சிறந்த உரையாசிரியராகக் காணப்பதற்கும் அவரின் இலக்கண இலக்கிய நுட்பங்களை அறிவதற்கும் அகநானாறு முதல் நாறு செய்யுள்களின் உரை விளக்கம் உதவுகின்றது. ஜயரைப் பண்டைய உரையாசிரியர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் அகநா நாற்று உரைகள் உதவுகின்றன. இரகுவமிசம், சூதுபோர்ச் சநுக்கம் என்பவற்றினுரைகளிற் கானுத இறுக்கத்தையும் செறிவையும் அகநா நாற்று உரைகளிலே காணலாம்.

அகநானாற்று உரை சிறப்புற அமைந்தமைக்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று, ஜயர் புலவரிடம் பெற்ற பயிற்சியும் புலவரை நிகர்த்த அவரது பாணியும். இரண்டாவது ஜயர் தொல் காப்பியம் பொருளுதிகாரம் முழுவதையும் ஆராய்ந்து விளக்கக் குறிப்புக்களுடன் எழுதியபின்பே அகநானாற்றுக்கு உரையெழுதியமை. ஜயருக்குப் பொருளிலக்கணத்திலிருந்த புலமை முதிர்ச்சி அகநா நாற்று உரையிலே பளிச்சிக்குகின்றது. அகநானாறு ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் நடத்தும் பண்டிதர் பரீட்சைக்குரிய பாடத் தூலாகவும் இருந்தது, ஜயரைப் பல மாணவர்கள் அணுகி அகநா நாறு பாடங்கேட்டனர். இலங்கை முழுவதிலுமிருந்து பரீட்சைக்குத் தோற்றும் பண்டித மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் பொருட்டு அகநானாறு முதல்நாறு செய்யுள்களுக்குமான உரையை ஜயர் ஈழகேசரிப் பத்திரிகையிலே தொடர்ந்து எழுதினார். அக்காலத்தில் ஈழகேசரிப் பத்திரிகைக்கும் கணேசையருக்கும் நெருக்கமான உறவிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அகநானாற்றுப் பாடல்கள் மிக நீண்டவையாக இருப்பதால் ஒருபாடல் முழுவதையும் கூட்டி அதற்கான உரையையும் காட்டுவது கடினமானது. எனினும் ஜயரைப் பண்டைய உரையாசிரியர் வரிசையில் வைத்துப் பார்க்க உதவும் பொருட்டு ஒரு பாடவின் ஒரு பகுதி யையும் அதன் உரையையும் பதச்சோருக இங்கே காட்டலாம்.

இம்மை யுலகத் திசையொடும் விளங்கி மறுமை யுலகமு மறுவின் ஹய்துப செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்நீர் காட்சிச் சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம லோரெனப் பல்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம் வாயே யாகுதல் வாய்ந்தனந் தோழி நிரைதார் மார்ப னெருநா ளொருத்தியொடு வதுவை யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதி னியன்ற வணிய னித்தெரு விறப்போன்

— மருதம் 66.

இ-ன: தோழி - தோழியே, செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்நீர் காட்சி - பகைவரும் விரும்பும் குற்றமற்ற அழகிணையடைய, சிறுவர் பயந்த செம்மலோர் - புதல்வரைப் பெற்ற பெருமையிற் சிறந்தோர், இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி - இவ்வுலகத்தே புக்கீழாடும் விளங்கி, மறுமை உலகமும் மறுவின்றி எய்துப - மறுமையில் (மறுபிறப்பில்) அடையும் உலகவாழ்விணையும் குற்ற மின்றி அடைவர் என்று, பல்லோ கூறிய பழமொழிகளைல்லாம், வாயேஆதல் வாய்த்தனம் - உண்மையே ஆதலையாம் இப்போது கண்கூடாகக் காணப்பெற்றோம். நிரைதார் மார்பன் - மலர் வரிசையாலாய் மாலையையணிந்த நந்தலைவன். நெருநல் - நேற்ற றைத்தினம், ஒருத்தியொடு வதுவையயர்தல் வேண்டி - ஒருத்தியை மணஞ்செய்தலை விரும்பிப் புதுவதின் இயன்ற அணியன் - புதிதாகச் செய்த அணியனுப் (ஒப்புடையவனுப்) இத்தெரு இறப்போன் - இத்தெருவைக்கடந்து செல்வோன்'4.....

அகநானாற்றுச் செய்யுள்க்கு ஜயர் மிக அருமையான உரையை எழுதியுள்ளார். பதவரை, இலக்கணக் குறிப்பு, மேற்கோள் விளக்கம் முதலிய வகையில் இவ்வுலரைப்பகுதி அமைகின்றது. வித்தையில் விருப்புடைய மாணவர் பொருட்டுக் கருத்துத் தெளிவுக்காக அடைப்புக் குறிக்குள் விளக்கங்கள் தந்தமை ஜயர் கையாண்ட சிறப்பான வழியாகும். நீண்டகால ஆசிரிய அனுபவம் ஜயருக்கு இவ்வுலரையைதும்பொழுது உதவியிருக்கிறது என்பது புலனுகின்றது. ஜயரின் பெரும்பாலான பணிகளை ஆராயும்பொழுது இவர் தமிழ் மாணவர்களைப் பெருமளவு மனங்கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகின்றது.

அகநானாற்றின் உரை ஈழகேசரியில் தொடர்ந்து வெளிவரும் போது அக்காலத் தமிழ் மாணவர்கள் பலரும் தமிழறிஞர்களும் ஜயரின் உரைக்காகவே ஈழகேசரியைப் படிக்க விரும்பினர் என்பர். கணேசையர் ஈழகேசரியில் அவ்வப்போது பல கட்டுரைகளும் செய்யுள்களும் எழுதி யுள்ளார். எனினும், ஈழகேசரிக்கூடாக ஜயர் செய்த பெரும்பணி அகநானாற்றுக்கு உரை விளக்கம் எழுதியமையே என்று துணிந்து கூறலாம்.

ஜெயரின் சங்க இலக்கிய ஆளுமை பல்வேறு கட்டுரைகளிலும் புலப்படுகின்றபோதிலும் அகநானாற்று உரை மூலமே தெளிவாக வெளியிலகிற்குத் தெரியவந்தது. சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரையெழுது திய பிற்காலத்தோருள் ஜெயருக்கும் மதிப்பார்ந்த இடம் கிடைக்க வேண்டுமெனின் அகநானாறு முதல்நூறு செய்யுளுக்குமான உரை விளக்கம் நூலுருப் பெறவேண்டியது அவசியமாகும்.

பண்டைய உரையாசிரிய மரபில் ஜெயரைச் சேர்த்து மதிக் கின்ற அதேவேளையிலே, தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஜெயரின் பங்கு எத்தகையது என்று ஆராய்வதும் பயனுடையது உரையாசிரிய மரபில் ஈழநாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் பலர் கடினமான பல நூல்களுக்கு உரைகள்டு வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். கணேசையரின் மொழியாளுகைத் திறனைச், சொல்லாட்சியை அவருடைய உரை நூல்களிலே காணப்படுவிட அவர் வசனநடையிலே எழுதிய குமாரச்வாமிப் புலவர் சரிதம், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், குசேலா சரிதம் முதலிய நூல்களிலே கண்டு தெளியலாம்.

தமிழ் உரைநடைக்கு நீண்டகால வரலாறு உண்டு எனினும் ஜெயராப்பியர் வருகையின்பின் வசனநடை பல்வகையான வனப்புக்களும் பெற்றுத்திகழுத்தொடங்கியது அச்சியந்திரமும் ஆங்கிலக் கல்வியும் வசனநடையினை வாழ்த்தி வரவேற்றன. ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெருத பண்டைய இலக்கண இலக்கியங்களிலே ஊறித்தினைத்த ஜெயர்காலத்திற்கேற்ற மொழிநடையையும் கையாண்டமை பாராட்டிற்குரியது. ஜெயரைப் போன்றவர்கள் இறுக்கம், தூய்மை என்ற பேரிற்கடும் புணர்ச்சியில் இறங்கி வாசகனைத் திணைநடித்துக்கொண்டிருக்க ஜெயர் குசேலர் சரிதம் என்னும் நூலைப் “பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்காக” எழுதியிருக்கிறார். குசேலர் சரிதத்தில் ஜெயரின் மொழிநடையில் நளினமும், எளிமையும் காணப்படுகின்றது.

ஜெயரின் குசேலர் சரிதம் குழந்தை இலக்கியமாக அமையாவிடும் சிறுவர்கள் விரும்பி வாசிக்கக்கூடிய குட்டிக்கதை நூல்போல அமைந்துள்ளது. ஆர்வத்தைத் தூண்டும் அத்தியாயப் பகுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. சிறுவர்கள் குசேலரின் கதையை அறிவதே நோக்கமாகக் கொண்டு இந்நூல் அமைக்கப்பட்டபோதிலும் உபதேசப்பாங்கே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. பதினெட்டுத் தலைப்புகளாக வகுக்கப்பட்டு இச்சரிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது. பொதுவான அறநீதிக்கருத்துக்களே இப்பதினெட்டுப் பகுப்புக்களுள்ளும் விரவியுள்ளன. குழந்தைகள் மனதில் ஆழமாகப் பதியக்கூடியதான் உபதேசங்களை ஜெயர் இச்சரிதத்தினாடு விளங்கவைத்துள்ளார். ஏறத்தாழ இச்சரிதம் “நீதிக்கதைகள்” போலவே காணப்படுகின்றது. உதாரணமாகக் கீழ் வரும் பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

“சசீலையின் வார்த்தையைக் கேட்ட முனிவர் அவனை நோக்கிச் சொல்லுகின்றனர்: சசீலா! யான் சொல்வதைக் கேள்; உன்புதல்வர்க்கு உணவில்லையென்று வருந்தல் வேண்டாம். எல்லா வயிர்களுக்கும் உணவு அளிப்பவர் கடவுள் ஒருவரே. கல்லூல் இருக்கும் தேரைக்கு உணவு அளிப்பவரும் அவரே. கருப்பைக்குள் இருக்கும் முட்டைக்கும் உணவு அளிப்பவரும் அவரே. ஆதலால் உன்புதல்வர்க்கும் உணவை அளிப்பர். நிறைந்த உணவும், குறைந்த உணவும் பெறுவது அவரவர் விதிவழியேயாம். ஆதலால் உன்புதல்வர்க்கும், ஆயுளுள்ள வரையும் விதியின் வழியே உணவு கிடைக்கும் இது உண்மை.”⁵

சிறுவர்களுக்கு ஊழியின் வலியை உணர்த்தும் விதம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஆததிகுடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, உலகநீதி முதலியவற்றைச் செய்யுள் வடிவிலே படித்து வளர்ந்த சிறுவர்களுக்கு இவ்வுரைநடைப் பகுதி உகந்ததாகவே அமையும். ஜெயரின் இலக்கியக் கொள்கையும் இச்சிறுவர்களுக்கான உரைநடை நூல் மூலம் தெரியவருகின்றது. குசேலர் சரிதத்தினைப் பதினெட்டு உபபிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு உபபிரிவுக்கும் பொருத்தமான தலையங்கங்கள் இட்டுள்ளார். பசிக்கொடுமை, ஊரும் பொருளும், தோணியேறித் துவாரகை சேறல் முதலிய தலைப்புக்கள் நவீன ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா ஒருவன் கையாளும் அத்தியாயப் பகுப்புப்போல அமைந்துள்ளது. குசேலர் சரிதத்தில் ஜெயர் கையாளும் உரைநடைவகை ஏறத்தாழக் குமாரச்வாமிப் புலவர் எழுதிய கண்ணகிக்கதையை ஒத்ததாகவே அமைந்துள்ளது.

ஜெயர் எழுதிய உரைநடை நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ‘நடை’ வேறுபாட்டினைக் காணலாம். இந்நூல்கள் எழுந்த நோக்கமும் இந்தையைப் பேறுபாட்டிற்கு ஒரு காரணமாகலாம். எடுத்துக்கொண்ட பொருளைத் திறம்படப் புலப்படுத்தும் வகையிற் சொற்களைக் கையாண்டும் உரைநடையைச் சிறப்புற அமைத்துள்ளார்.

ஜெயர் எழுதிய முகவரைகளின் நடை நடையை விடச் சற்று வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான முகவரைகளின் வாக்கியங்கள் நீளமானவையாகவும் தொடர்புடைய வையாகவும் கடும் புணர்ச்சியடையதாகவும் காணப்படுகின்றன. வித்தைக்கண் விருப்புடைய பாலகர் பொருட்டுக் குமாரச்வாமிப் புலவர் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்தை எழுதியமை போன்று ஜெயரும் ‘ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ளவரும்’ ஈழநாட்டின் புலமைப் பாரம்பரியத்தை அறியவேண்டுமென எண்ணி, ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதத்தை எழுதினார் என்று கருதலாம். இச்சரிதம் நூலுக்குப் பெறமுன்னர் பலவகையான வாசகர்களும் வாசிக்கக் கூடியதாகப் பத்திரிகையில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. இந்நாளின் ‘நடை’

வெறுபாட்டிற்கு முக்கிய காரணம் இது பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஸமயே. இந்நாலே ஐயர் சாதாரண வாசகளையும் மனங்கொண்டே எழுதினார் என்பது அதன் முகவரைப் பகுதியாலே தெளிவாகின்றது.

“இச்சரிதங்களிலுள்ள வாக்கியங்களுள் வகுந் தொடர்மொழி களுட் பெரும்பாலன படிப்போர் எளிதுணர்ந் பொருட்டுச் சந்தி நோக்காது பிரித்தெழுதப்பட்டும் புலவர்களுடைய இயற் பெயர் களுட் சில இலக்கண விதிநோக்காது வழங்கி வந்தபடியே எழு தப்பட்டும் உள்ளன.”⁶

என ஐயர் குறிப்பிடுவர். தொல்காப்பியம் எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்ந்தறிந்த ஐயர் “படிப்போர் எளிதுணர்ந் பொருட்டு” வாசகளை மனங்கொண்டு உரைநடையமைத்தமை பாராட்டற்குரியது. ஈழநாட்டுப் புலவர்களை அறிமுகஞ்செய்த மகத்தான் பணியினாடு இவரின் மொழிநடைபற்றிய உணர்வினையும் தரிசிக்க முடிகின்றது.

மொழியைப் பொருள், இடம் அறிந்து கையாளுவதில் ஐயர் சிறப்பான வெற்றியைப் பெற்றிருக்கின்றார். விவரணத் தன்மை, உணர்வுபூர்வம். எடுத்துரைப்பாங்கு முதலிய அமிசங்களை இவரது உரைநடை கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். வகைமாதிரிக்குக் கீழ்வரும் பகுதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

“...இன்னும் இவர் முருகேச பண்டிதரிடத்தன்றி அளவை யம்பதிக்கண் வசித்த கனகசபைப் புலவரிடத்துஞ் சிற்சில இலக்கண நூலைக்கற்றனரென்றும் இவர் படிக்க அடைந்த பிரயாசம் மிக அதிகமென்றும், அக்காலத்திலே தமது தேகாரோக்கியத் தையும் அதிகஞ் சிந்திக்கமாட்டாரென்றும் எவரிடத்து அரிதான நூல்களிருக்கின்றனவோ அவரிடம் வருத்தம் பாராது சென்று அந்நால்களை வாங்கிப் படிக்க முயலுவரென்றும் அவ்வாறே மானிப்பாயில் வசித்த ஒருவரிடம் சென்று அரிதான நன்றா வூரையொன்று வாங்கிப் படித்தனரென்றும் அறிந்தோர் சிலர் கூறுவர்.”⁷

இவ்வாறு குமாரசவாமிப் புலவரைப்பற்றி ஐயர் குறிப்பிடுவர். இந்நடையிற் பெரும்பாலும் பிறர் கூற்றுத்தன்மை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு இடத்திற்கேற்ற வகையில் ஐயரின் நடை வேறுபடுவதைப் பலவிடங்களிலும் அவதானிக்கலாம். குமாரசவமிப் புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பலரும் படித்தநிய வேண்டும் எனும் ஆர்வமுடைமை இவ்வரை நடையமைப்பினாடு தெளிவாகின்றது. குமாரசவாமிப் புலவரும் எழுதும்பொழுது கடுமையான புணர்ச்சி களைக் கையாண்டபோதிலும், அவையிலே பேசும்பொழுதும் புராண படனஞ் செய்யும்பொழுதும் பொதுமக்களுக்கு விளங்கக்கூடிய மொழி நடையையே கையாளவேண்டுமென்னும் கொள்கையுடையவராக

இருந்தாரென்று ஐயர் அவர் சரிதத்திலே குறிப்பிட்டுள்ளார் புலவரின் பயிற்சி ஐயரிற் பலவிடங்களிலே தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

ஐயரின் மொழிநடையின் முக்கியமான ஓர் அமிசத்தை அவர் எழுதிய கண்டனங்களிலும் கலந்துகொண்ட விவாதங்களிலும் அவ தானிக்கலாம். ‘கண்டனநடை’ என ஒரு நடையை ஐயர் கையாண்டார் எனக்கருதலாம். ஐயரின் கண்டனத்திறன் பற்றிக் குறிப்பிடுவிடத்தில் இதற்கான உதாரணத்தைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஐயர் தாம் வாழ்ந்த காலத்திற்கு ஏற்ற நடையைக் கையாண்ட அதேவேளையிற் பண்டைய உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடையையும் கையாண்டுள்ளார். ஐயரின் உரைநடை ஆற்றலே அவரது நூல்கள், கட்டுரைகள் கண்டனங்கள் முதலிய பல்வேறு இடங்களிலும் தரிசிக்கலாம்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. கணேசையர், சி., முகவுரை, இருவமிசம் மூலமுக்கணேசையர் இயற்றிய புத்துரையும், சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை - கொக்குவில், ஆனந்த தை மீ
2. மேற்படி நூல், பக்கம் சுட்டு
3. கணேசையர், சி., மகாபாரதம் சூதுபோர்ச் சுருக்கம் கணேசையர் உரை, 1939. பக்கம் 176.
4. ஈழகேசரி — 07-08-1955.
5. கணேசையர், சி, குசேலர் சரிதம், திருமகள், வட இலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம்—1967 பன்னிரண்டாம் பதிப்பு - பக்கம் 10, 11.
6. கணேசையர், சி, ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா பதிப்பு-1939 முகவுரை பக்.
7. கணேசையர், சி, குமாரசவாமிப் புலவர் சரிதம், கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை - 1925

முன்று

இலக்கணப் பேரறிஞர்

மூத்தாட்டின் இலக்கண மரபு வைரம்பாய்ந்தது. ஆறுமுகநாவலர் சன்னுகம் குமாரசவாமிப் புலவர், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், புலோலி வ, குமாரசவாமிப் புலவர், சன்னுகம் பீ, முருகேச பண்டிதர், முதலியோர் இலக்கணத்துறையிற் கொடிகட்டிடப் பறந்தவர்கள். இவர்கள் தமிழையும் வடமொழியையும் நன்கு கற்று நுண்மாண்ணுழை புலமுடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். இவர்களின் இலக்கண முயற்சி களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போல அமைவது கணேசையரின் தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்புகளே. நவீன மொழியியற் கோட்பாடுகள் தமிழிற் காலடி வைக்கத் தொடங்குவதற்கு முன்னரே ஈழத்தவர்களின் இலக்கண முயற்சிகளில் மொழியியற் பார்வை முளை விடத் தொடங்கி விட்டதெனலாம். ஈழத்தின் மரபுவழித் தமிழ்ப் புலமையின் இறுக்கம், பலம் முதலியன் இவ்விலக்கண முயற்சிகளிலே துல்வியமாகத் தெரிந்தது என்று துணிந்து கூறலாம்.

தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகமே தொல்காப்பியக் கடலுள் இறங்க முதன்முதல் வழிசமைத்தவர் தமிழ்தந்த சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையே என்பர். பிள்ளையவர்கள் ஈழநாட்டிலே பெற்ற இலக்கணக் கல்வியே அவருக்குத் தொல்காப்பியத்தின் பண்பையும் பயணையும் உணர்த்தியது.

“என் சிறுபிராயத்தில் எனது தந்தையார் எனக்குக் கற்பித்த சில நூல்கள் இப்போது தமிழ்நாடைங்குஞ் தேடியும் அகப்பட வில்லை. ஓட்டித்தப்பியிருக்கும் புத்தகங்களும் கெட்டுச் சிதைந்து கிடக்கும் நிலைமையைத் தொட்டுப் பார்த்தாலன்றே தெரிய வரும்.”!

மேற்காட்டியவாறு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை குறிப்பிடுவர். இவ்வாறு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை குறிப்பிடுவதிருந்து ஈழநாட்டின் கல்விமரபின் உள்ளுரத்தைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம் கணேசையர் தொல்காப்பியத்தினுள் துணிந்து பிரவேசிக்க அவர் பெற்ற கல்வியே காரணமாக அமைந்துள்ளது. ஜயரின் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் (எழுத்தத்திகாரம் - 1937. சொல்லத்திகாரம் 1938.

பொருள்திகாரம் இரண்டாம் பகுதி 1943 பொருள்திகாரம் முதற் பகுதி 1948) வெளிவந்ததும் ஈழநாட்டின் புகழும், ஐயரின் திறமும் தமிழ்நாடு எங்கனும் பரவி வியாபித்தன. தொல்காப்பியக் கடல் என்றும் ஈழத்தின் இலக்கண ஞாயிறு என்றும் ஐயர் பலவாருகப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டார். ஐயரின் இலக்கணப் புலமையின் ஊற்றுக் களாக அமைந்தவர்கள் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையும் சன்னகம் குமாரசவாமிப் புலவருமே என்னாம். தொல்காப்பியக் பதிப்புக்களின் முகவுரையில் ஐயர் இதனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உதாரணமாகக் கீழ்வரும் பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

“இவ்விளக்கவுரைத் குறிப்புக்கள் யாம்படிக்கும் காலத்தில் எமது ஆசிரியர்களாகிய வித்துவசிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, சன்னகம் அ குமாரசவாமிப் புலவர் என்பவர்களிடங் கேட்டுத் குறித்தனவும் யாம்படிப்பிக்கும் காலத்தில் பலமுறையாராய்ந்து குறித்து வைத்தனவுமாகும்.”²

படித்தலிலும் படிப்பித்தலிலுமே தம் வாழ்நாளின் பெரும் பகுதியைக் கழித்தவர் ஐயர். ஐயரிடம் சிகாலம் படித்தவரான ஈழகேசரி நா. பொன்னயா அவர்களே ஐயரை நன்கு பயன்படுத் தியராவர். மொழியியலிலாயினும் இலக்கியத்திலாயினும் மிகச்சிறந்த புலமை பெற்ற பலர் கற்பித்தல் அனுபவமுடையவர்களே கற்பதை விடக் கற்பிக்கும் பொழுதுதான் சிக்கல், சிரமம், சந்தேகம் முதலையன தோன்றும் ஐயர் கற்ற அளவோடு கற்பித்த அனுபவமும் இனைந்தே தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் வெளிவந்தன கற்பிக்கும் பொழுது ஏற்படும் சந்தேகங்களை உடனுக்குடன் குறித்துவைத்து மீண்டும்மீண்டும் சிந்திக்கும் வழக்கமுடையவர் ஐயர். இவ்வழக்கம் ஐயருக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது என்பதை அவரது உரைவிளக்கக் குறிப்புக்கள் காட்டிநிற்கின்றன ஐயர் ஐந்திலக்கணத்திலும் ஆற்றலுடையவர் எனினும் சொல்லிலக்கணத்திலே சிறப்பாற்றலும், ஈடுபாடும் பெற்றிருக்கிறார் என்று கருதமுடியும்.

³ தொல்காப்பியக் சொல்லதிகாரத்துக்குப் பல உரைகள் உளவாயினும் அவ்வரைகளுள்ளே பொருள்களைத் தருக்கமுறையாகத் தெரிந்துணர்த்தினாலும் தெளிவும் இன்பமும் பயக்கும் வாக்கிய நடையடைமையாலும் ஆசிரியர் சூத்திரப்போக்கினையும் வடமொழி தென்மொழி என்னும் இருமொழி வழக்கினையும் நன்கு ணர்த்து தென்மொழி வழக்கோடு மாறுபடாவண்ணம் வடமொழி வழக்கினையும் கொண்டு பொருள்நரத்தலினாலும் தலை சிறந்து விளங்குவது சேனுவரையருரையே. பிறருரைகளிலும் சிற்சில நயங்கள் காணப்படினும் இதுவே பற்பல நயம் படைத் துள்ளது. ஆதலாற்றுன் அக்காலந்தொட்டு இதனைப் பலரும்

போற்றிப் படித்துவந்தனர். யாம் நல்லூர் வித்துவசிரோமணி ஸ்ரீமான் ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களிடம் பாடங்கேட்ட காலத்தில் இதன் கண்ணேயே எமக்கு அதிகம் உள்ளஞ் சென்றது.”³

என ஐயர் குறிப்பிடுவர்.

ஐயரின் மனேநிலையை இக் கூற்றி விருந்து நன்கு அறியலாம். எழுத்தும் சொல்லும் நன்கு ஆராய்ந்து உரைவிளக்கக் குறிப்பு வெளியிட்ட பின்னரே ஐயர் பொருளிலக்கணத்திற் கவனங்கு செலுத்தியிருக்கிறார். பொதுவாக ஐந்திலக்கணத்திலும் ஈடுபாடும் ஆற்றலும் பெற்றிருந்தாரேனும் சொல்லிலக்கணத்தையே தமது சிறப்புத் துறையாக ஐயர் கருதியிருக்கிறார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஐயரின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான குமாரசவாமிப் புலவரும் சொல்லிலக்கணத்திற் சிறப்புத்தேர்ச்சியடையவர் இத்தேர்ச்சியை அவரின் இலக்கணச் சந்திரிகை, வினைப்பகுபத விளக்கம் ஆகிய நூல்கள் தெளிவாகக் காட்டும் இலக்கணத் துறையில் ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றித் திகழ்ந்தவர் ஐயர். பண்டைய உரையாசிரியர் களைத் துறைபோகக் கற்று அவற்றின் மெலிவு நலிவகளையும் உடன்பாடு முரண்பாடுகளையும் ஐயர் நன்கு அறிந்திருந்தார். உரையாசிரியர்களின் முரண்பாடுகளை மாத்திரமன்றி உடன்பாடுகளையும் சுட்டி உரைவிளக்கம் செய்தமை ஐயரின் ‘புலமை நேர்மை’யைத் தெளிவாக்குகின்றது. வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இருமொழி வழக்குகளையும் நன்குணர்ந்து தமிழிலக்கண வழக்கினை முதன்மைப்படுத் தியமை இவரது உரைவிளக்கக் குறிப்பின் சிறப்பமிசங்களுள் குறிப்பிடக்கூடியது.

பண்டைய உரையாசிரிகளுள்ளே ஏற்படும் கருத்து வேறுபாட்டினை அல்லது மயக்கத்தினைச் சுட்டிக்காட்டி அக்கருத்து வேறுபாட்டிற்குரிய காரணங்களையும் அறிந்து, பாடாந்தரம் பற்றியும் சிந்தித்து ஐயர்உரைவிளக்கக் குறிப்பு எழுதினார். பலகாலமாகத் திரும்பத் திரும்பத் தொல்காப்பியத்தைக் கற்பித்து வந்தமை ஐயருக்கு அதிலே சிறப்புத் தேர்ச்சி ஏற்படக் காரணமாகியது. இதனை ஐயர்,

“பல்லாண்டாகப் பண்டித வகுப்பு மாணவர்களுக்கு யாம் படிப்பித்த அனுபவத்தினாலே அறிந்து வைத்திருந்த சில திருத்தங்களையும் கீழ்க்குறிப்பிற் காணப்பித்துள்ளோம்.”⁴ என்றும்,

“..... பிரம்மஸீலி தி. சதாசிவ ஐயரவர்களால் சன்னகத்திலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிராசீன பாடசாலையிலே பண்டித வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பதினைந்து வருடங்களம் படிப்பித்து வந்துள்ளோம். படிப்பிக்கும் போதே பலர்க்கும் பயனாகுமென்று கருது

இவ்வரை விளக்கக் குறிப்புகளை ஆராய்து எழுதிவைத்தோம். எழுதுங் காலத்து நேர்ந்த சில சந்தேகங்களை சுன்னாகம் ஸ்ரீமாந் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்களிடம் கேட்டறிந்துள்ளோம்.”⁵ என்றும் குறிப்பிடுவர்.

படித்தும் படிப்பித்தும் ஏற்பட்ட அனுபவத்தோடு நல்லாசிரியரை அணுகிச் சந்தேக விபரிதங்களைக் கேட்டறிதலில் ஜயர் ஆர்வமுடையவராகவே இருந்தார் என்பதை அவரது உரைவிளக்கக் குறிப்பு முகவுரைகள் காட்டிநிற்கும். இலக்கணஞ் சம்பந்தமாக ஜயருக்கும் அவர்காலத் தமிழறிஞர்களுக்கும் ஏற்பட்ட சர்ச்சைகளும் ஜயரின் இலக்கண வித்தகத்தினை விளக்கி நிற்கும். அவை ‘விவாத அறிஞர் கணேசையர்’ எனும் இயலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எழுத்தும் சொல்லும் பொருஞும் ஆராய்ந்து ‘நன்முடிவு’ காண பதற்கு ஜயருக்கிருந்த வடமொழிப் புலமையும் ஒரு காரணமாகும். அக்காலத் தமிழறிஞர்களிலே பலர் வடமொழியையும் தமிழையும் சமைதயாகக் கற்றிருந்தமை அவர்களின் அறிவுநிலைப்பாட்டிற்குத் தகுந்த காரணமாகும்.

தொல்காப்பியக் கடலுள் துணிந்திறங்கி நல்முத்துக்கள் கொணர்ந்தவர் ஜயர். புலப்படாமல் இருந்தவற்றைப் புலப்படுத்தியதோடு மங்கி மழுங்கி மயங்கி இருந்த பகுதிகளையும் பட்டைத்திட்டிப் புலப்படுத்தியவர் ஜயர். வகைமாதிரிக்கு ஜயரின் உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களிலிருந்து சிலபகுதிகளைச் கட்டிக்காட்டலாம்.

குற்றிய விரை நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினாமிசை யுரையசைக் கிளவிக்
காவயின் வருஷ மகர மூந்தே (தொல்: எழு. 34)

“உரையசைக் கிளவி என்பதற்குத் தான்கூறும் பொருளைக்கோட்டற்கு ஒருவனை எதிர்முகமாக்குஞ் சொல் என்றும் அது கேள் என்றும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுகின்றார். அசைத்தல் எதிர்முகமாக்கல். அங்குனமாயின் சென்மியா என்புழிச் செல் என்பதற்குஅது பொருந்தாமல் வருகின்றது. ஆதலின் உரையசைக் கிளவி என்பதற்கு சொல்லாகிய மியா என்று உரையாசிரியர் கொள்ளும் பொருளே பொருத்தமாகின்றது. நன்றாலாரும் இவ்வாறே கொள்வர். உரையசை — கட்டுரைக்கள் அசைநிலையாய் வருவது. கட்டுரை வாக்கியம், ஆங்க உரையசையென்பர் பின்னும். அச்சுத்திரத்திலே உரை என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் கட்டுரை என்பர். ஆண்டு என்றது நூன்மரபை.”⁶

இவ்வாறு ஜயர் நச்சினார்க்கினியரின் உரை பொருந்தாமையையும் சுட்டி, உரையாசிரியரின் உரையையும் அதன் பொருத்தப்பாட்டினையும் விளக்கி, ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் நன்றாலாரையுங் காட்டித் தன் கருத்தை நிறுவியுள்ளார். இவ்வாறு பல இடங்களை ஜயரின் தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்பிலே கட்டிக்காட்டலாம். ஜயரின் இலக்கண விளக்கக் கூடிய உரைவிளக்கண் இலக்கிய நயம் பொருந்தியையாய் அமைவது அவரின் இலக்கண வித்தகத்தையே புலப்படுத்துகின்றது.

ஜயரின் இலக்கணப் புலமையின் சிகரம்போல விளங்குவது சொல்லிலக்கண உரைவிளக்கமேயாகும். அவர் சொல்லதிகார நூற்பாக்களுக்கு நீண்ட உரைவிளக்கக் குறிப்புக்கள் எழுதியுள்ளார். சொல்லதிகாரம் கிளவியாகக் கம் நான்காம் நூற்பாவுக்கு ஜயர் எழுதிய உரைவிளக்கம் படித்து இன்புறத்தக்கது. ஜயரின் ஆழந்தகண்ற இலக்கணப் புலமையையும் ஒப்பிலக்கண உரை மரபினையும் இலக்கிய ஆளுமையையும் தற்றுணிபையும் பின்வரும் சூத்திர குத்திர உரையினாலும் காணலாம்

பெண்ணை சுட்டிய வயர்த்தினை மருங்கி
ஞன்னை திரிந்த பெயர்ந்திலைக் கிளவியுங்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்ந்திலைக் கிளவியு
மில்வென அறியுமந் தந்தமக் கிலவே
யுயர்த்தினை மருங்கிற் பாலபிரிந் திசைக்கும்:

(தொல் - சொல். கிளவியாக்கம், 4)

ஆடுவெறிசொல் முதலாயினவற்றிற்குரிய எழுத்தே தம்வினைக் கீருக இசைத்தலாவது, ஆடு வறிசொன் முதலியவற்றிற்குரிய ணகர முதலிய வொற்றுக்களே தம்வினைக்கு ஈற்றெழுத்தாகப் பொருந்திப் பாலுணர்த்தத் தாமும் அவ்வப்பாலை உணர்த்தல். உதாரணமாக, பேட வந்தாள் என்புழி மகடு வறிசொல்லென்றுணர்த்துவதற்குரிய ளாரவொற்றே தனக்கு முடிக்குஞ் சொல் லாயமைந்த வந்தாளென்றும் வினைக்கு ஈற்றெழுத்தாகப் பொருந்திப் பெண்பாலையுணர்த்தத் பேடியாகியதானும் அப்பெண்பாலையே உணர்த்தல் காணக. இவ்வாறே தேவன் வந்தான், தேவி வந்தாள், தேவர் வந்தாரெனத் தெய்வம் என்பதும் வந்தான் முதலிய வினைகளைப் பெற்றுப் பாலுந்தினையும் உணர்நிற்றல் காணக. வந்தான் முதலிய வினைகளைப் பெறுங்கால் தெய்வம் தன்னீரு திரிந்து நிற்குமெனக.

பேடர் என்ற உதாரணம் மயிலநாதர் உரையைப் படித்தோர் சேர்த்திருக்க வேண்டும். அல்லது பேடிமார் என்ற உதாரணத்

தெயே பிரதிஎழுதுவோர் சில எழுத்தமிந்தமையிற் பேடர் என்று எழுதியிருத்தல் வேண்டும். அன்றி, பேடர் வந்தார் என்பதையும் பெண் பாற்பன்மைக்கு உதாரணமாகச் சேனுவரையர் காட்டியிருப்பரேல் அதனை ஒழித்து “பேடியர், பேடிமார், பேடிகள் என்பனவும் அடங்குதற்குப் பேடியென்னும் பெயர் நிலைக்கிளவியென்றது பெண்மை சுட்டிய ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவியென்றார்” என்று கூறி யிருக்கமாட்டார். ஆதலின் அஃது அவர்காட்டிய உதாரணமன்று.

உயர்திணை மருங்கின் ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியெனின் அலிப்பெயர் மேலுஞ்செல்லும் அப்பெயர் மேற்செல்லாது நீக்குதற்குப் “பெண்மை சுட்டிய” என்றும் உயர்திணை மருங்கிற பெண்மைசுட்டிய பெயர் நிலைக்கிளவியெனின் பெண்பாற்பெயர் மேலுஞ்செல்லும். அவற்றின் மேற் செல்லாமலீக்குதற்கு “ஆண்மை திரிந்த” என்றங் கூறினார். இதனால் அதிவியாத்திக் குற்றம் நீக்கிய வாறு.

அலிப் பெயரினீக்குதற்குப் பெண்மை சுட்டிய என்று கூறியதனாலும், ‘ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி ஆண்மையறி சொற்காகிடனின்றே’ என்னும் காட்டிய சூத்திர உரையுள் ஆண்மையறி சொற்காகிடன் என்ற விலக்கு. ஆண்மையறி சொல்லோடு புணர்தல் எத்தினின்ற பேடிக்கல்லது ஏலாமையின் அவிமேற் செல்லாதென்க; என்றதனாலும் ஆண்மை திரிந்து பேடியும் அவியும் ஆகுமென்பது சேனுவரையர் கருத்தாதல் பெறப்படும்’

பெண்மை சுட்டாப்பேடு என்பதற்கு ஆண்மை சுட்டிய பேடு என்றுகொண்டு, பேடு என்பது பேடியைக் குறித்ததென்று சிலரும் அவியைக் குறித்ததென்று சிலரும் கொள்வார். இளம்பூரணர் பேடியையாதல், அவியையாதல் பேடு என்னும் சொல்லால் வழங்காமையினாற் பேடு என்னும் சொல்லைக் கருதியே சேனுவரையர் பெண்மை சுட்டாப்பேடு என்பதும் ஒழிக்கப்பட்டது என்று கூறியிருத்தல் வேண்டுமென்பது எமது கருத்து. பேடு என்னுஞ்சொல் பேடுவந்தாள் என முடியாமையின் அவ்வாறு கூறினுரெனலாம். அவியேயன்றிப் பேடு என்பது உம் பெண்மை சுட்டாமையின் ஒழிக்கப்பட்டது என்பது கருத்து. உம்மை இறந்தது தழிகியது.

மயிலைநாதரும் இலக்கண விளக்க நூலாரும் பெண்மை திரிந்த தற்கு உதாரணமாகப் பேடன்வந்தான், பேடர்வந்தார், பேடன்மார் வந்தார் என உதாரணங் காட்டுவார். ஆயின் இவ்வுதாரணங்களை இளம்பூரணர் முதலியோர் எடுத்தாளாமையின் அவ்வழக்குப் பொருந்தாதெனவும் பெண்மை திரிந்தது அவியெனவும் சிவஞானமுனிவர் கூறுவார்

ஆண்மை திரிதலாவது இன்னதென்பதை “ஆண்மை திரிந்த

பெண்மைக் கோலத்துக் காமடைய பேடியாடலும்” (சில - கடை எரு. எ.) என்பதனுரைக்கண் அடியார்க்கு நல்லாரும் “ஆண்மைத்தன்மையிற்றிரிதாலாவது, விகாரமும், வீரியமும் நுகரும் பெற்றியும், பத்தியும் பிறவுமின்றுதல். ஆண்மை திரிந்த என்றதனால் தாடியும், பெண்மைக் கோலத்தென்பதனால் முலை முதலிய பெண்ணூறுப்புப் பலவும் உடையது ஆண்பேடு எனக்கொள்க” என்று கூறுவார். ஆண்பேடு என்றது ஆண்மை திரிந்த பேடியை;

தெய்வச்சிலையார் “பேடியாவது பெண்பிறப்பிற்றேன்றி, பெண்ணூறுப்பின்றித் தாடிதோற்றி ஆண்போலத் திரிவ” தென்று கூறுவார். இது பெண்மை திரிந்த பேடியாகும். இவர் பேடியும் அவியும் ஒன்றென்பர். அது பொருந்தாது, பேடவேறு, அவி வேறு என்க”.

இவ்வாறு அச்சுத்திர உரையமைகின்றது.

இவ்வுரை விளக்கக் குறிப்பு ஜயரின் இலக்கண மேதாவிலாசத் தைக் காட்டப் போதுமானது. தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை அறுதியிட்டு முடிவுசெய்ய இவர் காட்டும் மேற்கோள்கள் கவைத்து இன்புறற்பாலன். நீதிபதி ஒருவரின் தொகுப்புரைபோல இவரின் இலக்கண விளக்கக் குறிப்புரை அமைந்திருக்கிறது. இவரின் ஆழந்தகன்ற மொழிப்புலமையையும் இலக்கிய ஆளுமையையும் இவரின் உரைவிளக்கக் குறிப்புகள் அனைத்திலும் காணலாம். தொல்காப்பியரிலிருந்து சிவஞானமுனிவர் வரை வளர்ந்துவந்த இலக்கண முரண்பாடுகளை இவரது உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களினாடு காணலாம். ஜயரின் உரைவிளக்கக் குறிப்புகள் “‘மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பன்’ மாத்திரமன்றி, தமிழிலக்கண வரலாற்றறையும் ஆராய உதவுகின்றன. எழுத்திலும் சொல்லிலும் போலவே ஜயர் பொருளிலக்கணத்திலும் பல நுண்மையான விளக்கங்களைக் காட்டியுள்ளார்.

“எழுத்தும் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத் தின் பொருட்டன்றே. பொருளதிகாரம் பெற்றேமேயெனின், இவை பெற்றும் பெற்றிலேம்” என்று இறையனார் களவியல் உரை செப்பும். ஜயர்எழுத்திலும் சொல்லிலும் பெற்றிருந்த புலமை போலவே பொருளிலும் பெற்றிருந்தார் என்பதை அவரது பொருளதிகார உரை விளக்கக் குறிப்பு உண்ததும். பொருளதிகாரத்தைப் பூரணமாக விளங்கிக்கொள்ள சங்க இலக்கியங்களைத் துறைபோகக் கற்கவேண்டும். சங்க இலக்கியங்களைத் தெளிவருக்கற்ற ஒருவராற்றுள் பொருளதிகாரத்தைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ஜயர் இரண்டிலும் ஆழந்த அறிவு பெற்றிருந்தார். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல ஜயரின் பணிக்குப் படித்தலும் படிப்பித்தலுமே அத்திவாரமாக அமைந்தன எனலாம்;

ஜையர் வடமொழிப் புலமை பெற்றிருந்தும் பொருளத்தொர் ஆராய்ச்சிக்கு அவருக்கு வடமொழிப் புலவர் இராமசாமி சர்மா மிகுந்த சிரத்தையுடன் உதவியிருக்கிறார். ஜையர் ஆய்ந்து அறிந்து சந்தேகமானவற்றைத் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளும் “பக்குவம்” படைத்தவர் என்பதை தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களின் முன்னுரைகள் காட்டும்.

மிக நுணுக்கமான இலக்கண விடயங்களைப் பற்றியெல்லாம் ஜையர் செந்தமிழ் முதலை சஞ்சிகைகளிலே பல கட்டுரைகள் எழுதி யுள்ளார். இலக்கணக் கட்டுரைகள் அடக்கமும் இறுக்கமும் பொருந்தியவை. கட்டுரையாளர் எனும் ஜையரிலே புலவரின் கட்டுரைத் திறன் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஜையர் சில ஆராய்ச்சி என்னும் தலைப்பில் இலக்கண விடயமாகச் செந்தமிழிலே பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரைகளும் ஜையரின் இலக்கணப் புலமையைத் தமிழ்க்கும் நல்லுவருக்குப் புலப்படுத்தின. எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூன்று துறைகளிலும் சிறு சிறு குறிப்புக்களை எழுதியுள்ளார். உதாரணமாக,

“நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பிய நூன்மரபு முதற் குத்திரவுரையின்கண் திரிந்ததன் திரிபு பிறிதென்பதற்கு உதாரணமாகக் காட்டிய ‘‘மகரவிறுதி’’ ‘‘ஙகாரவிறுதி’’ என்னுஞ் குத்திரங்களுள் ஙகாரவிறுதி என்பது பொருத்தமில்லாததாகக் காணப்படுகின்றது. திரிந்ததன் நிசிபு பிறிதென்றாலாவது:- ஓரீரு இன்னேரீருக்கத் (பிறிதீருக) திரிந்து நின்று புணர்ச்சி பெறுமென்றல். இதே நன்னாலார் விதியீறென்பர். இதற்கு நச்சினார்க்கினியர்க்காட்டிய உதாரணச் சூத்திரங்களுள் ‘‘மகரவிறுதி’’ என்னுஞ் குத்திரம் பொருந்துகின்றது எங்ஙனமெனில் - மகரவீறுகெட்டு அகரவீறுகிய பிறிதீருய் நின்று யுணர்ச்சி பெறுதலின் ஙகாரவிறுதி யென்பது பொருத்தமில்லை. ஙகரம். றகரமாய்த் திரிவதன்றிப் பிறிதீருய் நின்று புணர்ச்சி பெறுமையானும் றகரம் ஈற்றெழுத் தன்யானும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது”⁸

இத்தனமைத்தான பல அரிய இலக்கணக் குறுப்புக்களைச் செந்தமிழில் ஜையர் எழுதியுள்ளார். ஜையரின் புகழுக்கு இவ்விலக்கணக் குறிப்புக்களும் காரணங்களாயின. தமிழ்நாட்டில் ஜையர் மதிக்கப்பட்ட மைக்கும் பாராட்டப்பட்டமைக்கும் அவரின் இலக்கண முயற்சிகளே காரணமாக அமைந்தன என்பதை நிறுவச் சிறுசம்பவம் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம்:

“1947 ஆம் ஆண்டு சிந்தாந்தச் செம்மல் எனப் போற்றப்பட்ட புங்குடுதீவு வைத்தியர் கணபதிப்பின்னையுடன் ஜையர் சிதம்பரம் சென்றார். அப்போது வைத்தியர் கணபதிப்பின்னையின் மகன்

சிவராமலிங்கம் அண்ணேமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரி மாணவரை இருந்தார். ஜையர் பல்கலைக்கழகத்தின் நூல்நிலையத்தில் மணக்குடவர் உரையைத் தான் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாராம். மாணவரான சிவராமலிங்கம் அப்போதைய நூலகரான நரசிம்மராவைச் சந்தித்து யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒருவர் வந்திருக்கிறார் பல்கலைக்கழக நூல்நிலையத்தில் மணக்குடவர் உரையை ஒருமுறை பார்க்கவேண்டுமென்று அவாவுறு கிறார் அவரைக் அழைத்து வரட்டுமா என்று கேட்டாராம். முதலில் மறுத்த நரசிம்மராவ் யாழ்ப்பாணம் கணேசையர்தான் ஆள் என்பதை அறிந்ததும் மிகவும் ஆர்வத்துடன் அவர் இலக்கணத்திலே பெரும் புலியாயிற்றே. அவருக்கு நிச்சயம் நாம் உதவிசெய்யத்தான் வேண்டும். நாளைக்கு அவரை அழைத்து வாருங்கள் என்றாராம்.

மறுநாள் கணேசையரைக் கண்டதும் நூலகர் நரசிம்மராவ் வணங்கி உபசரித்து “உங்கள் இலக்கண அறிவைப்பற்றி இங்கே பலரும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்” எனக்கூறி ஜையருக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தாராம். ஜையர் இரண்டு மூன்று நாட்கள் காலை ஒன்பது மணி தொடக்கம் மாலை மூன்று மணிவரை அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழக நூல் நிலையத்திலே கழித்தாராம் மதிய உணவுக்கும் செல்லாமல் காலை முதல் மாலைவரை (கோப்பி மட்டும் அருந்திவிட்டு) தமிளிலக்கண ஆய்வினுள் ஜையர் முழுகிலிருந்தார்” இவ்வாறு சிவராமலிங்கம் ஆசிரியர் இந்நூலாசிரியரிடம் கூறினார்.

ஜையர் இலக்கணத்தினுள் இறங்கிவிட்டால் அவருக்குப் பசி, தூக்கம் என்பன தெரிவதில்லை. தமிழ்நாடு சென்றவிடத்திலும் ஜையர் கற்றவிலேயே கண்ணாங்கருத்துமாக இருந்திருக்கிறார் என்பதை மேற்காட்டிய நிகழ்வு நிறுவும்.

சம்நாட்டையும், சம்நாட்டுத் தமிழறிஞர்களையும் அங்கிகரிக்க மறுத்த பல தமிழ்நாட்டறிஞர்கள் கணேசையருக்கு முன் சிரம் தாழ்த்தியுள்ளனர். “தாங்கள் அவ்வப்போது எழுதிவந்த இலக்கணக் கட்டுரைகளையும் தங்கள் பதிப்புகளிற் சேர்த்திருத்தல் தமிழாராய்ச்சியாளருக்குப் பெரிதும் உபகாரப்படுவதாகும்.”⁹ என்று பதிப்புத் துறையில் துறைபோன உ. வே. சாமிநாதையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“... இவரது எழுத்தத்தொரச், சொல்லத்தொரப் பதிப்புக்கள் வெளிவந்த பின்னரே தமிழ்நாட்டறிஞர்கள் ஜையரவர்களின் அறி வின் பெறுமையையும், ஆற்றலையும் உள்ளவாறுணர்ந்து மதிக்கலாயினர்”

மேற்காட்டியவாறு சன்னகைம் குமாரசாமிப் புலவரின் மகன் அம் பலவாணபின்னை குறிப்பிடுவர்.¹⁰ புலவருக்குத் தமிழ்நாட்டில் பெரும்

ஏழாம் ஏற்படுத்தியது. தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களேயாகும். ஈழநாட்டில் இலக்கண வித்தகராகத் திகழ்ந்த ஐயர் தமிழ்நாட்டிலும் இலக்கண வித்தகராகவே மதிக்கப்பட்டார். செந்தமிழ் என்னும் சஞ்சிகை ஐயரின் இலக்கணக் கட்டுரைகளை விரும்பியேற்றுப் பிரசரித்தது.

ஐயரின் தமிழ்ப் பணிகளிலே தலையாயது உரைவிளக்கப் பதிப்புக்களேயாகும். இக்கருத்தினை ஐயரின் மாணவர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயமும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

“.....தொல்காப்பியமென்னும் இலக்கண நூல், அது தமிழர்களின் நாகரிக பழக்க வழக்க ஒழுங்குகளை ஆராய்வார்க்கு உறுதுணை பயக்கவல்லதோர் சீரியநூல். அந்நூல் ஆக்கப்பட்டுப் பலநூற்றுண்டுகளுக்குப் பின்பே அதனுரைகள் ஆக்கப்பட்டன. அவ்வரைகளும் ஆக்கப்பட்டுச் சில நூற்றுண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. ஏட்டுவடிவிலிருந்த அந்நாலுரைகள் காலத்துக்குக்காலம் பெயர்த்தெழுதப் படாமையாலும் விளங்குதற் கரியனவாயிருந்தமையாலும் அவற்றுக்கண் பிழைகள் புகுந்து கற்பார்க்கு பெரிதுந் துன்பந் தந்தன அவற்றைச் செம்மை செய்து பர்துகாக்க வேண்டுமென ஐயரவர்களுக்குப் பெருவிருப்பமுண்டாயிற்று அந்நாலுரைகளைப் பல ஆண்டுகள் திரும்த்திரும்ப மாணவர்களுக்குக் கற்பித்து வந்ததினால் ஐயர் அவர்களுக்கு அவ்விருப்பத்தினை நீறைவேற்றுவதில் பெருஞ்சிரம்ம் ஏற்படவில்லை ... தொல்காப்பியமாகிய பெருங்கடவில் புகுவேர்க்கு ஐயரவர்களின் குறிப்புக்கள் மரக்கலம்போல உதவுவன. ஐயரவர்கள் செய்த தொண்டுகளில் மிக உயர்ந்ததாகக் கருதக்கூடது இத்தொண்டேயாகும்” 11

பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் ஐயரின் தலைசிறந்த மாணவர்களுள் தலையாயவர். ஐயருடன் நெருக்கமான உறவு வைத்திருந்தவர். 1980 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு விழாவிலே இவருக்கு இலக்கண வித்தகர் என்னும் கௌரவப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இப்பட்டம் பண்டிதர் இ. நமசிவாயத்திற்கு ஊடாகக் கணேசையருக்கு வழங்கப்பட்டது என்றே கருதவேண்டும்.

தொல்காப்பியப் பெருங்கடவில் இறங்கி ஐயர் நீச்சலடித்தமைக்கு அவர் பெற்ற கல்வியே முக்கிய காரணம் என முன்னர் பார்த்தோம். இக்கருத்தினை அரண் செய்வதுபோலப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்களின் கூற்று அமைந்திருக்கின்றது. பண்டிதமணியும் ஐயரும் மிக நெருக்கமான உறவுடையவர்களாக இருந்தனர். ஐயரின் தொல்காப்பியப் பதிப்பு முயற்சிகளுக்குப் பண்டிதமணி தோள்கொடுத்து உதவியுள்ளார். ஐயர் தமது உரைவிளக்கக் குறிப்பின் முன்னுரையிலே பல விடங்களிற் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு நன்றி கூறியுள்ளார்,

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஈழகேசரிப் பொன்னையாவைப் பற்றிப் “பயன்படு முறையில் உபகரித்தவர்” என எழுதும் பொழுது பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர் :

“தொல்காப்பியம் என்பது பெருங்கடல், அதில் நீந்திக்கரை சேர்வது மிகக்கடினம். அதற்கு ஆழந்தகண்றபடிப்பு வேண்டும். முறையாக ஆசிரியரை அடுத்து நுணுக்கமாகப் பயிலலவேண்டும். அப்படி வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களிடமும் குமாரசவாமிப்புலவர் அவர்களிடமும் படித்த மகாவித்துவான் பிரமழீ கணேசையரவர்கள் இருந்தார்கள் கணேசையரது உரைவிளக்கக் குறிப்பு வெளிவந்து அவரது புகழைச்சநிலையில் வைத்தது” 12

தமது வாழ்நாளிற் பெரும்பகுதியைத் தொல்காப்பிய ஆய்விலேயே செலவிட்டு ஈழநாட்டில் தமிழ்ப்புலமைக்கும் கல்விப் பாரம் பரியத்திற்கும் பெருமைதேடித் தந்தவர் இலக்கணப் பேரறிஞர் பிரமழீ சி. கணேசையரேயாவர்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. தாமோதரம்பிள்ளை. சி. வெ., “கவித்தொகைப் பதிப்பின் முகவுரை” தாமோதரம், பக். 45.
2. கணேசையர், சி., தொல் — எழுத்தத்திகாரம், உரைவிளக்கக் குறிப்பின் முகவுரை. 1937.
3. மேற்படி ஆசிரியர் — சொல்லத்திகாரம் உரைவிளக்கக் குறிப்பின் முகவுரை 1938.
4. மேற்படி ஆசிரியர் — பொருளத்திகாரம் பின்னுண்கியல் உரைவிளக்கக்குறிப்பின் முகவுரை.
5. மேற்படி ஆசிரியர் — சொல்லத்திகாரம் உரைவிளக்கக் குறிப்பின் முகவுரை
6. மேற்படி ஆசிரியர் — எழுத்தத்திகாரம். மொழிமரபு பக். 66, 67.
7. மேற்படி ஆசிரியர் — சொல்லத்திகாரம் கிளவியாக்கம் நான்காம் குத்திர உரைவிளக்கக் குறிப்பு.
8. மேற்படி ஆசிரியர் — செத்தமிழ் தொகு 25 (1926-27).
9. நடராஜன். க. கி — “கணேசையர்” கணேசையர் நினைவு மலர், பக். 20.
10. அம்பலவாணபிள்ளை. கு — “ஜியரும் புலவரும்” கணேசையர் நினைவு மலர், பக். 39
11. நமசிவாயம், பண்டிதர் இ., வித்துவ சிரோமணி மறைத்திரு கணேசையர், தமிழ் மன்றம், மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பல்ளை, 1977
12. செந்திநாதன், கனக., ஈழம்-தந்த கேசரி, ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு ஸிரியீட்டு மன்றம், 1968, பக் 63

இயல்: நாள்கு

கட்டுரையாளர்

சிறந்த உரைநடையாசிரியராயும் இலக்கணப்பேரறிஞராயும் திகழ்ந்த கணேசையர் பல்வேறு தலைப்புகளில் அக்காலப் பத்திரிகைகளிலே கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். பெரும்பாலும் செந்தமிழிலும் ஈழகேசரியிலுமே இவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. அவ்வப்போது வெளிவந்த சிறப்புமலர்களிலும் ஜயரின் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவர் எழுதிய கட்டுரைகளை இரண்டு வகையுள் அடக்கலாம். அவை இலக்கணம் சம்பந்தமானவையும் இலக்கியம் சம்பந்தமான வையுமேயாகும். பொதுவான சில தலைப்புகளிலும் ஜயர் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவையும் ஏதோ ஒருவகையில் இலக்கிய இலக்கண சம்பந்தமுடையவையாகவே காணப்படுகின்றன.

“வன்னநடை வசனநடை” எனப் “பயிற்றி வைத்த நாவலர் மரபு ஜயரின் கட்டுரை நடையிலே தெளிவாகின்றது. விஷயத்திற்கேற்றவகையில் ‘நடை’ அமைகின்றது. ஜயரின் ‘கட்டுரைநடை’ தனித்துவம் வாய்ந்தது. இலக்கியக் கட்டுரையின் அமைப்புக்கு மிடையே மிகுந்த வேறுபாடுண்டு ஜயர் உணர்வு பூர்வமாகவே கட்டுரைப் பொருளையும் நடையையும் தீர்மானித்திருக்கின்றனர். தொகுத்தல், வகுத்தல், விரித்தல் முதலிய தன்மைகளை இவரது கட்டுரைகளின் அமைப்பிலே கவனிக்கலாம். சிலகட்டுரைகளை வாசக்கணை முன்னிலையாக்கி உரையாடுவது போலவும் ஜயர் எழுதியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளைத் தருக்கப்படுவமாக நிலைநிறுத்தும் பண்பினையும் ஜயரின் கட்டுரைகளிலே காணலாம். விஷயங்களை ஒவ்வொன்றுக் கூடுதலாக வகுத்து விளக்கிப் பின் தொகுத்துக்கூறி முடிப்பது பொதுவாக ஜயரின் கட்டுரைகளின் பொதுப் பண்பாகும்.

செந்தமிழ், செந்தமிழ்ச்செல்வி முதலிய பத்திரிகைகளில் ஜயர் தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். ஈழகேசரி ஆண்டுமூடல் களில் முதலாவது கட்டுரையாக ஜயரின் கட்டுரையே (பெரும்பாலும் அவரின் படத்துடன்) இடம்பெற்றுள்ளது. நுட்பமான விடயங்களைக் கூர்ந்து நோக்கித் தொலைக்கண்ணுடையிற் காட்டுவது போல ஜயர் விஷயங்களை விளக்குவார். ஜயரின் கட்டுரைகளுக்கு அக்காலத் தமிழ் அறிஞர்கள் மிகுந்த மதிப்பளித்துள்ளனர். பத்திரிகையாசிரியர்கள் ஜயரைத் தத்தமது பத்திரிகைகளுக்கு விஷயங்கள் அனுப்பும்படி அடிக்கடி கேட்டிருக்கின்றனர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்.

30-5-1906.

அன்பார்ந்த ஜயர்,

தாங்கள் 'தொனி' என்னும் அரியலிஷயம் அனுப்பிய பின்பு வேறு விஷயம் அனுப்பாமைக்குப் பலர் (அவாவடன்) வருந்து கிடூர்கள். தயைசெய்து இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந் தரத்தில் தொடர்ச்சியை அனுப்பியவரின் உபகாரமா மென் பதை நாம் சொல்லல் மிகை. தாங்கள் நீண்ட நாளாகக் கடிதமெழுதாதிருப்பதையிட்டுக் கவல்கிறேன். தங்கள் அன்பான கடிதத்தை எதிர்நோக்கியுள்ளேன்.

இங்நாளம்

அன்பன்

(இப்பம்) மு. இராகவையங்கார்

இவ்வாறு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கடிதம் அமைந்துள்ளது. 1

செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபராக இருந்த மு. இராகவையங்கார் ஜயருக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதிக் கட்டுரைகள் அனுப்பும்படி கேட்டுள்ளார் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களுள் ஒருவராக ஜயரும் மதிக்கப்பட்டார். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான் செந்தமிழில் அக்காலத்தில் ஈழநாட்டவர் பலர் சிறப்பான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். அவர்களுள் சன்னகம் குமாரசுவாமிப்புலவர், நாவலர் கோட்டம் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிளை, கணேசையர் முதலானவர்கள் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

மு. இராகவையங்கார் மேற்காட்டிய கடிதத்தை எழுதும் பொழுது ஜயருக்கு வயது இருபத்தெட்டு. இளமையிலேயே அதிருட்பமான கருத்துக்களைக் கண்டு அவற்றைக் கட்டுரையாக வரைவதில் ஜயர் ஈடுபட்டிருந்தார். இலக்கண இலக்கிய ஆராச்சிகளினாடு இவர் பெறும் அனுபவங்களை அவ்வப்போது குறித்துவைக்கும் பழக்கமுடையவர். அக்குறிப்புகள் பின்னர் நீண்ட கட்டுரைகளாக சில ஆராய்ச்சிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இருபத்தெட்டு வயதிலேயே நூணுக்கமான ஆராய்ச்சியிலிடுபடத் தொடங்கிய ஜயரின் அறிவு முதிர்ச்சி எழுபத்தெட்டு வயதில் எவ்வாறு வளர்ந்திருக்கும் என்று கூற வேண்டியதில்லை.

ஆரம்பகாலத்தில் ஜயர் எழுதிய கட்டுரைக்கும் பின்பு எழுதிய கட்டுரைக்குமுள்ள வேறுபாடு ஜயரின் அறிவு முதிர்ச்சியைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. ஜயரின் கண்டனக் கட்டுரைகளிலும் இப்பன்பினைப் பரக்கக் காணலாம். இவை கண்டனகாரர் எனும் இயலிலே ஆராய்ப்படும். ஜயர் செந்தமிழிலே கட்டுரைகள் எழுதிய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த தமிழறிஞர்களும் அதிற் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். சன்னகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரும் ஜயரும் ஏக்காலத்தில் ஒரே இதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். ஆசிரிய மாணவர் உறவும் புலமையும் சமமாக ஈழநாட்டில் வளர்ந்து வந்தமையை இது காட்டிநிற்கின்றது எனலாம்.

அடிக்கடி 'சில ஆராய்ச்சி' எனும் தலைப்பில் ஜயர் இலக்கண விடயங்கள் பற்றிச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் எழுதி வெளி யிட்டுள்ளார்கள். செறிவும் இறுக்கமும் கொண்ட சிறுசிறு கட்டுரைகளாக இவை காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு விடயத்தினை எடுத்து அதிலுள்ள சிக்கல்களை அல்லது மயக்கங்களைத் தெளிவுபடுத்துதலே ஜயரின் நோக்கமாக இருந்தது அறிவுக்கத்திற்குத் தமது பங்களிப்பினை ஆற்றுவதில் ஜயர் உற்சாகத்துடனேயே தொழிற்பட்டார். ஜயர் இலக்கணத்தை அனுகூம் நுட்ப அறிவினைத் தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களிலே காணுவதற்கு முன்னரே தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகு செந்தமிழ் வாயிலாகக் கண்டுகொண்டது. ஜயரின் இலக்கணக் கட்டுரைகளிலே சில தொல்காப்பியம் பதிப்புக்களில் அனுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஜயர் கற்கும்பொழுதும் கற்பிக்கும்பொழுதும் ஏற்படுகின்ற சந்தேகங்களை வைத்துக்கொண்டு அவற்றைக் குறித்துப் பின் ஆராய்ந்து தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக எழுதியுள்ளார். சிக்கலான விஷயங்களை விடுவிப்பனவாகவே ஜயரின் பல இலக்கணக் கட்டுரைகள் அமைகின்றன. இலக்கணமும் கணிதமும் ஒரேதன்மையானவையென்று சிலர் கூறுவதுண்டு. சரியானதைச் சரியானபடி தொடருவதும் வேண்டாதவை சம்பந்தமில்லாதவை இடம்பெறுமல்ல பார்த்துக்கொள்வதும் என்ற வகையிலே இலக்கணமும் கணிதமும் ஒன்றுதான். செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் ஜயர் எழுதிய இலக்கணக் கட்டுரைகள் சில கணிதம் போல அமைந்துள்ளன. விடுபடாத புதிருக்கு விடையளிப்பது போலவே பல கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. 'சில ஆராய்ச்சி' எனுந்தலைப்பில் ஜயர் எழுதிய பல இலக்கணக் கட்டுரைகளிலே பல செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் ஒரு பக்கத்தினுள் அடங்கிவிடுகின்றன. கட்டுரையென்பது பக்க அளவைக்கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை யென்பதை ஜயர் நன்கு அறிந்திருந்தார். எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்தி முடிவுக்குவது அல்லது முடிவுக்கு வழிகாட்டுவது அல்லது முடிவை எதிர்பார்ப்பது என்பதே ஜயரின் கட்டுரைகளிலுள்ள காணக்கூடியது. எனவே ஜயரின் 'சில ஆராய்ச்சி' எனும் கட்டுரைகளைக் 'குறிப்பு' அல்லது சிறுகுறிப்பு என்பது சாலாது. கட்டுரைக்குரிய தன்மை, பொருள், பெறுமதி என்பனவும் எடுப்பு, தொடுப்பு முடிப்பு எனும் அம்சங்களும் ஜயரின் கட்டுரைகளிலே காணப்படுகின்றன. 'சில ஆராய்ச்சி' எனுந்தலைப்பில் இலக்கண ஆய்வுச் சிறுகட்டுரைகளைத் தலைராண்டு கொடுக்கி கட்டுரைகளைத் தலைசிறந்த தமிழறிஞர்களும் அதிற் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். ஜயரின் வடமொழிப்புலமையும் தருக்க நூலறிவும் இக்கட்டுரைகளுக்கு வலுவையும் வனப்பையுந் தருகின்றன. தொல்காப்பியம் நன்னால். வீரசோழியம், இலக்கணவிளக்கம் முதலிய நூல்களை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் அனுகி மொழியின் வளர்ச்சிக் கட்டங்களைக் கோடிட்டுக்காட்டும் வகையிலும் இவரது கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

ளா. இவரின் இலக்கணக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது அவை சொல்லிலக்கணத்தையும் பொருளிலக்கணத்தையும் சிறப்பாக ஆராய்வனவாகவே காணப்படுகின்றன. எழுத்திலக்கணம் பற்றிய ஆய்வினை ஜயர் விரும்பியதாகத் தெரியவில்லை. குமாரசுவாமிப்புவரும் எழுத்திலக்கணம் பற்றிய ஆய்வை அதிகம் மேற்கொள்ள வில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருளிலக்கணம் சார்ந்த பல கட்டுரைகளை ஜயர் எழுதியுள்ளார். தொல்காப்பியப் பொருளத்திகாரம், இறையனர் காலியல், நம்பியத்தின் பிரதிதிகளில் ஒருவராகவே ஜயர் காணப்படுகின்றார். வித்துவ சிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலப்பிளையின் இரசனைமரபு ஈழ மெங்கும் வேர்விட்டுக் கிளைபரப்ப உதவியவர்களில் ஜயருக்குக் கணிசமான பங்குண்டு பெரும்பாலும் கவிதை நயத்தைப் புராணபடனத்திலும் வகுப்பிலுமே வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிளையாற் காட்டமுடிந்தது. பத்திரிகைகள், அச்சியந்திர வசதிகள் இருந்தும் பொன்னம்பலப்பிளை அதிகம் தமது ஆற்றலை எழுத்திலே வடிக்கவில்லையென்று அறியமுடியவில்லை. ஆனால் ஜயர் இரசனை மரபிலே புராணபடனத்திலும் வ ப்பிலும் பெருத வெற்றியைக் கட்டுரைகளிலே பெற்றுள்ளார். என்று துணிந்துகூறலாம். இரசனைக் கட்டுரைகள் ஜயரின் திறனையும் அவரது ஆசிரியர்களின் திறனையும் ஈழநாட்டின் இலக்கிய நெறியையும் வெளியுலகுக்குக் காட்டின.

‘புலவர்கள் தாம்பாடும் பாட்டுக்களில் ஒரு பொருளை அமைத்து உணர்த்துங்கால் அதனியல்பை எடுத்தோதியும் உணர்த்துவர். உவமை முதலிய அலங்காரங்களால் அழகுபடுத்தியும் உணர்த்துவர் அவ்வாறு உணர்த்துவனவற்றுள் முன்னையது இயற்கை நவிற்கையைவும் பின்னையது செயற்கைப்புனைவு எனவும்படும்.

அவ்விரண்டனுள்ளும் இயற்கை நவிற்கையே பெரிதும் அமையச் செய்யுள் செய்தனர் சங்கச்சான்றேர்கள். செயற்கைப்புனைவே பெரிதும் அமையச் செய்யுள் செய்தனர். பிற்காலத்துப் புலவர்கள். இவ்விருபகுதியார் செய்தவற்றுள்ளும் முற்காலத்தார் செய்தவற்றையே பெரிதும் போற்றுவர். ஒரு பகுதியார் பிற்காலத்தவர் செய்தவற்றையே பெரிதும் போற்றுவர். செயற்கைப்புனைவிற்கு எத்துணை நுண்ணுணர்வு வேண்டுமோ அத்துணை நுண்ணுணர்வு இயற்கை நவிற்கைக்கு வேண்டுமாதலின் இரண்டும் ஒப்பச் சிறந்தன என்பதே எமது கருத்தாகும். அவ்வாறு ஒப்பச்சிறந்தது என்பதை இங்கே சில செய்யுள்களில் வைத்து விளக்கிக் கூட்டுதும்’ 2

மேலே காட்டிய பகுதி ஜயரின் கட்டுரைவன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைவதோடு ஜயரை மதிப்பீடு செய்யவும் உதவுகின்றது. ஜயர் இலக்கியங்களிற் காலத்தால் முந்தியதோ பிந்தியதோ சிறப்பானது என்ற கருத்தை ஏற்காது அவற்றின் பொருள், அமைப்பு, இரசனை, பயன்பாடு முதலிய முக்கிய அம்சங்களுக்கே முதன்மை கொடுத்துள்ளார். பெரும்பாலும் சங்க இலக்கியங்களை ஜயர் தெளிவாகக் கற்றிருக்கிறார். தொல்காப்பியப் பொருளத்திகார ஆராய்சியின் பொருட்டோ என்னவோ ஜயருக்குச் சங்க இலக்கியங்களிலே நல்ல பரிச்சயம் இருந்திருக்கின்றது. ஜயரின் கட்டுரைகள் பலவற்றிலே

சங்க இலக்கியங்கள் ஏதோ ஒரு வகையிற் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். சிறுபொழுதாராய்ச்சி, மதுரைக்காஞ்சியிற் கூறிய யாமப்பிரிவு, மெய்ப்பாடு, சிறுபொழுது முதலிய கட்டுரைகளிலே ஜயரின் சங்க இலக்கிய ஆரஞ்சை தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

ஜயரின் இலக்கியக் கட்டுரைகளில் ‘இலக்கிய நயப்பாடே’ பெருமாவு காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தின் இரசனைப் பாரம்பரியத்தின் பிரதிதிகளில் ஒருவராகவே ஜயர் காணப்படுகின்றார். வித்துவ சிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலப்பிளையின் இரசனைமரபு ஈழ மெங்கும் வேர்விட்டுக் கிளைபரப்ப உதவியவர்களில் ஜயருக்குக் கணிசமான பங்குண்டு பெரும்பாலும் கவிதை நயத்தைப் புராணபடனத்திலும் வகுப்பிலுமே வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிளையாற் காட்டமுடிந்தது. பத்திரிகைகள், அச்சியந்திர வசதிகள் இருந்தும் பொன்னம்பலப்பிளை அதிகம் தமது ஆற்றலை எழுத்திலே வடிக்கவில்லையென்று அறியமுடியவில்லை. ஆனால் ஜயர் இரசனை மரபிலே புராணபடனத்திலும் வ ப்பிலும் பெருத வெற்றியைக் கட்டுரைகளிலே பெற்றுள்ளார். என்று துணிந்துகூறலாம். இரசனைக் கட்டுரைகள் ஜயரின் திறனையும் அவரது ஆசிரியர்களின் திறனையும் ஈழநாட்டின் இலக்கிய நெறியையும் வெளியுலகுக்குக் காட்டின.

கவிதையாயினுஞ்சரி, செய்யளாயினுஞ்சரி கொண்டுகூட்டி, அதன் பொருள், சொற்கள், யாப்பு, அணி. இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவற்றை விரித்து நயங்காணும் பண்பினை ஜயரின் கட்டுரைகளிலே காணலாம். கவிதை நயத்தைக் காட்ட இலக்கணக் குறிப்பிளையும் பயன்படுத்துவது ஈழத்தின் இரசனை மரபின் முக்கிய பண்புகளில் ஒன்றாகும். நயத்தை வெளிப்படுத்திப் புலவனின் ஆற்றலை, ஆனாமையை, சிறப்பினை நிறுவ ஒப்பீட்டு முறையினையும் ஜயர் கையான் டுள்ளார். தான் எடுத்துக்கொண்ட கட்டுரைத் தலைப்புக்குரிய இலக்கியத்தில் மாத்திரமன்றி முந்திய, பிந்திய காலங்களிலும் ஓரேதன் மைத்தாள் செய்யுள்கள் இடம்பெறின் அவற்றையுஞ் சுட்டிக்காட்டி வடமொழியில் அத்தன்மைத்தானவை இடம்பெறின் அவற்றையும் சுட்டிக்காட்டி, இரண்டினதும் பொதுத்தன்மையைக் குறிப்பிட்டுத் தாம் எடுத்த விஷயத்தை வலியுறுத்தி விளக்குவதில் ஜயர் பெருவெற்றி பெற்றுள்ளார். இத்தன்மையை அவரது இலக்கிய கட்டுரைகள் பலவற்றிலும் பரவலாகக் காணலாம்.

“கம்பனும் உவமலங்காரமும்”, “கவியின்பம்”, “கந்தபுராண அருஞ்செய்யுள் விளக்கம்”, “சௌகின்தாமணி உரைநயம்”, “திருக்குறள் பரிமேலமூர்உரைவிளக்கம்” “பெரியபுராண முதற் செய்யுஞ்சர்” முதலியபல இலக்கியக் கட்டுரைகளை ஜயர் எழுதியுள்ளார். கவியின்பம் என்ற தலைப்பிலே செந்தமிழில் ஜயர் தொடர்ச்சியாக எழுதியுள்ளார்.

கவிதையை எவ்வாறு சுலைக்கவேண்டும், சுலையான கவிதைக்குரிய அம்சங்கள் யாவை என்பன பற்றியெல்லாம் இக்கட்டுரையிலே ஜயர் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். திருமுருகாற்றுப்படை, கம்பராமாயணம், பழநானாறு, நற்றினை, மகாபாரதம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்து கவிதைகளையெடுத்து அவற்றின் நயங்களைக்கிக் கவியின்பாம் எனும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

“முழுவளர்த்த இரசனைமரபினை ஜயர் சிறப்பாகப் பேணியுள்ளார். வித்துவ சிரோமணியிடமும், குமாரசவாமிப்புலவரிடமும் தாம் பெற்றவற்றையும் தாமாகச் சிந்தித்துக் கண்டவற்றையும் இரசித்த வற்றையும் இனைத்துப் புதிய போக்கான இலக்கியக் கட்டுரைகளை ஜயர் எழுதியுள்ளார். ஜயரின் இலக்கியக் கட்டுரையின் அமைப்பினை அறிய வகைமாதிரிக்கு ஒரு சிறுபகுதியை இங்கே காட்டுதும்.

“கவியின்பமாவது கவியிலுள்ள சொல்லும் பொருளும் காரணமாகத் தோன்றும் இன்பம். கவி-செய்யுள்; அவ்வினப்பத்தைத் தரவல்லன செஞ்சொற்களாலாய கவிகளேயாம். அது பற்றியே கம்பரும் “செஞ்சொற் கவியின்பம்” என்றார். செஞ்சொல்லானது வழுவில் சொல். இன்பந்தரும் பொருளாமைந்த சொல், கருதிய பொருளை விளக்குஞ்சொல். ஆழந்த பொருளையுடைத்தாய சொல். செவிக்கின்பம் புயக்கும் சொல் ஆகிய இவைகளேயாம். வழுவில் சொல் இலக்கண வரம்புடைய சொல்

இனிச் சொல் என்பதற்கு செவ்விய சொற்களாலாய தொடர்கள் எனப் பொருள்கொண்டு கவிக்கு அடையாகக் கிப் பத்தழகும் பயக்கும் கவியெனினுமாம். “செஞ்சொற் கவியெனத் தான் சூருங்கச் சொன்னதைக் கம்பர்” செவ்விய மதுரங் சேர்ந்த நற்பொருளிற் சிரிய கூரிய திஞ்சொல் வல்வியக்கவி’ என விளங்கவைப்பர். இங்ஙனம் கூறவிவரியல்பு. கவிகளிலே சொல்லின்பமும் பொருளின்பமுமாகிய இரண்டும் தனித்தனியும் ஒருங்கும் அமைந்துகிடக்கும். ஒருங்கு அமைந்ததே மிக இனபந்தரும் கவியாம்”³

ஜயரின் இரசனைமரபு பண்டைய உரையாசிரியர்களின் இரசனைப் பாரம்பரியத்தைப் பேணுகின்றவகையில் அமைவது உண்மையேயெனினும் நவீன விமர்சகத்தன்மையை முற்றுக்கப் புறக்கணிக்கின்றது என்று கருதமுடியாது. இவரின் இரசனைக் கட்டுரைகளில் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சீவகிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், இரகுவமி சம், கந்தபுராணம் முதலியனவே மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஜயரின் மேற்கோள்களை அவதானிக்கும்பொழுது சழநாட்டில் பாரம்பரியமாகப் போதிக்கப்பட்டுவந்த இலக்கியங்களே பெருமளவு இடம்பெறுகின்றன. இவை யாழிப்பாணத்தின் கல்விப் பாரம்பரியத் தின் உள்ளுரத்தையே புலப்படுத்துகின்றன. ஜயர் காலத்தில் எழுந்த கட்டுரைகளிலும் உரைநூல்களிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் சீவகசிந்தாமணியும் கந்தபுராணமும் கம்பராமாயணமும் திருக்குறளும் தம் செல்வாக்கை ஆழமாகப் பதித்துள்ளமையை அவதானிக்கழுதியும். செந்தமிழ் முதலிய சஞ்சிகைகளில் வெளி வந்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நோக்கினால் எண்ணிக்கையளவில் மேற்காட்டிய மேற்கோள் நூல்கள் பற்றியனவே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

ஜயர் இலக்கிய இலக்கணக் கட்டுரைகளை எழுதியதோடுமையாது பொதுவான சில தலைப்புக்களிலும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். செந்தமிழிற் சிலவும் ஈழகேசரியிற் பலவுமாக இவரது பொதுவான கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இப்பொதுவான கட்டுரைகளும் பழந்தமிழ் இலக்கிய, புராண உதாரணங்களைச் சுட்டி அற நெறி போதிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான கட்டுரைகளிலே திருக்குறள் உதாரணமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ‘முன்னைத் தமிழ்நாட்டுப் பேணகளின் கற்புநிலை’ “வசிட்டரும் வள்ளுவரும் கூறிய அரசியல்” முதலிய கட்டுரைகளை உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

ஜயர் சமயம்சார்ந்த சில கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். முற்றுமுக்கக் சமயம் என்றில்லாமற் பொதுவான கட்டுரைகளில் சமயம் பற்றியும் சைவசித்தாந்தம் பற்றியும் ஜயர் பல குறிப்புக்களைத் தந்திருக்கிறார். உதாரணமாகக் கீழ்வரும் பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

“வாராக்காலத்து வினைச்சொற்களை - யிறப்பினு நிகழ் வினாஞ் சிறப்பத்தோன்று - மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலை’ என்பதோத்தாகவின். இங்ஙனமே சிவஞானபோதச் சிற்றுரை காரரும் “ஏகமாய் நின்றே யினையடிகளான்று னரப் போகமாய்த்தான் வினைந்த பொற்பினுன்’ என்பதிலே தெளிவுபற்றி விளைந்த என இறந்தகாலத்தாற் கூறி ஞர் எனக் கூறுதல் கான்க இடைவிடாது நினையாதொழியின் பாசஞானம் வந்து பற்று மென்க”⁴

இல்வாறு திருக்குறள் பசிமேலழகருளர் விளக்கம் என்னும் கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜயர் இனு வில் நடராசையரிடம் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களைப் பாடங்கேட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்தில் தமிழிலக்கண இலக்கியத்திலே ஆற்றலுடையவர்கள் சைவசித்தாந்தப் பயிற்சியுடையவர்களாயும் இருந்தமை குறிப்பிடத்

தக்கது. அப்பயிற்சி தமிழ்நினர்களுக்கு இருக்கவேண்டுமென அக்கால அறிவுலகமும் எதிர்பார்த்தது.

இவரின் கட்டுரைகளை இலக்கண சம்பந்தமானவை, இலக்கிய சம்பந்தமானவை, பொதுவானவை எனப் பகுத்துப்பார்ப்பது மிகவும் சிரமமானது. பொதுவான கட்டுரைகளில் ஒழுக்கம் சார்ந்த அறிவு ரைப்பாங்கே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. அறிவுரைகளுக்கு ஆதாரமாக ஜயர் கொள்ளுவது புராண இதிகாசங்களேயே. சமூ கத்தை நன்னெறிப்படுத்த வேண்டுமென்ற பாங்கிலும் ஜயரின் சில கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன. ஜயரின் இலக்கண இலக்கியக் கட்டுரைகள், சிறந்த ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளாக, ஆராய்ச்சிக்கு வழிகாட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இவரின் சில கட்டுரைகள் விவரணப்பாங்கிலும் அமைந்துள்ளன. நீண்டகால முயற்சியும் அனுபவமும் ஆய்ந்தறியும் அவாவும் முன்னைய அறிஞர்களின் சிந்தனைத்தேக்கமும் ஜயரின் கட்டுரைகளிலே கவறியிருக்கின்றன. அவை காலவரன் முறையிலே தொகுக்கப்பட்டு நூலுருவாவது அவசியமாகும்.

ஜயரின் கட்டுரை முயற்சிகளிற் குறிப்பிடத்தக்கவையாக பாட பேதஞ்சார்ந்தவைகளும் கண்டனஞ்சார்ந்தவைகளும் அமைகின்றன. இவை முறையே பதிப்பு முயற்சியும் பாடபேத ஆராய்வும் என்னும் இயலிலும், கண்டனக்காரர் என்னும் இயலிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் . 4

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. நடராஜன், க. கி. “மாவித்துவான் மறைத்திரு சி. கணேசையரவர்கள்” கணேசையர் நினைவு மலர் 1960. பக். 10
2. செந்தமிழ் 38 ஆந் தொகுதி-பக் 305 (1940 - 41)
3. செந்தமிழ், 26 ஆந் தொகுதி - பக். 121, (1927 - 28)
4. செந்தமிழ், 7 ஆந் தொகுதி “திருக்குறள் பரிமேகர் உரை விளக்கம்”, 1908. பக்.

இயல் - ஜந்து

பாடபேத ஆய்வாளர்

தமிழிற் பதிப்பு முயற்சிகள் தொடங்குவதற்கு முன்னதாகவே பாடபேத ஆராய்வு பற்றிய உணர்வு வேர்விட்டிருந்தது. பழந்தமிழிலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் பாடபேதங்கள் பற்றி அறிந்திருந்தனர் என்பதற்கு அவர்களின் உரைகளே உரைகல்லாகும். அச்சியந்திரத்தின் வருகையும் அதனேடொட்டியசமூக, பொருளாதார மாற்றங்களும் தமிழிலக்கிய உலகில் மகத்தான மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்தல் ஒரு புதிய துறையாகப், பெரும்பணியாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலே உருவாகியது. பதிப்புத் துறையிலீடுபட்டவர்கள் பாடபேத ஆய்வாளராக இருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. கணேசையர் பதிப்பாசிரியராகவும் பாடபேத ஆய்வாளராகவும் காணப்படுகிறார்.

பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்தலில் முன்னின்றுமைத்தவர்களுள் முதன்மையானவர்கள் ஈழநாட்டவர்களே. ஆறுமுகநாவலர், சி. வெ. தாமோதரம்பிளை, சன்னகம் குமாரசவாமிப்புலவர் முதலிய அறிஞர்கள் பதிப்புத் துறையிலே ஈடுபட்டுமைத்தவர்களாவர். சி. வெ. தாமோதரம்பிளை பதிப்புத் துறையில் தம் ‘கைவண்ணத்தைக்’ காட்டியவர். ஈழநாட்டின் கல்விப்பாரம்பரியமும் இலக்கிய வளமும் நாவலர், சி. வெ. தாமோதரம்பிளை போன்றேரின் பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு ஊன்றுகோலாக அமைந்திருந்தன. பதிப்பாசிரியரின் திறனைச் சி. வெ. தாமோதரம்பிளையின் பின்வரும் கூற்றுத் தெளிவு படுத்தும்.

“இலக்கணக்கொத்துடையார் நூலாசிரியர் உரையாசிரியர் போதகாசிரியரென வகுத்த மூவகை ஆசிரியரோடு யான் பரிசோதனைசிரியரென இன்னுமொன்று கூட்டி இவர் தொழில் முன்மூலர் தொழிலினும் பார்க்க மிகக்கடியதென்றும் அவர் அறிவுமுறவுதும் இவர்க்கு வண்டியதென்றும் வற்புறுத்திச் சொல்கிறேன்”¹

பதிப்பு முயற்சியின் அருமைப்பாட்டினையும் முக்கியத்துவத்தினையும் மேற்காட்டிய சி. வெ. தாமோதரம்பிளையின் குறிப்பு விளக்கின்றது. நாவலர், சி. வெ. தாமோதரம்பிளை முதலியோரின் பாரம்பரியத்தைப் பலவகையிலும் பேணிய ஜயரின் பணிகளுள் பதிப்பும் பாடபேத ஆராய்வும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்து.

தது. உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களுடன் ஐயர் தொல்காப்பியத்தைப் பதிப்பித்தமை ஜயரைச் சிறந்த பதிப்பாசிரியராக்கியது. ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களின் தமிழபிமானம் கணேசையர் பதிப்புக்கள் வெளி வர உறுதுணையாகியது. ‘கணேசையர் பதிப்பு’ என்ற தொடர் குறியீடாகத் தொல்காப்பியத்திற்கு ஒரு பெயராக மாணவர்களிடையே வழங்கிவந்துள்ளது.

தமிழிற் பாடபேத ஆராய்வு என்னும் தொடர் இன்று மூல பாடத் திறனையு (Textual Criticism) என்று அழைக்கப்படுகின்றது. உரையாசிரியர்கள் மூலபாடத் திறனையையே ‘பாடாந்தரங்காணல்’ என அழைத்தனர், கணேசையரும் உரையாசிரியர் வழிந்று பெரும் பாராலும் ‘பாடாந்தரம்’ என்ற தொடரரையே கையாஞ்வர்.

ஐயர் பாடாந்தரம் எனும் தொடரரைக் கையாண்டபோதிலும் நவீன மூலபாடத்திறனையுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் பாடபேத ஆராய்வினைப்பற்றிய அறிவினைப் பெற்றிருந்தார். நாவலர், சி. வெ. தாமோதரம்பிளை மரபுகளும் ஜயரின் ஆழ்ந்தகள்ற புலமையும் அனுபவமும் இவ்வறிவுக்கான காரணமாகலாம். இன்று மூல பாடத் திறனையுள்ளர்கள் வழுக்கள் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன? அவை ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் யாவை? என்று விபரமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். ஏட்டெழுதுவோராலும் உரையெழுதுவோராலும் பிரசங்கம் புரிவோராலும் பாடபேதங்கள் பெருமளவு புகுந்துள்ளன என்று குறிப்பிடுவர். ஐயர் பாடபேதங்கள் பற்றியும் வழுக்கள் பற்றியும் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஐயரது தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் மூலபாடத்திறனையுக்குப்பட்டதே பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. ஐயர் ‘செந்தமிழிற்’ ‘சேங்குவரையருறரைப்பதிப்பும் பிழைதிருத்தமும்’ என்னும் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அக்கட்டுரை ஒரு பாடபேத ஆய்வாளன் தனது பதிப்பு நூலுக்கு எழுதும் முகவுரைபோலவே அமைந்துள்ளது. அக்கட்டுரையின் ஒரு பகுதி,

“எட்டுப் பிரதிகளிலுள்ள பழைய நூல்களை அச்சிறப்பதிக்குங்கால் இவற்றினுருவங்களை உண்மையாக அறிந்து திருத்த முறப்பதித்தல் மிக அரிதாகும். ஏனெனில் பிரதி எழுதுவோரானும் சிதன் முதலியவற்றை அவற்றினுருவங்கள் வேறு பட்டுஞ் சிதைந்துமிருத்தலின் ஒரு பிரதியைப் பார்த்து மற்றொரு பிரதி எழுதுவோர் அவதானமின்றியெழுதுவதாலும் உண்மையுணராது திருத்திவிடுவதாலும் பல பிழைகள் நேருகின்றன. பொருஞ்சூராதோர் எழுதுவதாலும் பல பிழையாகின்றன. இங்ஙனம் நேருகின்ற பிழைகளை உண்மையறிந்து திருத்தல் மிகவுங்கஷ்டமாகும். அப்பிழைகளையோகி குற்று சிந்தித்தாலும் காண்டல் அறிதர்கும்.”²

இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

ஜயரின் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் தமிழ்க்கூறும் நஸ்லுலகாற் போற்றப்பட்டமைக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. உரைகளுக்கு விளக்கம் எழுதியதோடமையாது பாடபேதங்களையும் அவர் குறிப் பிடித்திருந்தார். செறிவும் இறுக்கமும் கொண்ட உரைகளை நெகிழ்ச்சி யாக்கி விளக்கிப் பதிப்பித்தமை கணேசையரின் பதிப்பின் சிறப்ப மிசங்களில் ஒன்றாகும். பதிப்பாசிரியன் தனது பணியையும் நோக்கத் தையும் சிரமத்தையும் சிலாகித்து பதிப்புரையொன்று எழுதுவது வழக்கம். தமிழ் நூற் பதிப்புத்துறையிலே இம்மரபினைப் புகுத்தியவர் சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளையே. சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய நீண்ட பதிப்புரைகள் தமிழில் மூலபாடத்திற்னயவாளன் ஒரு வனின் முறையிலை வெளிப்படுத்துவனவாகக் காணப்படுகின்றன. கணேசையரும் சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளையைப் பின்பற்றியோ என்னவோ தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களுக்கு நீண்ட முன்னுரைகள் எழுதியுள்ளார். இம்முன்னுரைகள் ஜயரின் ‘ஏடுதேடுப்பெடலமாக’ அமையாது முறையான பதிப்பாசிரியனாருவன் எழுதும் மூலபாடத் திறனுய்வு முறைகளை விளக்குவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஜயர் உரைவிளக்கம் எழுதிய தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களின் முன்னுரையை நோக்கும்பொழுது அவர் பாடபேத ஆராய்வில் எவ்வளவு கவனஞ்சு செலுத்தினார் என்பது புலனாகும்.

“.....அவர்கள் அனுப்பிய பிரதிகளோடு அச்சுப்பிரதிகளை ஒப்புநோக்கியபோது அப்பிரதிகளிற் சில திருத்தங்கள் கிடைத்தன. அவற்றினுமனமமையாது, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புத்தகசாலையிலே பழைய நல்லபிரதிகள் இருக்குமெனக்கருதி அங்கு சென்று வித்துவமணியாய் விளங்கும் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபர் ஸ்ரீமத் இராமானுஜ ஜயங்காரிடம் உசாவினேநும்.....”³

இவ்வாறு ஜயர் குறிப்பிடுவார்.

இக்கூற்று ஜயர் பதிப்புத்துறையில் ஈடுபடும்பொழுது பாடபேத ஆய்வு முயற்சியில் ஈடுபட்ட வரலாறுக அமைகின்றது. இவ்வாறுன கூற்றுக்களைச் சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை, உ.வே. சாமி நாதையர் முதலியோரது பதிப்புரைசளிலும் காணலாம்.

ஆனாமையுள்ள பதிப்பாசிரியன் ஒருவன் அனுபவத்தில் சிறந்த மூலபாடத் திறனுய்வாளனாக மாறுவதும் உண்டு. ஆனால் மூலபாடத் திறனுய்வில் ஒழுங்கான முறையில் ஈடுபட ஆற்றல், அறிவு, நேரமை, துணிவு முதலியன வேண்டும். நிரம்பிய புலமையுள்ள ஒருவனின் குன்று உழைப்பினாலேயே அவன் சிறந்த மூலபாடத்திற்னுய்வாளனாக முடியும். பதிப்பாசிரியனாருவனின் முதல்வேலை ஏடுகளைத் தொழுத்

தல் பின், தொகுத்த ஏடுகளை ஆராய்ந்து இயன்றவரை கால ஒழுங்கில் வகைப்படுத்தல், வகைப்படுத்தியபின் ஒப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களைக் குறித்துக்கொண்டு மூலபாடத்தைக் காணும் முயற்சியிலீடுபட வேண்டும். இதுவே மூலபாட ஆய்வாளனின் படிமுறையான தொழிற் பாடாகும். தொல்காப்பியப் பதிப்பினில் இறங்கிய ஜயர் மேற்காட்டிய முறையை அனுசரித்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது. ஜயரின் படிப்பித்தல் அனுபவமும் பதிப்பு முயற்சியின்போது பாடபேதங்காணலுக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. இதனை.

“.....ஏட்டுப்பிரதிகள் யாவும் பெரும்பாலும் அச்சுப்பிரதிகளோடு ஒத்திருந்தமையானே பின் ஏட்டுப் பிரதிகள் தேடுவதை யாம் ஒழித்துக் கிடைத்த திருத்தங்களோடும் இப்பதிப்பைப் பதிப்பித்தோம். ஏட்டுப்பிரதிகளை நோக்கித் திருத்திய திருத்தங்களைவிட பல்லாண்டாகப் பண்டித வகுப்பு மாணவர்களுக்கு படிப்பித்த அனுபவத்தினாலே அறிந்துவைத் திருந்த சில திருத்தங்களையும் கீழ்க்குறிப்பிற் காணப்பித்துள்ளோம். அவை பின்னாலில் எட்டுப்பிரதிகளை நோக்கி திருத்தஞ்சு செய்பவர்களுக்கு உபயோகமாகுமென்று எண்ணுகின்றோம். அவற்றுட் பொருத்துவன் கொள்க போாசிரியர் எழுதிய உரைதானென்று கூறமுடியாமல் அத்துணைப் பிற்றிச்சியடைந்திருக்கும் இவ்வுரையை நாம் பூரணமாகத் திருத்தி விட்டோமென்று கூறுவது எமக்கே பெரும் அவமானமாகும்.”⁴

கணேசையரின் இக்கூற்று மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

மூலபாடம் காணபதிலுள்ள கடினத்தையும் உண்மையான பதிப்பாசிரியனுக்கு இருக்கவேண்டிய நேரமையையும் ஜயரின் கூற்றுக்கள் காட்டிநிற்கின்றன. தான் சரியெனக்கண்ட்தைக் குறித்துக்கொண்டதோடு இனிவரும் ஆய்வாளனுக்கும் ‘வழி’ விட்டுக்கொடுத்துள்ளமை ஜயரின் அறிவுலக நேரமையையே காட்டுகின்றது.

தொல்காப்பியம் பொருளாதீகாரம் பின்னான்கியல்களுக்கும் பேராசிரியரின் உரையையும் உரைவிளக்கக் குறிப்பையும் பதிப்பித்த ஜயர் பிழைத்திருத்தம் என்னும் பகுதிக்குக் கீழே ‘சில பாடபேதக்கருத்து, என்று குறிப்பிட்டுச் சில பாடபேதங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். உதாரணமாகக் கீழ்வரும் பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டலாம்’

பக் - வரி

ஙக - உ - நிதிமேனின்றமரம் - சி. வெ. கனக...பதிப்ப.....

நிதிமேனின்றமரம் - ச. பவா

நதிமேனின்றமரம் என்றுமிருந்திருக்கலாம்.

ஙக - கள - அடுத்தமார்பு - சி.வெ, ச. பா, கனக...பதிப்பு வடுத்தமார்பு என்றுமிருந்திருக்கலாம். இ எம் பூரணரையுதாரணம் நோக்கியுணர்க்”⁵

தனியே எட்டுப்பிரதிகளில் மாத்திரமன்றி அச்சுநூல்களிலும் பாடபேதங்கள் நிகழும் என்பதற்கு ஐயரின் மேற்காட்டிய எடுத்துக் காட்டு நல்ல உதாரணமாகும். எட்டுப் பிரதிகளிலே தாம்கண்ட வெறுபாடுகளை நூலுக்குள்ளேயே ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டுத் தமது கருந்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

நூலாசிரியராயும் உரையாசிரியராயும் போதனுசிரியராயும் திகழ்ந்த ஐயர் சிறந்த பதிப்பாசிரியராயும் விளங்கினார். தொல் காப்பியம் கணேசையர் பதிப்பு வெற்றிபெற்றதும் தமிழ்க்கும் நல்லு கரு ஐயரை நோக்கி வந்தது. வறுத்தலை வி எ ா னி ல் இருந்து கொண்டே தமிழ்க்கும் நல்லுலகத்தைத் தன்பக்கம் ஸர்த்த பெருமை ஐயரையேசாரும்.

ஐயரின் தொல்காப்பியப் பதிப்புக்கள் இலக்கண மாணவனுக்கு மாத்திரமன்றி மூலபாடத்திறஞ்சுவாளனுக்கும் நிரம்யபிய பயன்விப் பவை. மூலபாடத்தை நோக்கி ஐயர் செய்த ‘யாத்திரை’ காரண காரியத் தொடர்புடையது. ஆம்ந்தகண்ற புலமையும் இடைவிடாத உழைப்பும் தருக்க ரீதியான சிந்தனையும் ஐயரிடம் குடிகொண்டிருந்தன. ஐயர் பதிப்பித்த நூல்களின் மு க வ ரை க ளை நுணுக்கமாக அராயும்பொழுது ஐயரிடம் வித்துவச்செருக்கு இருந்ததில்லை யென்பது புலனுகின்றது. தமது முடிவுகளை ‘முடிந்தமுடிவு’ என்று அறுதியிட்டுக் கூறும் வழக்கம் ஐயரிடம் ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. ஆனால், வலிந்து சாடும் வாதத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்ததாகவும் ஐயரிடம் வரலாறில்லை. அடக்கம், பணிவு, பொறுமை முதலியவற்றைக் கடைப்பிடித்தொழுகிய ஐயர் இறுதிக்காலத்தில் ‘நிறைவுடையதுறவு’ வாழ்வினை மேற்கொண்டமையும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. ‘நிறைகுடம் தளம்பாது’ என்ற நிலையிலேயே ஐயரின் புலமைவாழ்க்கை அமைந்திருந்தது,

தொல்காப்பியம் உரைவிளக்கக் குறிப்புக்கள் ‘கணேசையர் பதிப்பு’ என்ற பெயரிலேயே தமிழ்க்கும் நல்லுலகில் பயின்றுவந்தது. ஈழகேசரி ந. பொன்னையா பதிப்பாசிரியர் எனக்கருதப்பட்ட போதி லும் உண்மையில் அவர் வெளியீட்டாளராகவே இருந்தார். கணேசையரை நன்கு பயண்படுத்தியது மூலம் இருவரும் நன்மைபெற்றனர். பொன்னையா, கணேசையர் உறவுபற்றிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் தமக்கேயுரிய தனித்துவத்துடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“கணேசையர் - பொன்னையா இவர்களது சேர்க்கை அழுர்வ மான சேர்க்கையாகும். கங்கையும் யமுனையும் சேர்ந்தது போலாகும். இந்தச் சேர்க்கை இருவருக்குமே நல்லதாயிற்று. கணேசையரது உரைவிளக்கக் குறிப்பு வெளிவந்தது அவரது புகழை உச்சநிலையில் வைத்தது. திரு. பொன்னையா அவர்களும் அருமையான தமிழ்த் தொண்டு செய்து நிலைபெற்ற புகழை எய்தினார்”⁶

கணேசையருக்குப் பலவழிகளிலும் துணையாக இருந்தவர் ஈழகேசரி நா. பொன்னையா என்பதை உலகறியும். கணேசையரின் புலமையை வெளிக்கொண்டந்தவர்களில் பொன்னையா முதன்மையானவர். பொன்னையாவும் ஐயரும் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்தனர்; இடையிடையே ‘ஊடல்’ உண்டானது என்றும் அறியமுடிகின்றது. திரு. பொன்னையா தமிழ்பிமானம் நிறைந்த வெளியீட்டாளராக விளங்கினார். இவரின் தமிழ்பிமானமே தொல்காப்பிய வெளியீட்டிற்கு மூலகாரணமாகும்.

“திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் வித்துவசிரோமணி கணேசையர் அவர்களிடம் சிலகாலம் படித்தவர். அவரது குசேலர் சிரித்ததை 1931 ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர். தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்மூலகுக்கு உபகரித்தவர். கணேசையர் அவர்களது ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்ததை (1939 இல்) அச்சிடவர். இவை எல்லாவற்றையும்விட ஐயரவர்களது அறுபதாம் ஆண்டுப் பூர்த்திவிழாவை (சுஷ்டியப்த பூர்த்திவிழா.) ஈழம் முன்னெப்பொழுதும் கண்டிராதவகையில் நடாத்தி முடித்த பெருமை இருக்கிறதே, அது திரு. பொன்னையா அவர்களது தனிப்பெருஞ் சாதனையாகும்.”⁷

இவ்வாறு கனக. செந்திநாதன் குறிப்பிடுவர். இக்கற்றிலிருந்து பொன்னையா சிறந்த வெளியீட்டாளராக மாத்திரமன்றி ஐயரின் மாணவனுகவும் அன்பனுகவும் திகழ்ந்தார் என்று அறியமுடிகின்றது. ஐயரின் புகழுக்குரிய நிலைகளில் ஈழகேசரி பொன்னையா முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்.

ஐயரின் மூலபாடத்திறஞ்சு முயற்சியில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடக்கூடியது செந்தமிழில் ஐயர் எழுதிய பாடாந்தரங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளாகும். மிக இளம்வயதிலேயே பாடாந்தரம் பற்றி ஐயர் சிந்தித்தார் என்பதை இவரது கட்டுரைகள் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக “இராமாவதாரச் செய்யுட்பாடாந்தரம்” என்னுந் தலைப்பிலே செந்தமிழில் எழுதிய கட்டுரைகள் ஐயரின் மூலபாடத்திறஞ்சு முயற்சிகளைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. இப்பாடபேதக் கட்டு

ரைக்கு அக்காலத் தமிழறிஞர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குக் காணப்பட்டது. செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர் ‘இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடந்தரம்’ என்னும் கட்டுரையை அனுப்பும்படி பல கடிதங்கள் எழுதி யுள்ளார்.

செந்தமிழிலே தொடர்ச்சியாக நீண்டகாலம் ‘இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடந்தரம்’ என்னும் கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. இராமாயணப் பாடல்களிற் பாடபேத ஆய்வுக்குரியதைத் தெரிந்து மிக வும் விளக்கமாக ஜயர் ஆராய்ந்துள்ளார். காரணகாரியத் தொடர் போடு ஒப்பிட்டு அடிப்படையிலே சரியான பாடத்தைக்காட்ட முயன்றிருக்கிறார். வகைமாதிரிக்குப் பின்வரும் பகுதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

“புயலுள மின்னுள பொருவின் மீனுள
இயன்மணி யினமுள சுடரிரண்டுள
மயன்முதற் றிருத்திய மணிசெய் மண்பயம்
அயன்முதற் றிருத்திய வண்ட மொத்ததே”

இச்செய்யுளில் “சுடரிரண்டுள்” என்னும் பாடத்தை ‘சுடர்களின்றுள்’ எனப்பாடங்கொள்வாரும் உளர் ‘சுடரிரண்டுள்’ என்னும் பாடம் பொருத்தமும் சிறப்பு மின்று யினன் ரே ரே? ‘சுடர்களீன்றுள்’ என்னும்பாடம் கொள்ளத்தக்கது. இச்செய்யுள் சிலேடையுவமையாதவின் அதற்கேற்பப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து ‘சுடரிரண்டுள்’ எனும்பாடமே சிறந்து காட்டவின் அது வே வெ பொருத்தமும் சிறப்புமிடைத்தாம். ‘சுடரிரண்டுள்’ என்னும் பாடம் சிலேடையுவமைக்கேற்பப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து மண்டபத்தின்கண் தசரதன், சனகன் என்னாஞ் சுடர்களிரண்டுள்ளன என்றும்; அண்டத்தின்கண் ஞாயிறுந் திங்களுமாகிய சுடர்களிரண்டுள்ள என்றும் பொருள் கொள்க. சுடரிரண்டுள் என்பதற்கு உவமையாகப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். தசரதன், சனகன் என்னும் இருவரையும் ஞாயிறுந் திங்களுமாக உருவசித்தது எதுபற்றியெனின் பேரரசனுகிய தசரதன் தானேவிளங்கும் பேரராளியாகிய ஞாயிறுபோலத்தானே விளங்கும் பேரராளியுடையனும், சிற்றரசனுகிய சனகன் தானே விளங்கமாட்டாது, தசரதனுன் விளங்குஞ் சிற்றெருளியுடையோனுயுமிருத்தல் பற்றியோம். தசரதனுன் விளங்குஞ் சிற்றெருளியுடையோனென்பது அவ்வொளியை அவன் உவந்துழிப் பெறுதலும், காய்ந்துழி இழுத்தலும் நோக்கி, பேரராளியும் சிற்றெருளியுமுடைமை பற்றியே ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறினார்கள்பது..... அவரே எதிர்கோட்படலத்தில்.

“..... கவனமாக கடலுஞ்குழி
சந்திரனிரவிதன்னைச் சார்வதோர் தன்மை தோன்ற
இந்திரத்திருவன்றன்னை யெதிர்கொள்வான்
எழுந்துவந்தான்” என்று கூறியதனாலும் உணரப்படும்.

..... இற்றைக்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்னே தேகவியோக மடைந்தவரும் கம்பர் போக்கும் வாக்குமுணர்ந்து பொருளுரைத்த வில் வல்லவரும் நமதாசிரியருமாகிய வித்துவசிரோமணி ந. ச. பொன் னம்பலப்பிள்ளையவர்கள் கருத்துமிதுவே.....

கம்பர் ஞாயிறையும் திங்களையும் தசரதனுக்கும் சனகனுக்கும் உவமையாகச் சுட்டியதுபோலவே திருத்தக்கதேவரும், சிவகனுக்கும் கட்டியக்காரனுக்கும் உவமையுணர்த்தி.....

இனிக்கம்பர் கூறியவாறே கச்சியப்பரும் கூறுவர். (குரனும் முசுந்தனும்)’⁸

மேற்காட்டியவாறு பாடபேத ஆராய்விலீடுபட்டிருந்த ஜயர் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மூலபாடத்தினைத் தக்க உதாரணங்களோடும் ஆதாரங்களோடும் விளக்கியுள்ளார். நூலுக்கு உள்ளேயிருந்து ஆதாரங்காட்டுவதோடமையாது அத்தொடர் அதேகருத்திற் பயிலப்பட்ட, வேறுஇலக்கிய உதாரணங்களையும் சுட்டி விளக்குவது ஜயரின் தனிச் சிறப்பினையே காட்டிநிற்கிறது.கம்பராமாயணத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காருமற்ற புலமைபடைத்தவரும், ஈழத்தின் இரசனை மரபின் ‘நாடி ஒட்டமாக’ அமைந்தவருமான ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் கருத்தினையும் சுட்டி, மேலும் தம்கருத்தை நிறுவுமுயல்வது ஜயரின் ஆளுமையோடு குருபக்கியையும் காட்டுகின்றது.

தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே பதிப்பு முயற்சிகளுக்கும் பாடபேத ஆய்வுக்கும் வழிகாட்டியவர்களான சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை. ஆறு முகநாவலர் முதலிய தமிழறிஞர்கள் வரிசையிலே ஜயரும் சேர்ந்துநின்று ஈழத்தின் பெருமையைத் தமிழ்க்கறும் நல்லுலகெங்கும் பரப்பினார். தொல்காப்பியப் பதிப்புக்களும், பாடபேத ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் ஜயரைத் தமிழியல் ஆய்வு வலயத்தினுள்வைத்து ஆராய உதவுகின்றன.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. தாமோதரம், “கவிததொகைப் பதிப்புரை” யாழ்ப்பாணம், சூட்டுறவுத் தமிழ் நூற்பதிப்பு விற்பனைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1971. பக். 61.
2. செந்தமிழ் 30 ஆந் தொகுதி, “சேனுவரையருரைப்பதிப்பும் பிழைதிருத்தமும்” 1931 - 32, பக். 167
3. கணேசையர், சி., தொல். பொருளதிகாரக் குழுவினாகக் குறிப்பு “முன்னுரை”, 1943.
4. மேற்படி நூல்,
5. மேற்படி நூல்,
6. செந்திநாதன், கனக., ஈழம் தந்த கேசரி, ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், 1968. பக். 63 - 64.
7. மேற்படி நூல், பக். 64.
8. செந்தமிழ் தொகுதி 22, “இராமாவதாரச் செய்யுட் பட்டாந்தரம்”, 1923 - 24. பக். 131 - 138.

விவாத அறிஞர்

தமிழிலக்கியப் பரப்பிற் காலத்திற்குக்காலம் சர்ச்சைகள் நடைபெற்றுள்ளன, நக்கீரர் காலந்தொடக்கம் நாவலர் காலம்வரை நடைபெற்ற சர்ச்சைகளுக்கெனத் தனியானதோர் வரலாறு உண்டு. தமிழிலே தோன்றிய சர்ச்சைகளிற் பெரும்பாலானவை சமயம் சார்ந்தவையாகக் காணப்பட்டபோதும் இலக்கிய, இலக்கணஞ் சார்ந்தவையும் கணிசமான அளவு இடம்பெற்றுள்ளன. 19ஆம், நூற்றுண்டுத் தமிழ்நிஞர்களின் விவாதங்கள் பெரும்பாலும் பத்திரிகைகள் வாயிலாக நிகழ்ந்தமையால் அவை மிகுந்த பிரபல்யம் பெற்றன. பெரும்பாலும் ஈழநாட்டுத் தமிழ்நிஞர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டறிஞர்களுக்கும் பலமான, காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. அக்காலத்தில் வெளிவந்த செந்தமிழ், செந்தமிழ்க் கெல்வி கலாவஸ்லி, ஞானசித்தி, ஈழகேசரி, சதேசநாட்டியம் முதலிய பத்திரிகைகளிலே பல தமிழ்நிஞர்கள் புலவேறு விஷயங்கள் பற்றி விவாதங்கள் நடத்தியுள்ளனர். இத்தகைய விவாதங்கள் பலவற்றிலே ஐயரும் கலந்து கொண்டுள்ளார்.

ஐயர் கலந்துகொண்ட விவாதங்களை இரண்டுவகையாகப் பகுத்துப்பார்க்கலாம். ஒன்று தமக்குச் சந்தேகமாக இருந்தவற்றை விவாதத்திற்கெனவிட்டு ஒரு நல்ல முடிவைக்காண விரும்புதல். நல்ல, சரியான முடிவு வரும்வரை இவ்விவாதம் நீண்டுகொண்டேயிருக்கும் மற்றென்று தமிழ்நிஞர்களிற் சிலர் தம் மனம்போன போக்கிலே தவறான கருத்துக்களை முன்வைத்தலைக் கண்டிப்பது. ஐயர் தவறுகள், பிழைகளைக் கண்டால் சுட்டிக்காட்டும் வழக்கமுடையவர். குமாரசவாமிப்புலவரிடம் படித்தமையால் தம் குருவைப்போலவே பிழைவிடுபவர்களைக் கண்டிக்கும் குணம் இவரிடமும் காணப்பட்டுள்ளது. இவர் கலந்துகொண்ட விவாதங்களைத் தமிழ்நிஞர்கள் மிக உண்ணிப்புடன் கவனித்து வந்துள்ளனர் என்பதை அக்காலப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகிய கடிதங்களினாடு அவதானிக்கலாம்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, நாவலர் முதலியோர் காலத்திலே தமிழ்நாட்டறிஞர்களுக்கும் ஈழத் துத் தமிழ்நிஞர்களுக்கு மிடையே நிலவிவந்த முரண்பாட்டின் தொடர்ச்சியையே ஐயரின் விவாதங்களினாடும் காணமுடிகின்றது. காலத்திற்குக்காலம் ஈழத்துத் தமிழ்நிஞர்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுத் தமிழ்நிஞர்களுக்கும் நடந்த ‘வித-

தவ மோதல்களும்' விவாதங்கள் என்ற பெயருடனேயே அழைக்கப் பட்டன. ஈழநாட்டிலிருந்துந்து தலைசிறந்த கண்டனகாரர்களாக ஆறு முகநாவலர், முருகேசபண்டிதர், குமாரசவாமிப்புலவர் முதலியோர் கருதப்பட்டனர். இவர்களின் வரிசையிலேதான் கணேசையரும் இடம்பெறுகின்றார். குமாரசவாமிப்புலவர் ஈழநாட்டின் தமிழ்க்கல்வி யின் சிறப்பையும் புலமை 'மிடுக்கையும்' தாம் கலந்துகொண்ட விவாதங்களினாடு நிறுவியவர். புலவரின் சீவகசிந்தாமணிப்பிழைகள், திராவிடப்பிரகாசிகைப்பிழைகள் முதலிய கண்டனங்களுக்குத் தமிழ்நாடே தலைசாய்த்தது. புலவரின் மாணவரான ஐயர் தாம் எழுதிய கண்டனங்களைக் குமாரசவாமிப்புலவருக்குக் காட்டி அவர் அபிப்பிராயம் பெற்றபின்னரே வெளியிட்டுள்ளார். ஐயரின் கண்டனங்களிலே குமாரசவாமிப்புலவரின் 'சாயல்', 'பாணி' அமைந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

பத்திரிகைகளைக் களமாகக் கொண்டு விவாதங்கள் நடை பெற்றதாலே தமிழ்மொழியில் ஆற்றலும் ஆளுமையுமில்லாத 'கற்றுக்குட்டிகள்' சிலரும் இவ்விவாதங்களிலே கலந்துகொண்டனர். பெயர்ப் பிரபலியமும் தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்வுகளுமே இக் 'கற்றுக்குட்டிகள்' விவாதங்களிலே கலந்துகொள்ளக் காரணமாகும். இத்தகையவர்கள் ஆன்றவிந்தடங்கிய' சான்றேர் பனுவல்களிற் பிழை காணப்படுகுவதை ஐயர் ஒருபோதும் அனுமதித்ததில்லை. விவாதங்களிற் கலந்துகொள்வோரின் தகுதி கண்டு 'பொருதுவதில்' ஐயர் சிறப்பிடம் பெற்றார். சொந்தப்பெயரில் எழுதாது வேறுபெயர்களிலே கரந்துறைந்து எழுதுபவர்களை ஐயர் சற்றுக் கடுமையாகவே சந்திப்பார்.

சுன்னாகம் குமாரசவாமிப்புலவரை முன்னிலையாக்கிச் சாவகச் சேரிப்புலவர் என்ற பெயரில் தட்சணேழுர்த்தி என்பவர் எழுதிய கண்டனத்திற்கு எதிராகக் கணேசையர் 1909 ஜூன் வரி 27 ஆம் திதி ஞானசித்திப் பத்திரிகையிலே பின்வரும் பதிலை எழுதினார்.

"சாவகச்சேரிப் புலவர்களுக்கு.

ஞானசித்திப் பத்திரிகையிலே சுன்னாகம் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசவாமிப்பிள்ளையவர்களை முன்னிலையாக்கி வாத஼ ஹர் புராணத்திலே ஒருவர் சில வினாக்கள் வினாவுகின்றனர். அவர் கைச்சாத்து "தக்கணைழுர்த்தி மீசாலை" என்பது. அவர் எழுதிய பிழைகளுட் சிலவற்றை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்.

புலவர்களே தக்கணைழுர்த்தி என்பதா? தக்கணைழுர்த்தி என்பதா? வழாநிலையாது? தக்கணைழுர்த்தி என்னும்

வழக்கும் உளதா? "திருவாதஹர் புராணம் என்பதை 'திருவாதஹரதிகள் புராணம்' என்றாரே. இதுவும் பொருந்துமா? புராணகாரர் கருத்தும் திருவாதஹர் புராணம் என்பது. திருவாதஹரர் என்னும் திருநாமம் புனைந்தவர்கள் என்பதற்கு பெறப்படவில்லையா? உயர்த்துங்கால் திரு என்னும் விணேடனம் ஒருகாற்சேர்க்கப்படுதலன்றிப் பெயர் வேறு படுதலும் முறையாகுமா? திருவாதஹரதிகள் புராணம் என்று மரபுவழுவன்றே?

புலவர்களே முரண் ஆசங்கை என்பவற்றின் பொருள்களையும் அவைதமிழுள் இயைந்து ஒன்றுகாமையும் வினாக்களோடு செறியாமையும் நோக்காது அவைகளைப் பொது மொழியாகக் கொள்ளுதல் பொருந்துமா? இதுவும் மரபுவழுவன்றே! அன்றையிற் பொருள்கூறி முடிக்கக்கடவர்.

புலவர்களே!

பிழையறப்பாடிய கவியைத் திருத்துதல் என்றும், பிழையற எழுதிய கவியைத் திருத்துதல் என்றும், திருத்துதல் இருவகையென்று வரையறுத்துச், சொல்லி இவ்விருவகையுள்ளே புலவர் மூலபாடத்தைத் திருத்தியது எவ்வகை என்கிறோ. இது வினாவழுவன்றே.

புலவர்களே!

ஓமாற்ற, ஆமா என்பன முதலிய பலபிழைச் சொற்கள் எழுதுகிறார். பிழையல்லன என்பராயின் வழக்குக்காட்டுக. "கரவிகிதவழு" பிட்டு அல்லது குட்டு முதலியனவாக வரும் சொற்றெடுப்பவழுக்களோ பல. அவையெல்லாம் நாட்டப்படுகின் வரியும் என்று இவ்வள்ளில் முடித்தேன்.

இவ்வளவு பிழை எழுதினவர் உரையில் வினாவத்தொடங்கினாயின் வினை எப்படி முடியும். உணரவல்லீர் என்பது பற்றியே உங்களை முன்னிலையாக்கினேன்."

இங்ஙனம்
கணேசையர் 1

இவ்வாறு இக்கண்டனம் அமையும்.

ஜியர் புலவரின் திறமையிலே நம்பிக்கையும் மதிப்பும் உடையவர். “பெரியோரைக்கனம் பண்ணல் வேண்டும்” என்னும் கொள்கையுடையவர். நிறைகுடமாக விளங்கிய புலவரில் பிழைகாண முயன்றமை ஜியருக்கு ஆத்திரமளித்துள்ளது. தம்மாசான் தாக்கப் படுவதைப் பொறுக்காத ‘மன்னிலை’யை இக்கண்டனம் காட்டி நிற்கின்றது.

ஜியர், கண்டனமெழுதியவரை வண்ணமயாகத் தாக்கி ‘மட்டந் தட்டி’ எழுதிய கண்டனத்திற்கு உதாரணமாக மேற்காட்டிய கண்டனப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டலாம். ஜியர் விஷயத்திற்குள் இறங்காது கண்டனம் எழுதியவரின் தகுதிப்பாட்டை விமர்சிப்பதனாலும் அவரின் கண்டனத்தை மதிப்பீடு செய்வதும் உண்டு. அடிக்கடி புலவர்களே என்று விழித்துக் கூறியதோடு “ஒன்றாவல்லீர் என்பது பற்றியே உங்களை முன்னிலையாக்கினேன்” எனக்குறிப்பிடுவதும் ஜியரின் கண்டனத்தின் ஒரு ‘பாணி’யாகக் கொள்ளத்தக்கது. இத்தகைய அம்சத்தைப் பல கண்டனங்களிலே காணலாம். நாகரிகமாகக் கண்டனமெழுதுபவர்களுக்கு நல்லபடி பதிலெழுதுவதும் அநாகரிகமாக எழுதுபவர்களை நையாண்டியாகத் தாக்குவதும் ஜியரின் கபாவம். ஜியரின் கண்டனங்களிலே இலேசான நகைச்சுவையும் காணப்படும். அரசன் சண்முகஞரை விவாதத்தில் விளிக்கும்பொழுது ‘பிள்ளையே’ என விழித்தமையை உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

ஜியர் கலந்துகொண்ட விவாதங்களில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது அரசன் சண்முகஞரோடு நடத்திய விவாதமாகும். அக்காலத்திலே தமிழிலக்கண இலக்கியங்களிற் சண்டமாருதமாகத் திகழ்ந்த வர் அரசன் சண்முகஞர். கூர்மையான விவேகம் படைத்தவர். ஜியருக்கும் அரசன் சண்முகஞருக்கும் நடைபெற்ற விவாதத்தைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கவனித்தது. தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகெங்கும் ஜியரின் புகழ் இவ்விவாதத்தின்பின் பன்மடங்காகியது. தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களாலேயே விவாத அறிஞர் கணேசயர் எனப் பாராட்டப்பட்டார்.

கணேசயரின் சிரேஷ்ட மாணவர்களில் ஒருவரும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் இலக்கண வித்தகர் எனப்பட்டத் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவருமான பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் இவ்விவாதம் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“.....அக்காலத்தில் அதிதீவிர விவேகமும் நுண்மாண் நுழைப்புலமும் பெற்று பண்டைய நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் களின் கருத்துக்களை மறுத்து, தம்மை மறுப்பார் கருத்துக்களையெல்லாம் வலிகெடுத்து, நவீன உரை கூறும் திறமைப்படைத்து, தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும், முதற் சூத் திரத்திற்கும் சண்முகவிருத்தி என்னும் பெயரில் புத்துரைகண்ட சோழவந்தான் வித்துவான் அரசன் சண்முகஞருக்கும் ஜியரவர்களுக்கும் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் என்ற விடையத்தில் கருத்துவேறுபாடுதோன்றிற்று. அரசன் சண்முகஞர் ஆகுபெயரும் அன்மொழித் தொகையும் வேறு என்றும் ஜியரவர்கள் அவையிரண்டும் ஒன்றென்றும் வாதிட்டனர். அவர்களது வாதங்கள் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து பிரசரமாயின. அவை பேரரிஞர் களின் கருத்தைக் கவர்ந்தன. சுற்றில் ஜியரவர்களின் கருத்தே தக்கடென்பது அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாதமுடிவு ஜியரவர்களுக்கு மிகுந்த புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது.”²

ஆகுபெயர் அன்மொழித் தொகை விவாதம் ஜியருக்குப் புகழைத்தந்தது மாத்திரமன்றி ஈழநாட்டின் இலக்கணப் பாரம்பரியத்தின் வலுவையும் வெளிக்காட்டின்றது. ஜியரின் நுண்மாணுழைப்புலம் இவ்வாதத்தினாலும் தெளிவாகப் புலனுகின்றது. இவ்விவாதம் பற்றிப் பண்டிதர் க. வீரகத்தி குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“உண்டான காலம்முதல் நோய்வாய்ப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஆகுபெயர், அன்மொழி, போவி, சந்தியக்கரம், அளபெடை முதலிய பிரச்சினைகட்டும் முடிவான தீர்வுகண்டு அவற்றையெல்லாம் செந்தமிழ் முதலான பத்திரிகைகளில் ஈழ மூல வெளிப்படுத்தியுள்ளது”³

இவ்வாறு ஈழநாடு பெருமைப்படும் அளவுக்கு இலக்கணப் பணியாற்றியவர்களுள் ஜியர் முதன்மையானவர். இலக்கணங்களில் விடுபடாதிருந்த புதிர்களை விடுவித்து முடிவுக்குக் கொண்டுவர ஜியர் கலந்துகொண்ட விவாதங்கள் பெருமளவு உதவின.

ஜியர் புனைபெயர்களிலும் சில விவாதங்களிலே கலந்துகொண்டுள்ளார். ஒரே காலத்தில் ஒரே பத்திரிகையில் பல விவாதங்களிற் கலந்துகொள்வதற்கு வசதியாகவே ஜியர் புனைபெயர்களைக் கையாண்டிருக்கிறார் போலும். ஜியர் கையாண்ட புனைபெயர்களுள் ‘புனைமாநகரவாசி’ எனப்படும் ஒன்று. வித்துவான் அரசன் சண்முகஞருடன் நடத்திய சில விவாதங்களிலேயே ஜியர் இப்புனைபெயரைக் கையாண்டுள்ளார். தாம் பிறந்த கிராமத்திலுள்ள பற்றினை, இவரது புனைபெயர் காட்டுகின்றது. ‘சாவகச்சேரிப் புலவர்களுக்கு’ என விளித்

நுக் கண்டனமெழுதிய அதே ஞானசித்தியில் ‘புன்னைமாநகரவாசி’ என்ற பெயரில் அரசன் சண்முகனாருக்கு எதிராகக் கண்டனமொன்றை எழுதியுள்ளார்.

வித்துவான் ஸ்ரீமத் சண்முகம்பிள்ளையவர்களுக்கு.
பிள்ளையே!

ஞானசித்தி (19) ஆம் இலக்கத்தில் நீவீர் பிரகடனஞ் செய்த ஒகபாதநாற்றந்தாதியும் பிறவும் கண்டோம்.

க. அரசன் சண்முகம் என்பழிச் சந்தியும் பொருஞும் யாவை?
உ. கருப்பொருளாவது யாது?

உரையாவது யாது? இவற்றின் இலக்கணங்களும் நூல்கள் யாவை?

அம்பாலிகை என்னுஞ் செய்யுளிலே செய்ப்படுபொருஞும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? செய்ப்படுபொருள் சொல்லப்படாமல் இருக்கும்பொழுது இதனைத் தற்சிறப்புப்பாயிர மென்று சொல்வதெப்படி? தற்சிறப்புப்பாயிரம் என்பதன் மேல் முதலாவது பாட்டு என்பது எப்பொருள் குறித்து நிற்கிறது? தற்சிறப்புப்பாயிரத்திற் பலபாட்டுக்களும் வருமா?

ங. “இதற்குக் கருப்பொருட்பாயிரமுறைத்துக் கருப்பொருளு ரைக்கற்பாற்று” என்னும் பயனிலைக்கு எழுவாய் யாது? அவ் வெழுவாயிடத்திலே உரைத்தற்குரிமையும் உண்டா? உரைத்து என்னும் எச்சம் எவ்வினையோடு முடிதிறது?

ச. கருப் பொருட்பாயிரமாவது யாது?

ஞ. நாற்கவிராச நம்பி நூலன்றி உரையும் தாம் செய்தாரென் பதற்குப் பிரமாணம் யாது?.....

கு உரை வகையாவது யாது? நீர் இங்கே கூறிய உரை வகைக் குப் பிரமாணம் யாது?

க. குழுஉப் பொருள் வகையாவது யாது? நூலிலே தோன்றும் குழுஉப் பொருட்கள் தொனியாவதன்றி உரைவகையிலும் சேருமா?

கக. நீர் எழுதும் உரைக்கிரமத்திற்குப் பிரமாணம் யாது?

புன்னைமாநகரவாசி 4

ஜயரின் கண்டனங்கள் செறிவும் இறுக்கமும் கொண்டவை; தனித்தனியான வினாக்களாக அமைபவை; தருக்கரீதியானவை. ஜயரின் நுனுக்கமான அறிவினை இவ்வினாக்களினாடே காணலாம். அக்காலத்தில் வெளிவந்த ஞானசித்திப் பத்திரிகையில் இவ்வாரை பல விவாதங்களிலே ஜயர் கலந்துகொண்டமையை அவதானிக்கலாம். இலக்கிய இலக்கண சம்பந்தமான சர்ச்சைகளிலே ஜயர் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சமயச் சார்புள்ள சர்ச்சைகளில் ஜயர் கலந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சர்ச்சைகளினாடு சரியான முடிவு வெளிவரும் என்ற நன்னேக்கமே ஜயரிடம் காணப்பட்டது. இந்நன்னேக்கமே ஆர்வத்துடன் ஜயர் சர்ச்சைகளிற் கலந்துகொள்ளக் காரணமாயிற்று.

ஜயர் காலத்தில் பிரசித்திபெற்ற விளங்கிய தமிழறிஞர்களுள் பி. எஸ். சுப்பிரமணியசால்திரி அவர்களும் ஒருவர். இவர் செந்த மிழில் எழுதிய தொல்காப்பியச் சொல்லத்திகாரக்குறிப்பு என்னும் கட்டுரையில் வரும் “பிறிதுபிறிதேற்றலும் உருபுதொகவருதலும்” என்ற சூத்திரத்திற்குக் குறிப்பிட்ட உரையை ஜயர் பலமாகக் கண்டித்தார்.

இலக்கண நூல்கள் பலவற்றிலிருந்து மேற்கோள்காட்டியும் உரையாசிரியர்களின் உரையை நூட்பமாக விளக்கியும் ஜயர் இவ்விவாதத்தை நடத்தினார். அத்துடன் ஜயர் பெற்றிருந்த வடமொழிப் புலமையும் இவ்விவாதங்களிலே வெற்றிபெற உதவியாக அமைந்தது. வடமொழி இலக்கண அமைதிகளையும் தமிழ்மொழி இலக்கண அமைதிகளையும் ஒப்பிட்டு, முரண்பாடுகளை அல்லது உடன்பாடுகளைச் சுட்டித் தம் விவாதத்திற்குச் சாதகமாகக்கொள்வது ஜயரின் இரு மொழிப் புலமையையும் புலப்படுத்துவன. ஜயரின் விவாதங்கள் பல வற்றின் பின்னணியில் குமாரசவாயிப்புலவர் இருந்தார் என்பதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. வரன்முறையாக விளக்கி, பின் மறுத்து, பின்பு தொகுத்துக்கூறும் பண்பினை ஜயரின் கண்டனங்களிலே காணலாம். தொகுத்துக் கூறும்பொழுது தாம் என்னிய கருத்தை இலகுவாகப் புலப்படுத்த முடியும் என்று ஜயர் நம்பினார்.

பி. எஸ். சுப்பிரமணியசால்திரிகளுக்கு எழுதிய மறுப்பில் வரன்முறையாக விளக்கிக்கூறிப் பின் தொகுத்து மறுப்பதனை அவதானிக்கலாம். ஜயரின் மறுப்புரையின் ஒருபகுதி கீழ்வருமாறு அமைகிறது:

“இதுகாறும் கூறியவற்றாற் போந்தபொருள் யாவையோ வெனின் ஆரும் வேற்றுமை அது உருபு ஒருமைப் பொருட்டு மூடும் என ஆசிரியர் ஒத்தின் அது பெயர்ச்சார்ந்தே ஒருமைப் பொருட்டும் என்பது, தருங்கால்சாத்தனது என்பது சாததனுடையது என்பபொருள் தந்தே ஒருமையுணர்த்துமென்

பதூ உம், சாத்தனுடைய எனப்பொருடரின் ஒருமையுணர்த் தாதென்பதூ உம், சாத்தனுடையது என்பதற்குச் சாத்த ஷுடைய பொருள்ளன்பதே பொருள்ளன்பதூஉம், சாத்த எனது அடைஎன்பழிச் சாத்தனது என்பதற்குமதுவே பொருள் என்பதூஉம், அதுபோலவே சாத்தனதனை என்பழியும் சாத்தனுடையபொருள் என்பதே பொருள் என்பதூஉம், பொருள் அதுவாதலாற்றுன் உரையாசிரியர்கள் மூலவரும் “பிறிது பிறிதேற்றலும்” என்பதற்கு ஆற்றனுருபு பிறிதுருபேற்றலும் எனப்பொருள் கூறினார்களென்பதூஉம் அதனால் அவருரைக்கண் யாதுந்தடையில்லை யென்பதூஉம் பிறவு மென்கு”⁵

தம்கருத்துக்கு அழுத்தமளிக்கும்பொருட்டு ஜயர் மேற்காட்டிய வாறு தமது கண்டனங்களைத் தொகுத்துக்கூறி முடிப்பது வழக்கம். தாம் சார்ந்திருக்கும் கட்சிக்காச வாதாடும் சட்டநூலறிஞருன் பல வாறு முற்றீர்ப்புக்களை மேற்கோள்காட்டித் தொகுப்புரை நிகழ்த்து வதுபோலவே ஜயரின் கண்டனங்களின் தொகுப்புரைகளும் அமையும். நாவலர், குமாரசவரமிப்புவர் முதலியோர்களின் கண்டனங்களிலும் இத்தகைய தன்மையைக்காணலாம். ஈழநாட்டின் கண்டன மரபினை அடையாளங்காண இத்தகைய பண்புகளே உதவுகின்றன.

பல இலக்கண சம்பந்தமான சர்ச்சைகளின் தோற்றத்திற்குக் ‘கால்கோளாகக்’ கணேசையர் அமைவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. ‘சில ஆராய்ச்சி’ என்றும், ‘ஜயவினு’ என்றும் அவர் கிளப்பும் விவாதங்கள் மிகவும் ஆழமானவை. அறிஞர்களின் கருத்தைத் தொகுத்துப்பெற்றே தம் சந்தேகங்களை நீக்குவதற்கும் சர்ச்சைகளை ஒரு ஊடகமாக ஜயர் கருதியிருக்கிறார்.

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகொரத்துத் தமக்கு நேர்ந்த பல சந்தேகங்களைச் சர்ச்சையாக்குகிறார். உதாரணமாகத் தொல் - சொல் விளிமரபு 14 ஆம் சூத்திர உரையுள் கானும் முரண்பாட்டைத் தீர்ப்பதற்காகச் செந்தமிழில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.

“விளிமரபு க ச ம் சூத்திர உரையுள் சேஞ்வரையர் ஆனீற் றளபெடைப் பெயர்க்கு உழாஅன், கிழாஅன் என உதாரணம் காட்டியுள்ளார். அங்ஙனம் ஆனீற்றுக்கு அவற்றை உதாரணமாகக் காட்டிய அவரே “ஆவோவாகும் பெயரு மாருளவே ஆயிடன்றிதல் செய்யுள்ளே” என்னுஞ் சூத்திரவரையுள் “உழாஅன் கிழாஅன் என்பனவோவெனின் அவை அன்னீற்றுப்பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது, ஆனீரு ய வழி உழவோன், கிழ வோன் எனத்திரியுமாற்றிக்”; எனக் கூறியுள்ளார். இச்சூத்திரம், சாத்தனுடைய எனப்பொருடரின் ஒருமையுணர்த் தாதென்பதூ உம், சாத்தனுடைய பொருள்என்பதே பொருள்என்பதூஉம், சாத்த எனது அடைஎன்பழிச் சாத்தனது என்பதற்குமதுவே பொருள் என்பதூஉம், அதுபோலவே சாத்தனதனை என்பழியும் சாத்தனுடையபொருள் என்பதே பொருள் என்பதூஉம், பொருள் அதுவாதலாற்றுன் உரையாசிரியர்கள் மூலவரும் “பிறிது பிறிதேற்றலும்” என்பதற்கு ஆற்றனுருபு பிறிதுருபேற்றலும் எனப்பொருள் கூறினார்களென்பதூஉம் அதனால் அவருரைக்கண் யாதுந்தடையில்லை யென்பதூஉம் பிறவு மென்கு”⁶

இரவுரைகள் ஒன்றற்கொன்று முரணைக்கக் காணப்படுகின்றன இதனையான் துணிந்து கூறவில்லை. வேறு கருத்து உண்டாயின் அறிஞர்கள் விளக்குவார்கள் எனக்கருதியே இங்கு எழுதலாயினேன்; இதனையும், மேலதையும் ஏட்டுப் பிரதி வைத்திருப்போர் ஆராய்ந்து இச்செந்தமிழ் வழியாக வெளிப்படுத்தின் அது தமிழ் கற்போர்க்குச் செய்த பேருபகாரமாகுமென்று என்னுகின்றேன்.”⁶

இவ்வாறு பல விஷயங்களைச் செந்தமிழ் முதலிய சஞ்சிகைகளிலே வெளிப்படுத்திச் சில விவாதங்களையும் தோற்றுவித்துள்ளார். அக்காலத்திற் பிரபஸ்யம்பெற்று விளங்கிய பல தமிழ் அறிஞர்கள் சர்ச்சைகளைத் தோற்றுவிப்பதிலும், சர்ச்சைகளிலே ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றுவதிலும் மகிழ்வு கண்டுள்ளனர். இம்மகிழ்வு பத்திரிகைகளின் விநியோக விஸ்தரிப்புக்கு உதவியாக அமைந்தது என்று துணிந்துகூறலாம். இதனாலே பத்திரிகைகளும் வாதவிஷயங்களுக்கு ஊக்கமளித்தே வந்துள்ளன.

சிறந்த தமிழ் அறிஞரான ஜயர் தமது கருத்துக்களுக்கு வலுவளிக்கும் நோக்கத்துடன் சங்கப் பாடல்கள் பலவற்றிலிருந்து உதாரணங்களைக்காட்டியுள்ளார். ‘சிறுபொழுது’ என்னுந்தலைப்பிலே தடைபெற்ற சர்ச்சையில் சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மனிமேகலை முதலிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைச் சுட்டிக்காட்டி ஜயர் தமது கருத்தை நிறுவுவது அவரின் பரந்த இலக்கிய ஆளுமையையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஜயர் கலந்துகொண்ட விவாதங்கள் பலவாயினும் ஜயருக்குப் பெருமதிப்பையேற்படுத்தியது அரசன் சண்முகங்களுடன் நடந்த விவாதமேயாகும். மிக இளம்வயதிலேயே இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சியிலீடுபட்ட ஜயர் வயதுமுதிர் ‘இலக்கணத்தவழுமனியாக’ மாறிவிட்டார். இதனால் இவர் கலந்துகொண்ட விவாதங்களில் இவரைப் ‘புறங்காணச்செய்ய’ அக்காலத் தமிழ்றிஞர்களால் முடியவில்லை. இதனைப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் பின்வரும் கூற்று மூலம் அறியலாம்.

“கணேசையர் தமது இருபத்தைந்தாவது வயதிலேயே அரிய இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதத்தொடங்கினார். இவை செந்தமிழ்ச்சஞ்சிகையில் வெளிவத்தன. அக்காலத்தில் இவருக்கும் அரசன் சண்முகங்களுக்கும் கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட்டது. தொல்காப்பியப் பாயிரம் முதற் சூத்திரம் ஆகியவற்றிற்கு அரசன் சண்முகங்கள் சண்முக விருத்தி என்னும் பெயரில் எழுதிய விருத்தியுரையில் ஆக

பெயர்வேறு, அன்மொழித்தொகை வேறு என்று நிறுவிய கொள்கையை எதிர்த்து அவை ஒன்றேயெனத் தாம் செந் தமிழில் எழுதி ய கட்டுரையிற் கணேசையர் நிறுவினார். வேறு பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் செந்தமிழில் எழுதினார்.” 7

சமுதாட்டு இலக்கண முயற்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட வந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஐயரைப்பற்றி மேற்காட்டியவாறு குறிப்பிடுவர். சமுதாட்டின் இலக்கணப் பாரம்பரியத்தின் வலுவையும் வனப்பையும் தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்புகளுக்கு அடுத்த படியாக அரசன் சன்முகங்களுடன் நடத்திய விவாதமே வெளிப்படுத்துகிறது எனலாம். இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டு உழைத்த ஐயரை அவர்காலத் தமிழறிஞர்கள் பலர் விவாத அறிஞர் என்றே அழைத்தனர். கணேசையரை நேரிலே அறியாத தமிழ்நாட்ட றிஞர் பலர் அவரது வித்துவச் சிறப்பினை, மேன்மையை, ஆற்றலை விவாதங்களுக்கூடாகவே அறிந்தனர்.

ஐயர் கலந்து கொண்ட விவாதங்களிற் பெரும்பாலானவை இலக்கணம் சார்ந்தவையாகவே காணப்படுகின்றன. இலக்கியம் சார்ந்த சில விவாதங்களுக்கட்டப் பெருமளவு பொருளிலக்கணத்தை மையமாக வைத்தே நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஐயர் கலந்து கொண்ட விவாதங்களைத் தொகுத்துநோக்கும் பொழுது, தாம் மறுக்க எடுத்த விடயத்தை ஆணித்தரமாகத் தருக்கரீதியாக மறுப்பதும் ஒன்றன்பின் ஒன்றுக்கச், சிறு சிறு வினாக்களாக வினாவுவதும் வடமொழி யறிவினைப் பயன்படுத்துதலும் மேற்கோள்கள்காட்டித் தம் கருத்தை வலியுறுத்துவதும் இறுதியிற் சாராம்சத்தைத் தொகுத்துரைத்தலும் பொதுப்பண்புகளாக அமைவதை அவதானிக்கலாம். இத்தகைய பண்புகளே ஐயரைச் சிறந்த விவாத அறிஞர்’ என மதிக்கவைத்தன

மிக அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த ஐயர், கலந்துகொண்ட விவாதங்களிற்பல அக்காலத்தில் வெளிவந்த சிறு சிறு சஞ்சிகைகளிற் பிரசரமாயுள்ளன. அவற்றைப் பற்றிய பூரண விவரங்களை அறிய முடியவில்லை. அவை தொகுத்துப் பாதுகாக்கப்படவேண்டியவை.

இயல் - 6

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. கணேசையர் சி., ஞானசித்தி, 1909, ஜனவரி
2. நமசிவாயம், வித்துவசிரோமணி மறைத்திரு கணேசையர் தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரித் தமிழ்மன்ற வெளியீடு 1977. பக். 7.
3. வீரகத்தி, க., “சமுத்து இலக்கண முயற்சிகள்” நான் காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு நினைவு மலர், ஜனவரி, 1974. பக். 100.
4. புன்னைமாநகரவாசி, ஞானசித்தி, 1909. ஜனவரி.
5. செந்தமிழ் 27 ஆந் தொகுதி. பக். 5 – 10.
6. செந்தமிழ், 33 ஆந் தொகுதி. பக். 105
7. வித்தியானந்தன், சு., “சமும் தமிழ் இலக்கணமும்” தமிழியற் சிந்தனை, முத்த மி மீ வெளியீட்டுக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1979. பக். 26.

கவிபாடும் புலமிக்கோன்

“காசிபகோத் திரமுடையோன் புன்னைநகர்ச் சின்னையர்
காதன் மெந்தன்
துசிகன்வித் துவசுடா மணி பொன்னம் பலப்பெயர்கொள்
செம்மல் பாங்கே
பேசரிய விலக்கியமு மிலக்கணமும் பிறநூலும்
பெரிது கற்றேன்
பூகர்கோன் கணேசனெனும் பெயருடையோன்கவிபாடும்
புலமிக்கோனே” 1

இவ்வாறு சன்ன கம் குமாரசவாமிப்புலவர் கணேசயர் எழுதிய இருகுவம்சப்புத்துரை நூலுக்கு வழங்கிய சிறப்புப்பாயிரத்திற் பாடியுள்ளார். கணேசயரை நன்கு அறிந்தவரும் அவரது ஆசிரியருமான குமாரசவாமிப்புலவர் ‘கவிபாடும் புலமிக்கோன்’ என்று குறிப் பிட்டது விதந்துரையாகாது. ஐயர் செய்யுள் செய்வதில் வல்லவ ரென்பதை அவரியற்றிய செய்யுள்கள் மூலம் அறியலாம்.

ஐயர் காலத்தில் செய்யுள் செய்யும் திறங்படைத்தவர்களே தமிழறிஞர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். எவ்வளவு இலக்கண இலக்கியங்கள் கற்றிருந்தாலும் செய்யுள்செய்ய முடியாதவர்களைத் தமிழறிஞர் என அங்கீகரிக்க ஐயர் வாழ்ந்தகாலச் சமூகம் தயாராக இருக்கவில்லை. பாரம்பரியக் கல்வி மரபில் யாப்பிலக்கணம் வரன் முறையாகப் போதிக்கப்பட்டமைக்குச் செய்யுள்செய்யும் சமூக அங்கீகாரத் தேவையே முக்கிய காரணமாகும். படித்தவர்கள் செய்யுள் செய்யக்கூடியவர்களாக இருத்தல் சமூகக் கடப்பாடாயிற்று.

ஐந்திலக்கணமும் நன்கு அறிந்தவரான ஐயருக்குச் செய்யுள் செய்வதில் கஷ்டம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. வரன்முறையான இலக்கியப்படிப்பும், இயல்பான இரசனை உணர்வும் உள்ள ஒருவருக்கு யாப்பும் தெரிந்துவிட்டால் செய்யுளியற்றல் தானுகவே வரும். ஐயர் இத்தன்மையே.

ஐயர் இயற்றிய செய்யுள்களுட் பெரும்பாலான சமயச்சார்புடையவையே. அவ்வப்போது சாற்றுகவிக்கும் சரமகவிக்கும் தனிப்

பாடவுகளும் பாடியுள்ளார். இவரின் இறுதிக்காலம் ‘தவ’ வாழ்வை யொட்டியதாக அமைந்தமையால் இவரின் பாடல்களிலே தெய்வீகத் தன்மையையே பரக்கக்காணமுடிகின்றது. வெண்பா, விருத்தம், அகவல், கட்டளைக்கவித்துறை முதலிய பல்வேறு யாப்பு வடிவங்களையும் ஐயர் கையாண்டுள்ளார். ஐயரின் ‘யாப்பறிபுலமை’ இவரின் செய்யுள்களிலும் புலப்படுகின்றது.

திருக்செல்வச் சந்திதி நான்மணிமாலை, புன்னை மும்மனிமாலை, வகுத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் பிரபந்தம், வருத்தலைவிளான் பிடாரத்தலை கண்ணடை அம்மன் ஊஞ்சல், மேலைக்கரம்பொன் சண்முகநாதன் திருவிரட்டை மணிமாலை முதலியன் ஐயரின் செய்யுள்நூல்கள். தனிப்பாடல்கள் பல ஆண்டு மலர்களிலும் நினைவுமலர் களிலும் நூல்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. ஐயரின் கவித்துவ ஆற்றலைக் காட்டுவனவாக இவை அமைகின்றன. ஐயர் செய்யுள்பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்தை அவரது கட்டுரையொன்று காட்டிநிற்கும்.

“நோக்கு - இது செய்யுட்குறுப்பாகத் தொல்காப்பிய ஓர் கூறிய முப்பத்திநான்குறுப்பினுள் ஒன்றாகும். கவியியற்று வோர்க்குப் பயன்படும்பொருட்டு இங்கே விளக்கி எழுதப் பட்டுள்ளது.

நோக்கென்பது. மாத்திரை முதலிய உறுப்புக்களையெல்லாம் கேட்டோர்க்கு நோக்குப்படச் செய்தல். எனவே, கேட்டோர் மீளவுந்தன்னை நோக்கிப்பயன் கொள்ளுமாறு, மாத்திரை முதலிய உறுப்புக்களையெல்லாம் இன்பம்பயக்கு மாறு செவ்விதாக அமைத்துச் செய்வதே, செய்யுள் என்ற படி. இங்ஙனங் கூறியதனால்,

ஒருகவி ஒரு செய்யுளை இயற்றுங்கால் அச்செய்யுள்ளுப் புக்களும் அதன் சொற்பொருள்களும் நோக்குப்படச் செய்ய வேண்டும் என்பதாம். சொல்லும் பொருளும் நோக்குப்படச் செய்வது தன்னாற் கருதிவைக்கப்பட்ட பொருளுக்கு உபகாரப் படுத்தற் பொருட்டென்க. இங்ஙனங்கு செய்யப்பட்ட செய்யுளே சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய பத்தழகும் அமைந்தன வாகும்.” 2

என்றிவ்வாறு ஐயர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இவர் செய்யுள் பற்றிக்கொண்டிருந்த கருத்தினையறியலாம். ஐயரின் செய்யுட்களிற் சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய பத்தழகும் விரவிக்கிடப்பதை அவதானிக்கலாம்..

சொற்சுருக்கமும் பொருட்செறிவும் மிக்கனவான ஐயரின் செய்யுள்களிற் பலவகையான அணிகளும் மினிரக்காணலாம். சங்கச்

செய்யுள்களில் ஜயருக்கு இருந்த ஆட்சியையும் விருப்பினையும் அவரது செய்யுள்களிற் சில காட்டித்திருக்கும். கடுமையான புணர்ச்சியும், செறிவான சொற்பிரயோகமும் ஜயரின் செய்யுள்கள் சிலவற்றை இறுக்கமானவையாகக் காட்டின.

தாளினிற் பெரும்பொரு ஞமுந்துமிக வீட்டித்
தாழுமுன் ணுது பிறர்க்குமீயாது
கன்றுமுன் ணுது கலத்தினும் படாது
நல்லான் றிம்பா னிலத்துக் காங்குப
பயனின்றிக் கழிய வைத்தங் கிழக்கும்
மாந்தர்தம் மறிவினை மறந்தும் பெருஅது
நின்றமர்க் களித்துந் நின்றுபணிக் குதவியும்
நன்றுபுரிந் துய்ய நல்லுணர் வதனை
என்றஙக் கருளிய இறைவநின் பதங்கள்
கூடும் பரிசின் வீடும் பெற்றே
இன்புறு மாறிங் கன்புட னருஞுவை
மருதின்மூ லத்து மருவும்
ஆனை மாமுகத் தெந்துகரத் தோனே 3

இவ்வாறு அகவற்பாக்கள் பலவற்றை ஜயர் எழுதியுள்ளார்: சங்க இலக்கியங்களுக்குச் செல்வாக்கு அதிகரித்திருந்தமையும் சங்கச் செய்யுள்களிலிருந்த ஈடுபாடும் ஜயர் காலத்துத் தமிழ்றிஞர் பலரின் செய்யுள்களினுடைய புலனுகின்றன, தாழும் சங்கச் செய்யுள்களின் ‘சாய’லைத் தழுவிச் செய்யுள் செய்யவேண்டுமென்ற அவாவுக்குள் ளானார்கள் தமிழ்க் கவிதையின் போக்கு இருகினைப்பட்டதாக வளரத் தொடங்கிய காலகட்டத்திலேகூட ஜயர் முதலிய பலர் புதுமைப் பக்கம் சாராது கற்றவர்க்காகவே கவிதைகள் புனைதனர். ஈழநாட்டில் நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார், ஜயர் வித்தகம் கந்தையா முதலி யோர் சங்கச் செய்யுள்களின் சாமிலைத்தழுவியே தாழும் எழுதினர். மருதடிவிநாயகர் இருபாவிருப்பிது பற்றி வித்துவான் க. சி. நடராஜன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

‘‘மருதடிவிநாயகர் இருபா இருபஃது - இதில்வரும் அகவற் பாக்கள் சங்கச் செய்யுள்கள் போன்ற இறுக்கமும் பொருளாழமும். ஒசைநயமும், தன்மை நவிற்சியணியும் பொருந்தியவே’’ 4

ஜயரின் செய்யுள்களைத் தொகுத்து நோக்கும்பொழுது இவர் மரபுவழித் தமிழ்ப்புலவராகவே காணப்படுகின்றார். இறைவன்மீது இவர் பல வகையான செய்யுள்கள் செய்துள்ளார். இவரின் செய்யுள்களிற் பல, செறிவும் இறுக்கமும் கொண்டபோதும் சிற்சில இடங்களில் எளிமையும் காணப்படுகின்றது. எனிதிற் பொருளுணரமுடியாத செய்யுள்களை எழுதும் ஜயரே இவற்றையும் பாடினாரா? என்று எண்ணவைக்கும் வகையிலும் இவரது பாடல்கள் சில அமைந்துள்ளன.

மருதடி மூலத் தெழுந்த வைங்கரனே
மாபெருங் கடவுளே யென்றும்
கருதிநின் னடிகள் பேனுறு மடியார்
கருமங்கள் முற்றுறச் செய்வோய்
பொருதுமா முகணைக் கொன்றிடுவிமலா
புவனங்கள் முதற்பணி தேவே
வருதரு தைமிற் பூசநா னிதனின்
மகிழ்ந் தெமக் கருள்புரி யாயே

வாழ்ந்திட வேண்டின் வருத்தலை மாநகர் வந்திடுவீர்
தாழ்ந்திடு வீரமரு தீஸன் பதங்க டமையன்டுடன்
சூழ்ந்திடுந் தீவினை போக்கி யருள்வன் ஹெலைவில்வளம்
ஆழ்ந்திடு துன்ப மகன்றிடு நும்மை யகலிடத்தே 5

இப்பாடல்களிலே தேவாரங்களின் தன்மையைக் காணமுடிகின்றது. பலவகையான பக்திப்பாடல்களை ஜயர் பாடியபோதும் தமது வழிபடு கடவுளாகிய வருத்தலைவிள்ளான் மருதடிவிநாயகர்மீது பாடியவை பெரிதும் பக்திச்சுவை நிரம்பியவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஜயர் விநாயகரை வழிபடும்பொழுது உடலுக்குடன் புதுவதாகச் செய்யுள்கள் செய்து வழிபடுவது வழக்கமாம். 6 இவ்வாறு அவர் பாடிப்பரவிய செய்யுள்களே பின்பு எழுதித் தொகுக்கப்பட்ட மருதடி விநாயகர் பிரபந்தமாகும்.

ஜயர்பாடிய செய்யுள்களுள் வருத்தலீவிளான் பிடாரத்தனை கண்ணகை அம்மன் ஊஞ்சல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியது. சிலப் பதிகாரக் கண்ணகையைத் தெய்வமாக ஏற்கமறுத்துச் செட்டிச்சி’ என இசூழப்பட்ட நாவலர் மரபுவழிப் புலமையிலிருந்து ஊற்றெடுத்த ஜயர் கண்ணகை அம்மனுக்கு ஊஞ்சல்பாடியது, ஜயரின் யாழ்ப் பாண வழிபாட்டு மரபின் பற்றுறுதியினையே காட்டுகின்றது. இவ்

இன்சல் சிலப்பதிகாரக்கதை நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக்கூறி “கண்ண கியே யாமருஞ்சல்”, “கற்புடைத்தேவீ ஆமருஞ்சல்” என நிறைவு பெறுகின்றது.

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டில் ஊஞ்சல்பாடாத புலவர்களும், ஊஞ்சல் பாடப்பாடாத கோயில்களும் இல்லையென்னாம். புலோவிப் பசுபதீஸ்வரர் ஊஞ்சல் ஆறுமுகநாவலராலே பாடப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிட்டத்தக்கது.

ஐயரின் பக்திவாழ்வுக்கும் செய்யளாக்குந் திறனுக்கும் நெருங்கிய உறவுண்டு. பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் இக்கருத்துக்குச் சான்றுக்க் கிறு சம்பவமொன்றினைச் சுட்டிக்காட்டுவர். ஐயரின் மாணவர்கள் பலரும் இச் சம்பவத்தைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

“மைனவியார் இறந்தபின் ஐயர் அவர்கள் மைனவியார் அவர்கள் ஞாபகார் த்தமாக ஒரு காணிவாங்கி அதில் ஒரு கிணறு வெட்டுவித்து அதற்கு அன்னலட்சமி கூபமெனப் பெயரிட்டு வருத்தலீவிளான் மருத்துவிநாயகர் ஆலயத்துக்கு அதனைத் தருமசாதனம் பண்ணி இருக்கிறார்கள். அவ்வாலயத்திற்கு முன்னே பலபேர் பலமுறை தீர்த்தக்கிணறு தொண்டுவிக்க முயன்றும் அவற்றில் நீருறுமையால் அப்பணியைக் கைவிட்டி ருந்தனர். ஐயரவர்கள் வெட்டுவித்த கிணறும் நாற்பதடி வரை அகழிப்பட்டும் நீருறிற்றில்து. ஐயரவர்கள்;

“ஆட்டாதே எங்கள் அரனார் திருமகனே
கோட்டாலே குத்தியிந்தக் கூபமதை - நாட்டுடிவாய்
யாமருதி லீசா மதமா முகத்தோனே
காமறுவேற் குள்ளம் கனிந்து” என்று பாடியும் பணிந்தும் விநாயகப் பெருமான் திருவடிகளை நம்பித் தம்பணியைத் தொடர்ந்து செய்து நீருறக்கண்டு மகிழ்ந்தனர்.⁷

இவ்வாறு பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் குறிப்பிடுவர்: இக்குறிப் பிலிருந்து ஐயரவர்களின் பக்திப்பெருக்கும் செய்யுள் செய்யும் திறனும் புலனுகின்றன. ஐயரின் பல பாடல்களின் வரலாற்றுப்பின்னணி “நாயன்மார்பாணி”யினதாகக் காணப்படுகின்றது. மரபுவழிப் புலமையாளருக்கத் திகழ்ந்த ஐயர் அவ்வப்போது பல தனிப்பாடல்களையும் பாடியுள்ளார் அப்பாடல்களிலும் பெரும்பாலானவை பக்திசார்ந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன.

அக்காலத் தமிழ்நினர்களின் சமூகப் பயன்பாடுகளுள் வாழ்த்துப் பாக்கள், இரங்கற்பாக்கள் முதலியன எழுதுதலும் ஒன்றுக்க் கருதப்பட்டது. தன்னுணர்ச்சிப்பாடல்களாக எழுந்த இரங்கிப்பாடும் பண்பு நாளடைவில் ‘சரமகவியாக’ மாற்றம் பெற்றது. சரமகவியைக் ‘கல்வெட்டு’ என்றும் அழைப்பர். ஐயர் சரமகவிபாடுதலைத் தொழிலாகக் கொள்ளாதவர். ‘தக்க மனுஷர்கள்’ சிலருக்கு ஐயர் ‘இரங்கிப்பாடல்’ எனும் சரமகவி பாடியிருக்கிறார். ஐயர் சரமகவி பாடியவர்களுட் பெரும்பாலானவர்கள் ஐயரின் ஆசிரியர், நண்பர், மாணவர் முதலியோரேயாவர். தமது ஆசிரியரான கன்னகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் இறந்தபோது மனமுருகிச் சில கவிகள் பாடினார்.

பெருந்தனு விட்டுக் குமாரசுவாமிப் பெருமன் சென்ற தருந்தமிழ் கற்பவ ராற்றுந் தவக்குறை வோவலதெம் பருந்தமிழ் நாட்டின் தவக்குறை வோதமிழ்ப் பாவைசெய்த விருந்தவப் பேற்றின் குறைவோ வெதுவென் நியம்புவமே. ⁸

இக்கட்டளைக் கலித்துறை ஐயரின் “இரங்கிப்பாடற்’பண்புக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளக்கூடியது. இவ்வாறே ஐயர் சுவாமி விபுலானந்தர் முதலிய தமிழ்நினர்கள் இறந்தபோது சோகந்ததும்பும் செய்யுள்கள் பல செய்துள்ளார். அக்காலப் பத்திரிகைகளிலும் நினைவு மலர்களிலும் ஐயரின் இரங்கற்பாடல்கள் பல வெளிவாகியுள்ளன. ஐயர் எழுதிய இரங்கற்பாடல்களிலே சுவாமி விபுலானந்தர் மீது பாடியபாடல்கள் மிகவும் சிறப்பானவை. 1948 ஆம் ஆண்டு வெளியான சமூஹனி என்னும் சஞ்சிகையிலே இவ்விரங்கற்பாடல் வெளி வந்துள்ளது.

“சிவஞெளிபா தத்தினெழுஞ் செழுமணியே பொதிவ
ஈருமிசைநூல் செய்த
தவவடிவே! யுயரண்ணு மலைநகரின் மினிரவிளக்கே
தவத்தோர்மேவு
முவமையிலா விமயவிசை நாட்டுடுகழ்க் கலையரசே யுனதாம்
யாழ்நூல்

புவனமெலாந் தொழுமரணைக் கேட்பிக்க வெள்ளிமலை புக்காய் கொல்லோ.” ⁹

விபுலானந்தரின் விழுமிய சிறப்பினைச் செப்பியாத்த இப்பாடல் ஐயரின் பாடல்களுள் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியது பாரம்பரியப் புலமையாளன் ஒருவன் செய்யுள் செய்யும் பாணியே ஐயர் பாணிய மாகும். தெய்வத்துதிப் பாடல்களோடு, ‘இரங்கிப்பாடல்’களும் பாடிய

ஜைர் நியாயமான அளவு சிறப்புப்பாயிரங்களும் வாழ்த்துப்பாடல் களும் பாடியுள்ளார். பத்திரிகை வாழ்த்து, திருமணவாழ்த்து நன்பர்களுக்கு வாழ்த்து முதலிய பலவகையிலும் ஜைர் செய்யுள் செய் திருக்கிறார். அக்காலத்தில் ஜைரிடம் பலர் வாழ்த்துக்களி, சாற்றுக்கூடுவிக்க முயன்றும் அவர் மறுத்துவிட்டார் என்று அறிய முடிகின்றது. நன்குதெரிந்து பழகியவர்களுக்கே ஜைர் வாழ்த்துப்பாடல்கள் வழங்கினார். துறவுவாழ்வு வாழ்ந்து, விநாயகப்பெருமானின் திருவருள் பெற்றிருந்த கணேசையர் வாழ்த்தினால் அவ்வாழ்த்து மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக அமைவதை நடைமுறையிற்கண்ட பலர் ஜைரிடம் வந்து வாழ்த்துப்பாடல்கள் பாடித்தருமாறு கேட்பார்களாம். மறுக்க முடியாத நண்பரோ, மாணவரோ எனின் எழுதிக் கொடுப்பாராம்.

ஸழகேசரி பொன்னையாவின் மகளின் திருமணத்திற்கு ஜைர் பாடிய மணவாழ்த்துப் பின் னர் ஸழகேசரியிற் பிரசரமாகியது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை உள்ளிட்ட பல தமிழ்நினர்கள் ஸழகேசரி பொன்னையாவின் புத்திரிக்குத் திருமண வாழ்த்துப் பாடியுள்ளனர். இவ்வாழ்த்துப்பாடல்கள் யாவும் ஸழகேசரியிற் பிரசரமாகியுள்ளன.

ஸழகேசரி பொன்னையாவும் ஜைரும் மிகவும் நெருக்கமானவர்கள். ஜைரின் மாணவன் பொன்னையா. ஜைரின் புகழுக்குக் காரணமாயமெந்தவர்களிற் பொன்னையா மிகவும் முக்கியமானவர். இருவருக்குமிருந்த உறவு நிலை பற்றி முன்னர் பார்த்தோம். பொன்னையாவுக்குச் சமாதான நீதிபதிப்பட்டம் கிடைத்தபோது கணேசையர் வாழ்த்துப் பாடல்செய்தார். மனமுவந்து வாழ்த்திய அப்பாடல் ஜைரின் வாழ்த்துப்பாடல்களுள் விதந்து குறிப்பிடக்கூடியது.

“கல்விபயில் சாலைகட்டுக் கனகமேலாக
கைகவியா தள்ளி பிவேன்
பல்விதமா மேழைகட்டு மிகவுதநிக்
கல்விதனைப் பயிலச் செய்வோன்
நல்விதத்துப் புலவர்கட்டுப் பரிசில்பல
நயந்தனித்து நன்பு கொள்வோன்
செல்வமதைப் பெற்றபயன் ஈத்துவக்கு
மின்பமெனத் தெளிந்து நின்றேன்” 10

இப்பாடலினாடு பொன்னையாவின் பெருமையும் ஜைரின் புலமையும் தெரிகின்றன.

ஜைரின் பாடல்களிற் பண்டைய நீதிநூல்களிற் காணப்படும் அறநீதிக்கருத்துக்கள் விரலிக் காணப்படுகின்றன. பழந்தமிழ்க் கனிஞர்கள் கையாண்ட பொருள் அமைப்பினையும் யாப்பு வடிவத்தையும் சொற்களையும் உவமைகளையும் அனிகளையுமே ஜைர் கையாண்டுள்ளார். ஜைர் காலத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் யாவுரும் ஜைரைப் போலவே செய்யுள் செய்தனர். பல்வேறு துறைகளிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் பழமையின் சுவடுகளையே அனுசரித்த ஜைர் தம்காலத் திலெழுந்த புதிய நவகவிதைப் பாரம்பரியத்தினுட் காலடிவைக் காமை ஆச்சரியந்தருவதாக இல்லை.

ஸழநாட்டின் கவிதைப்பரப்பிலே ஜைரின் சமகாலத்தவரான பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் கவிதைகள் சமகால ஓட்டத்திலிருந்து விடுபட்டுப் ‘புது ஓட்டம்’ ஓடுபவை. துரையப்பாபிள்ளை பாவலராகத் தனியே கவிஞராக ஆராயப்படுவார். ஜைரை அவ்வாறு ஆராயமுடியாது. பாவலர் ஆங்கிலங் கற்றவர். இந்தியாவில் வாழ்ந்தராகத் தனியே கவிஞராக ஆராயப்படுவார். ஜைரின் கவிதைகளை நோக்கும்போது “எளியபதங்கள் எளியநடை” என்ற பேரலைக்குள் அவை அகப்படுவனவாகத் தெரியவில்லை. ஸழத்துக்கவிதை வரலாற்றின் பொதுவான ஓட்டம் திசைதிரும்பிய காலப்பகுதியிலே ஜைர் வாழ்ந்தபோதும் இத்திசைதிருப்பத்தை ஜைர் அங்கீரித்ததாகத் தெரியவில்லை. மரபுவழித் தமிழறிஞராயும், இலக்கண வித்தகராகவும், ஆராய்ச்சியாளருமாக வாழ்ந்த ஜைர் இப்புதுமைப் போக்கினால் எடுபடவில்லை. பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கான குழந்தைக்கவிதைகளும் இவர்காலப் பகுதியிலே ஸழநாட்டிற் பெருமளவு வெளிவந்தன. சோமசுந்தரப்புலவர் முதலியோர் ‘பிள்ளைப்பாட்டுக்கள்’ பாடிக்குவித்த வேளையில் ஜைர் பிள்ளைப்பாட்டின் பக்கம் திரும்பவுமில்லை. உரைநடையை நெகிழ்ச்சியடையச்செய்து குசேலர் சரித்திரம் முதலிய நூல்களையெழுதிய ஜைர் செய்யுள் விஷயத்திற் செறிவும் இருக்குமே தேவையெனக் கருதியிருக்கிறார். செய்யுள் உயர்ந்தோர் மேற்றே’ என்பது ஜைரின் கருத்துப்போலும். இலக்கியங்களிலே கவிதை, கற்றவர்களுக்குரியது என்னும் கருத்தினை வலியுறுத்தும் வகையிற் சில கட்டுரைகளையும் ஜைர் எழுதியுள்ளார். இதனாலே தான் ஜைரைக் ‘காலம் அறியாத கவிஞர்’ எனச் சிலர் கருத்தனர். குழந்தைக் கவிதைகள் வெளியிடுவோர் ஜைரை அனுகிச் சில குழந்தைக் கவிதைகள் பாடித்தரும்படி கேட்டும் ஜைர் மறுத்துவிட்டார் என்று அறியமுடிகின்றது. (தகவல் – பண்டிதர் முருகேசன்) ஜைர் இலக்கியம் பற்றிக் கொண்டிருந்த கருத்தே இம்மறுப்புக்குக் காரணமாகும்.

நவீன தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் ஸழநாட்டிற்குத் தனியான தோர் இடமுண்டு. இவ்வரலாறு உருவாகும் காலகட்டத்திலே ஜைரும் வாழ்ந்தார். “சொல் புதிது பொருள் புதிது” என்ற கவிதையணி

யைப் புறங்களுது தனித்துவத்துடன் பழமையின் உள்ளுரத்தோடு கல்லைத்தயாத்த பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, நவநீத கிருஷ்ணபாரதி யார் முதலியோரின் வகையையே ஜயரும் சேருகிறார். ஜயர் கவிதைத்துறையில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டார் எனக்கொள்ளமுடியாது. எனினும் ஈழநாட்டின் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் ஒருகிளையை ஜயர் தெளிவாகப் பிரதிபலித்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழித் தமிழ்ப்புலவமையைப் பேணிப் பாதுகாத்து நிலைநிறுத்துவதிலேயே ஜயர் முழுக்கவனத்தையும் செலுத் தினார். இதனாலே மரபுவழித் தமிழ்ப்புலவஞ்சுவே ஜயர் மதிப்பிடப் படுகிறார். நாவலர் மரபின் பிரதிநிதிகளுட், சிறப்பானவர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்த சன்னகம் குமாரசவாமிப்புலவர் கவித்துவம் நிறம் பியவர்; ஜயரின் ஆசிரியர். கவிதையை நன்கு அறிந்தவரான புலவர் ஜயரைக் “கவிபாடும் புலமிக்கோன்” எனக் குறிப்பிட்டது பொருத்தம் நோக்கியேயன்னாம்.

ஜயர் கவிதைகள் யாத்ததைவிடக் கவிதையை இனங்கண்டு இரசிப்பவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. சங்க இலக்கியங்களை நுணுகி ஆராய்ந்து அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும், இராமாவதாரச் செய்யுள் பாடாந்தரம் என்னும் கட்டுரையும் ஜயர் கவிதையை நன்கு இரசிப்பவராகவும், கவிதையின் உயிர்நாடியை உணர்பவராகவும் திகழ்ந்தார் என்பதை நிறுவுகின்றன. தொல்காப்பியைப் பொருளதிகாரத்திற்கு ஜயர் எழுதிய உரைவிளக்கக் குறிப்பிற்காணப்படும் உதாரணச் செய்யுள்களும் அவற்றின் பொருளும் ஜயரின் கவிதாரசனையைத் தெளிவாகக்காட்டுகின்றன.

அடிக் குறிப்புக்கள்

இருவமிசப்புத்துரை, சிறப்புப்பாயிரம்.

2. கணேசையர், சி., ‘‘நோக்கு’’ ஈழகேசரி ஆண்டுமடல், 1937. பக். 1.
3. கணேசையர். சி., வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் இருபாவிருப்பிது. மநுதடிவிநாயகர் பிரபந்தம், 1956. குணரத்தினம்பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பக். 4.
4. நடராஜன், க. சி., ‘‘வித்துவசிரோமணி கணேசையர்’’ கணேசையர் நினைவுமலர், 1960. பக். 25.
5. கணேசையர், சி., வருத்தலைவிளான் மருதடிவிநாயகர் இருபாவிருப்பிது, மருதடிவிநாயகர் பிரபந்தம், 1956. குணரத்தினம்பிள்ளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பக். 11,13
6. தகவல்: பண்டிதர், இலக்கண வித்தகர், இ. நமசிவாயம்.
7. நமசிவாயம். இ, வித்துவசிரோமணி மறைத்திரு கணேசையர். பக். 6.
8. கணேசையர், சி., குமாரசவாமிப்புலவர் சரித்திரம், பக். 108
9. ஈழமணி, தை, மாசி, 1948, பக். 13.
10. செந்திநாதன், கனக., ஈழம்தந்த கேசரி, பக். 123.

போதனசிரியர்

கணேசையர் தம்காலத்தில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் அற்ற போதனசிரியராகத் திகழ்ந்தார். நல்லாசிரியருக்குரிய பண்புகள் யாவும் இவரிடம் நிரம்பிக் காணப்பட்டன. தாம் தம் ஆசிரியர்களிடம் பெற்றதை அறிந்ததை அவர்களைப் போலவே கற்பித்து வந்தார். ஏற்கதாழ இருபத்தேராம் வயதிலே தொடங்கிய இவரது ஆசிரியப்பணி இறக்கும்வரை தொடர்ந்து நடந்தது.

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலவிளையிடமும் குமாரசவாமிப் புலவரிடமும் கல்விகற்றுக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவ்வப்போது மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்சு சொல்லி கொடுத்துவந்தார். குமாரசவாமிப்புலவருக்கு உடனலவீன சந்தர்ப்பங்களிலே தம்மிடம் வரும் மாணவர்களுக்கு ஜயரையே கற்பிக்கும்படி கூறுவார். ஜயரும் அவ்வாறே கற்பித்து வந்தார்.

அக்காலத்தில் அரசினர் பாடசாலைகளிலே கற்பித்தலுக்குத் தேவையான ஆசிரிய தராதரப்பத்திரத்தையும் ஜயர் பெற்றிருந்தார். ஜயரின் ஆசிரியப்பணி முதன்முதலாக வண்ணேர்பண்ணையிலேயே ஆரம்பமாகியது. அக்காலத்தில் வண்ணேர்பண்ணை கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் வாய்ப்பான ஒரு பகுதியாகக் காணப்பட்டது. வண்ணேர்பண்ணையிலே திரு வேலுப்பிள்ளையென்பவரால் நிறுவப்பட்ட விவேகானந்த வித்தியாசாலையிலே முதன்முதலில் ஜயர் ஆசிரியரானார்.

சிறிதுகாலம் விவேகானந்த வித்தியாசாலையிற் கற்பித்த ஜயர் பின்னர் நாவலர் காவியபாடசாலையிலும் சிறிதுகாலம் ஆசிரியராக இருந்தார். காவியபாடசாலையிலிருந்து ஜயர் விலகியமைக்கான காரணத்தை அறியமுடியவில்லை. காவியபாடசாலையிலிருந்து நீங்கிப் புன்னைக்கட்டுவன், குரும்பசிட்டி, வயாவிளான் முதலிய ஊர்களிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். ஏற்கதாழப் பத்து ஆண்டுகள் ஆசிரியப்பணி பூர்த்தியாகும் நேரத்திலே தமது மாமனுராகிய யோகவன சாஸ்திரிகளின் ஒரே புதல்வியாகிய அன்னலக்குமி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். திருமணத்தின் பின் தமது மாமனுராலே தையிட்டி என்னுமிடத்தில் நிறுவப்பட்ட சைவப்பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். பாடசாலைக் கடமையொழிந்த

போதெல்லாம் ஜயர் கற்றவிலேயே தமது பொழுதைக்கழிப்பார். மாலை வேளைகளில் வீட்டுக்குவரும் பெரியவர்களுக்குப் புராணபடனம் பயிற்றுதல் முதலிய பணிகளிலும் ஜயர் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

தையிட்டியிலிருந்து மணிபலவும் என அழக்கப்படும் நயினை தீவிலே நிறுவப்பட்ட சைவப்பர்டசாலைக்கு ஜயர் ஆசிரியராகச் சென்றார். பரபரப்புக்கள் அதிகமின்றி மனேரம்யியமான சூழலாய மைந்த நயினதீவை ஜயருக்குக் கற்பதற்கும் சிந்திப்பதற்கும் எழுதுதற்கும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. நயினதீவில் ஜயர் ஏற்கதாழ ஏழு ஆண்டுகள் கடமையாற்றினார். இக்காலப்பகுதியில் ஏராளமான கட்டுரைகளையும் உரைக்குறிப்புக்களையும் எழுதினார். இவரின் மாணவர்பரம்பரையொன்று இன்றும் நயினதீவில் நின்றுநிலவுகின்றது. நயினதீவை நாகபூஷணியம்மையைத் தினமும் சென்று வழிபடும் வழக்கமுடையவர். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் மற்றைய தீவுகளிலும் பார்க்க. நயினதீவை கல்வியிற் சிறந்து காணப்படுவதற்கு நாகபூஷணியை அம்மையே காரணம் என்று ஜயர் குறிப்பிடுவார். ஜயரின் வாழ்க்கையில் நயினதீவிற் கடமையாற்றிய ஏழு ஆண்டுகள் மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தவையாகும்.

“வித்துவசிரோமணி கணேசையரவர்கள், தலைமையாசிரியராக அமர்ந்து கல்விபோதிக்கும் பேறும் அக்காலத்திலே நயினை மக்களுக்குக் கிட்டியது. ஜயரவர்கள் ஓங்கு கடமையாற்றியபோது இரகுவமிசத்திற்கு உரைக்குறிப்புக்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவர்கள் எழுதிய உரைக்குறிப்புக்கள் சுதேசநாட்டியம் என்னும் பத்திரிகையில் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன.”

மேற்காட்டியவாறு வித்துவான் சி. குமாரசவாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1 நிறுவன ரீதியிலமைந்த பாடசாலைகளிலே ஜயர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய போதும் மரபுரீதியான கல்வி போதன முறையையே கையாண்டுள்ளார். மாணவரின் அறிவுநிலை வேறுபாட்டிற்கு அமையத்தம் போதனமுறையை ஜயர் மாற்றிக்கொள்ளுவார் என்று அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நயினதீவிலே ஜயர் தலைமையாசிரியராகக் கடமையாற்றிய போதுதான் ஜயரின் வாழ்வின் முக்கியமான திருப்புமுனையும் அமைந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழிக்கல்வியும், இலக்கியவளரும் தனித்தன்மையுடையவை என்பதை நிறுவ இக்காலத் தமிழ்நாட்டிற்கு முயன்றுகொண்டிருந்தனர். ஈழநாடு எந்தவகையிலும் தமிழ்நாட்டிற்குக் குறைந்ததல்ல என்றாரும் ஆறுமுகநாவலரின் ‘நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்தல்’ மூலம் கேட்கிறேன். இக்குரவின் எதிரொலி காலத்திற்

ரூக்காலம் ஒலித்துக்கொண்டே வந்தது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தினர் நடத்திய பண்டிதபரீட்சைகளுக்கு நம்மவர் தோற்றுவதிலும் சித்திபெறுவதிலும் சில இடர்ப்பாடுகள் நிலவின. இவ்விடர்ப்பாடு களை மனங்கொண்டோ என்னவோ 1921 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆசிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இச்சங்கத்தை நிறுவ முன்னின்றுமைத்தவர்களில் முதன்மையானவர் முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஜெயர். இவர் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் நிரம்பிய புலமையுடையவர். கணேசையரின் நண்பர். கல்விப்பகுதியில் கடமையாற்றியதாலே நல்லாசிரியர்களை இனங்காணக்கூடிய வாழ்ப்பும் வசதியும் பெற்றவர்.

ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் நடாத்தும் பரீட்சை களுக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்ய ஒரு கல்விக்கழகம் இல்லாத குறையை அவதானித்த சதாசிவஜெயர் 1921 ஆம் ஆண்டு கண்ணகத் திலே பிராசின பாடசாலை என்னும் பெயரோடு உயர்கல்விக் கழக மொன்றை நிறுவி நடத்தினார்கள். பண்டித, பாலபண்டித, பிரவேச பண்டித வகுப்புக்கள் இப்பாடசாலையிலே நடத்தப்பட்டன. இப்பாடசாலைக்குத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு தலைமைத் தமிழாசிரியரை நியமிக்க விரும்பிய சதாசிவஜெயர் கணேசையரைத் தலைமையாசிரியராக அமரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். நயினுதீவிலே தமது பாரியாருடன் அமைதியாகவும் மகிழ்ச்சிகரமாகவும் வாழ்ந்த ஜெயர் யாழ்ப்பாணத் திலே தமிழை உயர்கல்வியாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு உதவ வேண்டுமென்னும் நன்னேஞ்கத்துடன் பிராசினபாடசாலைக்குத் தலைமைத் தமிழாசிரியராக வந்துசேர்ந்தார். ஜெயரின் வாழ்க்கைப் பணிகள் வெரம் பாய்ந்தவையாக அமைய இப்பிராசினபாடசாலைப் பணி நல்லதொரு களமாக அமைந்தது. 1950 ஆம் ஆண்டு ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் வெளிவிழாக் கொண்டாடி ஒரு மலரையும் வெளியிட்டது. இம்மலரிற் சங்கத்தின் நோக்கம் அதன் சாதனைகள் பற்றிய குறிப்பொன்றைத் திரு. அ. சரவணமுத்து எழுதியுள்ளார். அக்குறிப்பிற் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏ - “சங்கப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்குப் படிப்பதற்காகப் பிராசின பாடசாலையென்னும் பெயருடன் கண்ணகத்தில் ஒரு பாடசாலை நடத்தப்பட்டது. இப்பாடசாலைக்கு அரசினர் நன்கொடையளித்தமையை மனமுவந்து தெரிவிக்கின்றோம்.”

மாணவர்களின் தொகை காலத்திற்குக்காலம் குறைந்தமையால் இப்பாடசாலை நடைபெற்றமுடியாத நிலைமைக்கு வந்தது தமிழர் செய்த தவக்குறைவே, இப்பாடசாலையில் ஆசிரியர்

களாக இருந்தவர்களுள் புன்னலைக்கட்டுவன் வித்துவான் சி கணேசையர் அவர்களையும் வேதவிசாரதர் ஸீ சிதம்பர சாஸ்திரிகளையும் பராராட்ட இச்சங்கம் என்றும் கடமைப்பட்டது”²

பிராசின பாடசாலையில் உயர் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பெறும்பாலும் கணேசையர் அவர்களே கற்பித்தார்கள். வடமொழி யைச் சிதம்பர சாஸ்திரிகள் கற்பித்தார்கள், ஜெயரின் ஆய்வுப்பணிக்கு இப்பாடசாலையில் வகித்த ஆசிரியர் பதவி பெருமளவு உதவியது. சிதம்பரசாஸ்திரிகள் போன்ற வடமொழி விற்பனர்களின் தொடர்பு ஜெயரின் ஆய்வுப்பணிக்கு மேலும் உதவியது. கற்கும்பொழுது ஏற்படும் சந்தேகங்களை நீக்குவதற்காக மேலும் மேலும் தான்கற்ற வரலாற்றை ஜெயர் பல இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நன்கு ஆயத்தம் செய்து குறிப்புக்கள் எழுதியே ஜெயர் கற்பித்துள்ளார். அக் குறிப்புக்களே பின்னர் நூல்களாகவும் கட்டுரைகளாகவும் வெளிவந்தன என நம்பலாம்.

“..... அன்பர்களின் முயற்சிகளிற் பிரதானமாக முன்றிற் பன் வி து வான் ஸீ சி. கணேசையரின் தொல்காப்பிய உரைவிளக்கக் குறிப்புக்களாகும். வரன்முறையான கல்வியும் மதிநுட்பநூலோடையை பேராற்றலும் வாய்ந்த ஜெயரவர்கள் தமிழகற்க விழைந்து தொல்காப்பியக் கடலுட் புகுந்து தின்றுவார்க்கெல்லாம் புண்யாக இப்பணியைச் செய்தது தமிழர்தம் தவப்பயனே”³

பிராசின பாடசாலைப்பணியும் யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்க உறவும் ஜெயரின் பணிகளில் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை மேற்கொட்டிய கூற்று நிறுவும். 1921 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1932 ஆம் ஆண்டுவரை இவர் பிராசின பாடசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். ஜெயர் மிகச்சிறந்த போதனுசிரியராக இருந்தார் என்பதை அவரிடம் பாடங்கேட்ட மாணவர்கள் பலர் விதந்து குறிப்பிட்டுள்ளனர். பண்டிதர் இ. நமசிவாயம், பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராஜன் முதலிய மாணவர்கள் அவ்வப்போது எழுதியவற்றை உதாரணமாகச் சுட்டிக் காட்டலாம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இன்று பண்டிதர்களாக விளங்குபவர்களிற் பலர் கணேசையரிடம் பாடங்கேட்டவர்களே. தொடர்ச்சியாகப் படிக்க முடியாதவர்களும் அவ்வப்போது சந்தேக விபரீதங்களைக் கேட்டுத் தெளிவதுண்டு. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தமிழ்க்கல்வியின் செழுமையிலும் வளத்திலும் ஜெயரின் பண்களிப்புக் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஜெயர் போதனுசிரிய

ராகத் திகழ்ந்தமையினாலே தான் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளனுகவும் விளங்கமுடிந்தது எனலாம்.

பிராசின பாடசாலையிலே ஜயர் ஆசிரியராக இருந்தபோது அவரை அனுகிப் பாடங்கேட்டவர்களுள் முதன்மையானவரான வித்துவான் க. கி நடராஜன், ஜயர் பிராசின பாடசாலையிலிட்டு நீங்கிய பின்னும் அவரிடம் விட்டிற்சென்று பாடங்கேட்டவர். ஜயரின் ஆசிரியப் பணியின் சிறப்பினை அவர் அனுபவவாயிலாக உணர்ந்தவர். அவர் ஜயரின் பணிபற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

“ஜயர் பிராசின பாடசாலையில் ஆசிரியராக இருந்தகாலத் திலேயே தொல்காப்பியத்தைக் கற்பிக்கவும் அதனைத் தமது நுண்மதிகொண்டு துருவித்துருவி ஆராய்ந்து சிறந்த ஆராய்ச் சிக் கட்டுரை எழுதவும் அவர்களுக்கு பெருவாய்ப்புக் கிடைத்தது. மாணவர்கள் ஜயங்களைக்கேட்டால் அதற்கு அப்போ தைக்கு ஏதாவது சொல்லி மழுப்பிவிடும் வழக்கம் மகா வித்துவான் கணேசையர்களிடம் மருந்துக்கும் கிடையாது. உடனேயே அவ்வையத்தைத் தீர்த்துவிடுவார்கள். உடனே தீர்க்க முடியாமற் சிறிது சிந்தித்தாவது, ஆராய்ந்தாவது சொல்லவேண்டியிருந்தால் ‘பார் த்துச் சொல்லுகிறேன்’ என்பார்கள். கேட்ட மாணவன் அதை மறந்தாலும் அவர்கள் அதை மறக்கமாட்டார்கள். ஆராய்ந்து கண்டதும், அம் மாணவனைத் தேடிச்சென்று அதைத் தெரிவிக்க அவர்கள் தவறவே மாட்டார்கள். இஃது அவர்களிடம் மாணவனாக இருந்து யான் நேரில் அறிந்ததொன்றுகும். இந்த இயல்பே ஜயரவர்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு மிகத்தெளிவான உரை விளக்கக் குறிப்பு எழுதுவதற்கு அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது என்று கூறின் அது மிகையாகாது. தம்முடைய ஆசிரியர்களிடம் நேரிற் கற்றதினும் பார்க்க அவர்கள் தாமாகவே முயன்று ஆராய்ந்து கண்டமுடிப்புகளே பலவாம். கற்கண்டை மென்று சுவைத்துக்கொண்டே சிறிதுநேரம் சிப்திப்பார்கள். உடனே பதிலைத்தெரிந்து கொள்வார்கள். “அஃது இதுகானும்” என்று மலர்ந்த முகத்தோடு விளக்கு வார்கள் பாடஞ்சொல்லும்போது கற்கண்டை வாயிற்போட்டுக் கொள்ளுவார்கள்”

இக்குறிப்பிலிருந்து கணேசையரின் ஆற்றலை மட்டுமன்றி அவர் கற்பிக்கும் வித்துவினையும் திறனையும் கண்டுகொள்ளலாம். உண்மையான நல்லாசிரிய இலக்கணங்கள் பொருந்தியவராகவே ஜயர் காணப்படுகின்றார்.

பிராசின பாடசாலையைவிட்டு ஜயர் நீங்கியதும் நூல்கள் எழுதுவதிலும் தனிப்பட்ட முறையிலே மாணவர்களுக்குப் பாடஞ்செரல்லு வதிலும் கடவுளை வழிபடுவதிலும் காலத்தைச் கழித்தார். குடாநாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து மாணவர்கள் சென்று இவரிடம் பாடங்கேட்டு வந்தனர். வேதனம் பெறுமலே ஜயர் மாணவர்களுக்கு உயர் இலக்கண இலக்கியங்களைப் போதித்து வந்தனர். அவ்வப்போது மாணவர்கள் ஜயரவர்களுக்கு அன்பளிப்புக்கள் செய்வதுண்டு.

தனிப்பட்டமுறையில் வகுப்புக்கள் நடாத்தும்பொழுது பண்டைய குரு, சிஷ்யக் கல்விமுறையையே முற்றுமுழுக்க அனுசரித்து வந்தார். மாணவர்களும் ஜயரும் நிலத்திலே சம்மாணம்கொட்டி இருந்தபடியே தான் வகுப்புக்கள் நடைபெற்றன. மருதடிவிநாயகரால யத்தைச் சூழவுள்ள மரத்திழல்களிலேயே ஜயரின் வகுப்புக்கள் நடைபெற்றன பாடங்கேட்டுக்கும்போது மாணவர்கள் அசட்டையாகவோ, சோம்பலாகவோ இருந்தால் ஜயருக்கு அறவேபிடிக்காது. மாணவர்கள் உற்சாகமாக ஒல்லாதிருப்பதை ஜயர் அவதானித்தால் கடுமையாகக் கண்டிப்பதோடு வகுப்பையும் நிறுத்திவிடுவார். “எறுமெடு கடித்தாலும் ஆடாமல் அசையாமல் இருந்தே அவரிடம் பாடங்கேட்டோம்” என்று பண்டிதர் இ நமசிவாயம் குறிப்பிட்டார்.

உண்மையாக உழைக்க ம் ஓர் ஆசிரியன் மாணவர்களின் நடத்தையிற் கண்ணலுங்கருத்துமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஜயர் நல்ல உதாரணமாகத் திகழ்ந்தார். அடிக்கடி வகுப்பிலே தமது ஆசிரியர்களான வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையைப் பற்றியும், சுன்னுக்கம் குமாரசுவாமிப்புலவரைப் பற்றியும் குறிப்பிடுவார். ஆசிரிய, மாணவ இலக்கணங்களையும் அடிக்கடி போதிப்பார்.

ஜயர் எவ்வளவு கண்டிப்புடன் மாணவர்களுடன் நடந்து கொண்டாரோ அவ்வளவுக்கு வகுப்பு முடிந்ததும் அன்பாகவும், நன்பன்போலவும் பழகினார். புன்னுலைக்கட்டுவெளிவிருந்து வருத்தலை விளானுக்கு நடந்துசெல்லும்பொழுது வழியிலேகானும் மாணவர்களை மறித்து நீண்டநேரம் கடைப்பார். சந்தேகமான விஷயங்களைப்பற்றி ஏதாவது கேட்டால் அதே இடத்தில் நீண்டநேரம் நின்றநிலையிலேயே விளங்கப்படுத்துவார். ஜயரின் போதனுசிரியப்பணி பெரும்பாலும் குமாரசுவாமிப்புலவரின் பாணியைத் தழுவியதாகவே காணப்படுகின்றது. தன்னுசாலை மாணவன் பின்பற்றுதல் தவிர்க்கமுடியாதது.

மகாவித்துவான் கணேசையர் மிகச்சிறந்த போதனுசிரியராகத் திகழ்ந்தார். யாழிப்பாணத்தின் குரு சிஷ்யப் பரம்பரை இடைவழியில் அறுந்துபோகாது காத்தபெருமை ஜயரையும் சாரும். அறுமுகநாவலர் தொடங்கிப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைவரை நின்றுநிலைக்கும் ஆசிரிய மாணவர் பரம்பரையிலே கணேசையருக்கும் தனித்துவமான தோர் இடமுண்டு.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. குமாரசுவாமி, வித்துவாணி, சி., ‘எமது கல்வி வளர்ச்சி’ கோழி, மணிப்புவமன்றம், நயினுதீவு, 1972. பக். 53.
2. சரவணமுத்து, அ., ‘ஆண்டறிக்கை’ யா. ஆ. தி. பாஷா விருத்திச்சங்க வெள்ளிவிழா மௌரி, 1950.
3. மேற்படி மலரும் ஆசிரியரும்,
4. நடராஜன், க. கி., கணேசையர் நினைவுமலர் 1960. பக். 7, 8.

பன்முகப்பணிகள்

தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு

சமுத்தின் இலக்கியவரலாறு பூதன்தேவனாரிலிருந்து தொடங்குகின்றது என்பத் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலம்வரை ஈழநாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராய்வதற்குச் சாதகமான தகவல்கள் பெருமளவு கிடைக்கவில்லையென்பதை ஆய்வுகளும் நன்கு அறியும். தமிழ்நாட்டைத் தாய்நாடாகவும் ஈழநாட்டைச் சேய்நாடாகவும் வழங்கும் வழக்காறும் உண்டு. ஈழநாட்டிற்கெனச் சில தனித்துவமான பண்புகள் காணப்பட்டபோதும் அவை ஆராய்வதற்கு காலம்வரை தமிழ்நாட்டாரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்று கூறமுடியாது. 19ஆம் நூற்றுண்டிலே பிரவகித்தெழுந்த ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகளுக்கான ஆணிவேர் எங்கிருக்கிறது என்பதை ஆராயத் தமிழரினர்களிற் சிலர் முயன்றுகொண்டிருந்தனர். இம்முயற்சி ஈழநாட்டின் தனித்துவமான தமிழ்ப்புலவை மரபுகளை இனங்காட்டுவதாகவும் அமைந்தது. இந்தவகையிலே ஐயரவர்கள் ஆற்றிய பணி மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஈழநாடும் தமிழும் என்ற தலைப்பிலே ஐயர் தொடர்ந்து வித்தகம் பத்திரிகையிலே கட்டுரைகள் எழுதினார். அக்கட்டுரைகள் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டு ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் என்னும் பெயரோடு நூலுருவில் வெளிவந்தது. இந்நூல் ஈழநாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றை ஆராயப்படுகும் ஆய்வரளுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகின்றது எனலாம்.

சமுத்தின் இலக்கிய வரலாற்றைக் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளினாடாகவும் புராண இதிகாசங்களின் உதவியுடனும் புலப்படுத்துகின்ற அதேவேளையில் ஐயர்க்காலீன ஆய்வுநோக்கிலும் சமுத்தின் இலக்கிய வரலாற்றை நிறுவமுயன்றிருக்கிறார். ஐயர் பெற்ற கல்விப் பின்னணியில் இவ்வாறு சிந்தித்தது பாராட்டிற்குரியது. ஈழநாட்டின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் சங்க இலக்கியங்களின் ஆதாரத்தோடு குறிப்பிட்ட ஐயர் நலீன மொழியியல் நோக்கிற் கால ஆராய்ச்சி செய்யவும் விரும்பியிருக்கிறார். இவ்விருப்பும் பின்னர் என்ன காரணத் தினால் நிறைவேருமற்போன்று என்பது பற்றி அறியமுடியவில்லை.

“எவ்வாறுயினும் இதன் வட, கீழ்ப்பாகங்கள் செந்தமிழ் நாடென்பது அங்கு வழங்குஞ் செந்தமிழ்ச் சொற்களாலறி

யப்படும். சங்க காலத்துப் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் அங்கங்கே இன்றும் இதன் பெருவழக்காய் இதன் வட்பாகங்களிலும் கிழப்பாகங்களிலும் வழங்குகின்றன. அவை பின் சமயம் வாய்த்துமிக் காட்டப்படும்’ 1

எனக் கணேசையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு குறிப்பிடுவதிலிருந்து இலக்கிய வரலாற்றுயிரவாளன் ஒருவன் கையாளும் மொழியியல் நோக்கை ஜயர் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்று எண்ணமுடிகிறது. கணேசையரின் பணிகளிற் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் இவ்வீழ்நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய வரலாற்று நூலுக்கு உண்டு. பலவகையான தகவல்களையும் சேகரித்து அதிலே தான் உண்மையெனக் கண்டவற்றையே இந்நாளிற் சேர்ந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார். தகவல்கள் பெறுவதிலேற்பட்ட இடர்ப்பாட்டையும் நம்பகமற்ற செய்திகள் நிலவுவதையும் அனுபவ வாயிலாகக் கண்டு முகவுரையிலே குறித்திருக்கிறார்.

சமூநாட்டின் பெருமையையும் தனித்துவத்தையும் வெளியில் குக்குக் காட்டவேண்டிய அத்தியாவசிய தேவை நாவ்ஸர்காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது. இத்தேவையின் முதற்குரல் ‘நல்லறிவுச் சடர் கொஞ்சத்த’லாக ஒலித்தது. தொடர்ந்து சமூநாட்டையும் குறிப்பாக யாழிப்பாணத்தையும் ‘அயலவர்கள் அறிந்துகொள்ளும் வகையிலே பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. சமூநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தின் வருகைக்கு இதுவுமொரு காரணமாகலாம்.

“இவ்வீழ்நாட்டின் பெருமைக் குக் காரணர்களாயிருந்து தமிழ்ப்புலவர்களின் சரிதத்தையும் ஒருவாறு ஆராய்ந்து அவரிருந்த காலமுறைப்படி இங்கே தருதும்” 2

என்ற ஜயரின் கூற்று இக்கருத்தை அரண்செய்கின்றது.

சமூநாட்டின் பெருமையை நிலைநாட்டிய பல தமிழரினர்களின் வாழ்க்கைவரலாறு, பணி, சிறப்பமிசங்கள் முதலியன இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை. எமது பாரம்பரியத்திலே நாள் நட்சத்திரக்கணிப்பீடுகளும் சாதிசமய ஆசார இருக்கங்களும் கடுமையாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டுமையால் மிக அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழரினர்களின் பணி, பெயர் ஜனனமரணக் கணிப்பு முதலியவை களிலே பல தவறுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இத்தவறுகளை அறிந்த ஜயர் மிகுந்த அவதானத்துடன் இவ்வாராய்ச்சியைச் செய்துள்ளார். புகழ் பெற்று விளங்கிய புலவர்களின் குடும்பத்தினரை உசாவியும் அவர்களின் படைப்புக்களை ஆராய்ந்தும் தம்மாணவர் துணையோடு இந்நாலை ஆக்கியுள்ளார். சில முக்கிய புலவர்களின் வரலாற்றை அவரவர்

குடும்ப அங்கத்தவர்களை அல்லது வழித்தோன்றல்களைக் கொண்டு எழுதுவித்துத் தாம் சரியென நம்பியதையே ஏற்றுள்ளார். இவ்விபரங்களை நூலின் முகவுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஜயரின் பார்வையின் விரிவினை இந்நாளின் மற்றொரு அம்சத்திலும் காணமுடிகின்றது. மரபுரீதியாக வரன்முறையாகக் கல்வி பெருமலே கவிபாடுந்திறம்படைத்த புலவர்களையும் அனுபந்தமாக இந்நாலிலே சேர்ந்துள்ளார். ஆங்கில இலக்கிய ஆய்வுப்பயிற்சியற்ற மரபுவழித் தமிழரினர் ஒருவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டமே போற்றுதற்குரியது. கவிபாடுந்திறன் அமையாதும் இலக்கியவிலக்கணங்களிலே தேர்ச்சிபெற்ற அறிஞர்களையும் இச்சரிதத்திற் சேர்த்திருக்கிறார். சமூநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் ஜயரின் அகலமான பார்வைக்கு மிகச்சிறந்த உதாரணமாகக் கொள்ளக்கூடியது.

கற்றவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் மாத்திரமன்றி ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ளவர்களுக்காகவும் ஜயர் இச்சரிதத்தை எழுதினால் என்பதை அதன் உரைநடை காட்டுகின்றது. சமூநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவரைப் பாரம்பரியத்தைச் சாதாரண மக்களும் அறிய வேண்டுமெனும் ஆவஸ் ஜயரிடம் இருந்தமை அதன் முகவுரையாலே தெளிவாகின்றது. முகவுரையில்

“இச்சரிதங்களிலுள்ள வாக்கியங்களுள் வருந்தொடர்மொழி களுட் பெரும்பாலன படிப்போர் எளிதுணர்த்தொருட்டுச் சந்திநோக்காது பிரித்தெழுதப்பட்டும் புலவர்களுடைய இயற் பெயர்களுட் சில இலக்கண விதிநோக்காது வழங்கிவந்த படியே எழுதப்பட்டும் உள்ளன” 3

ஜயர் இவ்வாறு குறிப்பிடுவர்.

இக்கற்று ‘தொல்காப்பியக்கடவுள்கடந்த’ அறிஞரொருவராற் கூறப்பட்டமை ஆச்சரியத்திற்குரியதே. சமூநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தை எழுதும்பொழுது தமக்கேற்பட்ட சிக்கலான அனுபவங்களை ஜயர் விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜயர் காலத்திலே பல புலவர் சரிதை நூல்கள் வெளிவந்திருந்தன. அவை முழுக்க முழுக்க நம்பகத்தன்மை பொருந்தியதாக இருக்கவில்லையென்பதை ஜயர் அறிந்திருந்தார். பொதுவாகப் புலவர்களைப் பற்றிப் பேசப்படும் புனைந்துரைகளை ஜயர் அங்கீகரிக்கவில்லை இதனை, ஜயர் பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்துவார்.

“இச்சரிதங்கள் நீண்டகாலத்துக்கு முன்னும் அதன் பிற காலத்தும் இறந்தவர்களுடைய சரிதங்களேயன்றி, சமீப காலத்திலே இறந்தவர்களுடைய சரிதங்களைத் தாழும் பெற-

முக்கொள்ளுதல் மிக அருமையாய் இருந்தது. அவர்கள் காலத்தைப்பெறுதல் அதனினுமரிதாயிருந்தது. புலவர்களுடைய சரிதங்களை அவர்கள் சுற்றமித்திரர்வாயிலாகவே பெறுதல் அரிதாயிருந்ததெனின், எனியோர் வாயிலாகப் பெறுதலைப்பற்றி யாம் இங்கே எடுத்துக்கூறின் மிகையாகும் இற்றைக்குச் சில மாசங்களின் முன் இறந்த புலவரொருவருடைய பிறந்த ஆண்டை அறிதற்கு யாம் பெரிது முயற்சித்தும் பெற்றிலேமெனின் அதற்கு முன் இறந்தவர்களுடைய காலங்களைச் சரியாக அறிவதெப்படி என்பதை அறிஞர்கள் சிந்திப்பார்களாக”⁴

இக்கூற்று இலக்கியவரலாறு பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்படும் அனுபவமே. வித்துவசிரோமனி கணே சையரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் ஆராயப்படுகுந்த “அடியேனுக்கும்” இவ்வனுபவமேயற்பட்டது. கணேசையின் தாயின் பெயரை அறி வதில் எனக்கேற்பட்ட இடர்ப்பாட்டினைத் தீர்க்க ஜெயரின் நெருங்கிய உறவினர்களைச் சந்தித்தபோது அவர்கள் “யாமறியேம்” எனக்கைவிரித்தனர். கீழைத்தேயக், குறிப்பாகத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஆராயப்படும் ஆய்வாளர்களுக்கு இவ்விதமான பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவதுண்டு ஜெயர் குறிப்பிடுவதுபோன்று “சமீபத்திலே இறந்த வர்களுடைய சரிதங்களைப் பெறுதலே கடினமாயிருந்தமைக்கு” எமது வரலாற்றுப் பேண்முறையின்மையே கோரணமாகும். எமது சமயாசார ஒழுக்கங்கள் காலமுரணபாட்டுக்கும் அழிவுக்கும் வழிவகுக்கின்றன எனலாம். இறந்தவரின் அந்தியக் கிரியையின்போது (அந்தியேட்டி) அவரின் சாதக ஒலையைக் கடவிற்போடும் வழக்கம் யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்களிடையே இன்றும் காணப்படுகின்றது. பிறப்புப்பற்றியறிய உதவும் ஒரே ஒரு சான்றூன் ‘சாதகக் குறிப்’பையும் கடல்கொள்ளுமெனின் பிறந்த ஆண்டைச் சரியாகக் கணக்கிடுவது இயலாதகாரியமே.

இவ்வாருன இடர்ப்பாடுகளுக்கு மத்தியிலும் இயன்றவரை ஜெயர் காலவரையறையில் நேர்மையைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறார். புலவர்களின் பெயர்களையும் சமகாலத்தவர்களைம் மாணவர்களையும் வாழ்ந்த, வதிந்த ஊர்களையும் ஜெயர் தேடித்தொகுத்தமை பின்வரும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பெருவாய்ப்பாக அமைந்தது. ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒருசோறு பதம்பார்ப்பதுபோலப் புலவர்களின் படைப்புக்களிலிருந்து வகைமாதிரிக்குச் சில உதாரணங்களும் ஜெயர் காட்டிச் செல்லுகின்றார். இத்தகைய பண்பினைப் பாவலர் சரித்திரதீபகத்திலுங்காணலாம். இப்பண்பு புலவர்களைப் பற்றிய வரண்முறையான ஆயவுக்கும் அக்கால இலக்கியப் பண்பினை அறிவதற்கும் உதவக்கூடியது.

சம்நாட்டுப் புலவர்களின் பணியையும் வாழ்விளையும் கூடிய வரை விரிவாக விளக்கிய ஜெயர் அப்புலவர்கள் இறந்தபோது அப்புலவரின் நண்பர்கள், சமகாலப்புலவர்கள் பாடிய இரங்கற்பாக்களிற் சிலவற்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். புலவரின் பெருமையை மாத்திரம் அறிய இவ்விரங்கற்பாக்கள் குறிப்பிடப்பட்டவையல்ல. புலவர்மீது அன்புகொண்ட மற்றைய புலவரின் ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் அறிய இவ்விரங்கற்பாக்கள் உதவுகின்றன புலவர் ஒருவர் பிறந்த ஆண்டைப் பெறத்தவறியபோதும் இறந்த ஆண்டைப் பெறச் சில இரங்கற்பாக்கள் உதவுகின்றன. சம்நாட்டு இலக்கிய வரலாற்றுப் பாளனுக்கு இவ்விரங்கிப் பாடலெனும் ‘சரமகவிப்’ பாரம்பரியம் மிகவும் உதவியானது. சரமகவிகளிலே “திதிநிர்ணய வெண்பா” ஒன்று இடம்பெறுவது வழக்கம். இத்திதி வெண்பாவில் இரந்த ஆண்டு மாதம், திதி முதலியன குறிப்பிடப்படுவது வழக்கம். இறந்த ஆண்டையும் சமகாலப் புலவர்களையும் மாணவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஒரளவுக்குப் பிறந்த ஆண்டை ஊகிக்கலாம். பெரும் பாலான புலவர்களின் இறந்த ஆண்டைச் சரியாகக்குறிப்பிட்ட ஜெயருக்கு உதவியது இச்சரமகவிப் பாரம்பரியமோகும்.

சம்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தில் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவரைப்பற்றி ஜெயர் குறிப்பிட்டமையை வகைமாதிரிக்குச் சுட்டிக் காட்டலாம். சிவசம்புப் புலவரின் தாய், தந்தையர், ஊர், கற்ற ஆசிரியர்கள், கற்பித்த மாணவர்கள், புலவரின் நூலிலிருந்து சிற்சில பாடல்கள் என்பவற்றை வரண்முறையாகக் குறிப்பிட்டு இறுதிப்பகுதி யிற் பின்வருமாறு அறிப்பிடுவர்.

“இவர் (சிவசம்புப்புலவர்) ஆறுமுகநாவலரவர்கள் இவ்வகை வாழ்வைத் துறந்தபோது அவர்மீது பாடிய கவிகளுள் ஒன்றையும் ஈண்டுத்தருதும்.

“ஆரூர னில்லை புகலியார் கோனில்லை யப்பனில்லை சீருகு மாணிக்க வாசக னில்லை திசையளந்த பேருரு மாறு முகநா வலனில்லை பின்னிங்கியார் நீருரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்கு நீர்மையரே

இக்கவையைப் பாடிய இப்புலவரைப் புகழ்ந்து சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் புகழ்ந்து பாடிய ஒரு கவையையும் ஈண்டுக்காட்டுதும்.

ஆரூர னில்லையென் காரிகை யாலிவ் வவனிதொழுப் பேருரு மாறு முகநா வலர்பெரு மான்பெருமை சீருகு மாறு தெரிந்தாய் சிவசம்பு தேசிகநிற் காருரி னேரின்றன் ரேநின் சொல் வன்மை யறிந்தனனே

இத்தகைய புலவர் பெருந்தகை சாலிவாகன சகாப்தம் க அங்க (1831) க்குச் சமமான சாதாரண வருஷம் பூரட்டாதி மாதம் கங்ம திகதி இவ்வுலக வாழ்வைத்துறந்தார்.

வெண்பா:

சாதா ரணவனிதை சாந்தன்றேய் பிற்பக்க
மீதாரும் பன்முன்றின் மேதினியிட - பாதார
மன்னு சிவசம்பு மாபுவன் சங்கரனுர்
துன்னுலகுற ருற்றுன் சுகம்.

என்னும் வெண்பாவாலறிக" 5

இவ்வாறு சம்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாற்றில் முதன்மை பெறும் புலவர்களுள் ஒருவரான உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவரைப் பற்றி ஜயர் குறிப்பிடுவர். இனையதலைமுறை ஆய்வாளருக்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்க தகவல்கள் இவ்வாறே இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தத் தகவலினாடு சிவசம்புப்புலவரின் கவிதை திறன் மாத்திரமன்றிச் சி. வை தாமோதரம்பிள்ளையின் கவித்துவத்தினையும் அறியமுடிகின்றது சிவசம்புப்புலவரின் வரலாற்றை அவரின் மாணவர் கருணைவாய் செவ்வந்திநாத தேசிகரினாடு ஜயர் தெளிவாக அறிந்தார் என்று அறியமுடிகின்றது.

சம்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தில் இடம்பெறும் அனேக மார்ன் புலவர்களின் வரலாறும் சிவசம்புப்புலவரின் வரலாறுபோலவே அமைந்துள்ளது. குடாநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலுமிருள்ள தம் முடைய மாணவர்களை ஜயர் இவ்வாய்வின்போது நன்கு பயன்படுத்தி யுள்ளார். சங்கிலிக்கோவைபோல் ஒரு புலவருடைய வரலாற்றில் இன்னொரு புலவரின் வரலாறும் ஏதோ ஒருவகையிலே தொடர்பு படுத்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஜயரின் ஆய்வுத்திறன் சம்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்திற் பெருவெற்றி பெற்றுள்ள மையை நன்கு அவதானிக்க முடியும்.

இன்றைய சமத்து இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் யாவரும், ஜயருக்கு ஏதோ ஒருவகையிலே கடமைப்பட்டவர்களே எனலாம்.

வாழ்க்கை வரலாறு

சம்நாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தை எழுதிய ஜயர் தமது ஆசிரியரான சன்னுகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற் றையும் ஒரு தனி நூலாக எழுதினார்.

ஜயரின் பன்முகப்பட்ட பளி க ஞ ஸ் குமாரசுவாமிப்புலவரின் சரித்திரமும் விதந்தோதக்கூடியது. மேன்மைக்க புலவர் க ஸி ஸ் வரலாறு தனியாகவும் விரிவாகவும் எழுதப்படும் வழக்கம் தமிழ் மொழியில் அருந்தலாக ஓருந்த காலத்திலே ஜயர் குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரத்தை எழுதினார். இந் நூலை அக்காலத்திலேவுந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் பொழுது மிகச்சிறப்பானதாகவே காணப்படுகின்றது. ஜயர் குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் பாடங்கேட்டவர். நீண்டகாலம் புலவருடன் பழகியவர். புலவரின் நன்மதிப்புக்குரிய முதன் மாணவர்களுள் ஒருவர். ஜயரும் புலவரும் ஒரேன்து பல பணிகளையாற்றியுள்ளனர். புலவர் இறந்து முன்று ஆண்டுகளுள் குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம் என்னும் நூல் எழுதி வெளியிடப்பட்டது சமுத்திலே தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் இறந்து சிறிது காலத்திற்குள் வெளிவந்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரமேயாகும். இந்நூலின் நம்பகத்தன்மைக்கு இதுவுமொரு காரணமாகும் குமாரசுவாமிப்புலவரின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய பலவிடயங்கள் ஆதாரபூர்வமாக இந்நூலிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. புலவர் தமக்கு வந்த சுடிதங்களை, தமது கட்டுரைகள் வெளிவந்த சுஞ்சிகைகளை, பத்திரிகைகளைத் தொகுத்துப் பாதுகாத்துவத்தார். ஜயர், புலவர் சரித்திரத்தை எழுதும்பொழுது இக்குறிப்புக்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடும். குமாரசுவாமிப்புலவரின் பிள்ளைகள் கற்றவர்களாக ஒருந்தமையாலே இப்பேண்முறை பின்னும் தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரத்திற்கு நாவலரின் பெற்றுக்கொண்டு, புலவரை நன்கு அறிந்தவருமான த ணகலாசபிள்ளை சிறந்த மகவரை எழுதியுள்ளார். இம்முகவரை வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியத்தின் தேவையையும் முக்கியத்துவத்தினையும் உணர்த்துகின்றது. அம்முகவரையின் ஒருபகுதி கீழே தரப்படுகின்றது.

"யாழிப்பாணத்திலும் பிறவிடங்களிலும் இருந்துபோன எத்தனையோ தமிழ்ப் புலவர்களுடைய சரித்திரங்கள் அவைகளை எழுதுகின்றவர்கள் இல்லாமையினால் நமக்கு எட்டாமறபோயின. சிறிது மின்னிக்கொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய சிற்சில கதைகளையும், சிற்சில பாட்டுக்களையும் கேட்கும் போது எவ்வளவோ ஆனந்தம் உண்டாகின்றது. யாழிப்பாணத்திலே அரசுகேசரி முதல் ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை ஈருக இருந்த புலவர்களுடைய முழுச்சரிதங்களை யாரறி வார்" 6

இவரும் திரு. கெலாசபிள்ளை ஆதங்கப்படுவது நியாயமானதே. குமாரசவாமிப்புவர் தாமெழுதிய தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்திற் பிரசித்திபெற்ற சில ஈழநாட்டுத் தமிழ்றிஞர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமது மதிப்புக்குரிய ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் பலரைப்பற்றிச் செந்தமிழிலே சில கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். ஆ. முத்துத்தமிப்பிள்ளையும் ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் என்று செந்தமிழிலே எழுதியுள்ளார். பின்னர் இது சிறு நூலாகவும் வெளிவந்தது. எனினும், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர்களின் வரலாறு தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எழுதப்பட்டது ஜயரவர்களாலேயோகும்.

குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரம் '19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிறபகுதியினதும் இருபதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியினதும் ஈழத்து இலக்கிய வரலாறுக் அமைகின்றது எனலாம். வெறுமனே புலவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மட்டும் ஜயர் எழுதினாரல்லர். புலவரின்பணி அவரியற்றிய நூல்களிலேயே பெருமளவு தங்கி இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தஜயர் புலவரவர்களின் நூல்களையும், நூல்களின் பொருள்மரபினையும் நூல்கள் வெளிவந்த ஆண்டினையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். புலவரின் பணிகளை நூண்ணையும் செய்வோருக்கு ஜயரின் விளக்கம் பேருதவிபுரிகின்றது. புலவரின் புதல்வர் கு. முத்துக்குமாரசவாமிப்பிள்ளையுமிய குமாரசவாமிப்புவர் வரலாறு எனினும் நூலுக்கும் ஜயரின் நூலே அடிச்சட்டக்கம்போல அமைந்துள்ளது. புலவரின் சில சிறு நூல்களை இன்று எவ்வாறு தேடினும் பெறமுடியாமல் இருக்கின்றது. 'தேடுதல்' முயற்சிக்குரிய தகவல்களைக் குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரம் காட்டிநிற்கின்றது. பின்வரும் ஆராய்ச்சியாளருக்கு உதவும் பொருட்டு ஜயர் இவ்வாறு தகவல்களைத் தொகுத்தெழுதியமைப்பாராட்டிற்குரியது.

குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரத்தின் மற்றொரு சிறப்பு: புலவர்பாடிய சில கடினமான பாடல்களைக் குறிப்பிட்டு அப்பாடல்களுக்குப் பொருள்விளக்கம் செய்தமையாகும். புலவரின் மாணுகக்கர ஒருவராலோன் அவரின் உள்ளக்கிடக்கையையறிய முடியுமென்பதற்கு இப்பொருள்விளக்கம் சான்றாக அமைகின்றது. குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரம் சாதாரணமான வாசகனை நோக்கியும் செல்லவேண்டும் என்பதில் ஜயர் கவனமாக இருந்தார் என்பதை இப்பொருள்விளக்கக் குறிப்புக்கள் காட்டிநிற்கும்.

குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரத்தில் ஜயரின் இன்னென்று சிறப்பும் காணப்படுகின்றது. புலவரின் மாணவர் பரம்பரையையும் ஜயர் விவரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வாழையடி வாழையாக வரும் ஈழநாட்டின் தமிழ்ப்புலமை வரலாற்றை இம்மாணவர் பரம்பரையினாடு சிறப்பாகக் காணலாம். காவிய பாடசாலையிலே புலவரிடம் படித்த

மாணவர்களின் விபரத்தைத் தனியாகவும் வீட்டிலே புலவரிடம் பாடங்கேட்டவர்களின் விபரத்தைத் தனியாகவும் ஜயர் குறிப்பிட்டமை அக்காலக் கல்விமரபினையும், போதனாமுறைகளையும் அறிய உதவுகின்றது.

புலவரின் மாணவர்களுள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை இன்றும் நம்முடன் வாழ்கின்றார். * நாவலர் மரபின் 'கடைசிக் கொழுந்தாக' மினிரும் பண்டிதமணி இலக்கிய கலாநிதியாகிப் பெரும் புகழ்பெற்றுள்ளார். இவர் பெற்ற புகழ் யாவும் புலவரின் 'அறுவடை' யேயாகும். புலவர் இறக்கும்பொழுது அவருடனிருந்து 'மூலமந்திரம்' ஒதும் பேறும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையாகிய நன்மாணகை கருக்கே கிட்டியது. பண்டிதமணி புலவரின் முழுமையான ஆசீரவாதத்திற்குமுறியவரானார் என்பதைக் குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரம் காட்டுகின்றது.

குமாரசவாமிப்புவரிடம் ஏறத்தாழ இருபது வருடங்கள் ஜயர் பாடங்கேட்டுள்ளார். புலவரின் வாழ்க்கையிலே ஜயர் பழகிய இருபது வருடங்களும்தான் அறிவுகத் தொடர்புகள் வலுத்திருந்த காலப் பகுதியுமாகும். ஜயர் தாம்கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் தொகுத்தே குமாரசவாமிப்புவர் சரித்திரத்தை எழுதியுள்ளார்.

"இச்சரித்த தலைவரிடம் யாங்கற்கத் தொடங்கிய. நாட்டொடங்கி நிகழ்ந்த இவர்சரிதம் பெரும்பாலும் எமக்கே தெரிந்தனவாம். தெரியாதனவற்றை இச்சரித்த தலைவருடைய புதல்வர்களைகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணபிள்ளை, ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரசவாமிப்பிள்ளை என்னுமிருவரையுங் கேட்ட றிந்தோம். கற்கப்புகுந்த நாளுக்கு முன் நிகழ்ந்த சரிதங்களை இவர் நண்பர் ஸ்ரீமத் வைத்தியநாதபிள்ளையிடங் கேட்டறிந்தோம்" 7

என ஜயர் குறிப்பிடுவர்.

ஜயர் தாம் அறிந்தவற்றை மாத்திரமன்றி தகுந்த ஆதாரங்களுடன் உசாவியறிந்தவற்றையும் சேர்த்து இச்சரித்ததை எழுதியுள்ளார். சிறப்பு வாய்ந்த வரலாற்று ஈழாக இது அமைய ஜயர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளே பெருமளவு உதவியுள்ளன. குமாரசவாமிப்புலவர் பற்றிய ஆய்வுக்கு ஜயரின் சரிதம் பேருதவிபுரிகின்றது. ஈழநாட்டிலெலமுந்த வாழ்க்கை வரலாற்று ஈழநாடுள்ள ஜயரின் குமாரசவாமிப்புலவர் சரித்திரத்திற்குத் தனியானதோர் இடமுண்டு.

* பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை உயிருடன் இருக்கும் காலத்திலேயே இவ்வாய்வு செய்யப்பட்டது.

புராணபடனம்

ஜயரின் பன்முகப்பணிகளிலே விதந்து குறிப்பிடக்கூடிய மற் றெருபணி புராணபடனமாகும் அக்காலத்திலே தமிழ்நினர்கள் என அங்கீரிக்கப்பட்டவர்கள் புராணப்படிப்பிலும் சிறந்து விளங்கினர். வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை ஒப்பாரும் மிக்காருமற்ற புராணப் பிரசங்கியாவார். ஜயர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையிடம் பாடங்கேட்பது மட்டுமன்றிப் பொன்னம்பலபிள்ளை புராணபடனம் நிகழ்த்துமிடங்களுக்கெல்லாம் சென்று கேட்டுக் குறிப்பெழுதியவர்.

“கோவில்களிலும் மடங்களிலும் வீடுகளிலும் கந்தபுராணம், பெரிய புராணம். திருவினையாடற்புராணம், கம்பராமாயணம் முதலியவற்றைப் படித்துப் பொருள் சொன்னவர் பொருள் சொல்லுங்கால் கேட்டவர்கள் “யாழிகையோ பாரதிதன் னிசையோ” என்று அயிர்க்குமாறு தமக்கு இயற்கையாய மைந்த இனியமிடற்றேசையோடும் சொல்லின்பழும், பொருளின்பழும் நோன்றச்சொல்வர்” 8

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையைப் பற்றி ஜயர் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுவர். இக்குறிப்பிலிருந்து ஜயருக்குப் புராணபடனத்தின் மீதிருந்த ஆவல் புலப்படுகின்றது

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டின் பல வேறு பகுதிகளிலும் உள்ள ஆலயங்களிலே நடைபெறும் புராணபடிப்பின்போது நடைபெறும் “விஷேட்” படிப்புக்களிலே ஜயரும் கலந்துகொள்வார் மிகச்சிறந்த உரையாசிரியராகத் திகழ்ந்த ஜயர் குரல்வளம் மிக்கவராக இருக்க வில்லையென்று கூறப்படுகின்றது. புராணபடிப்புக்குரிய விஷேட் திறன்களிற் குரல்வளமுப் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இயல்பாகவே குரல்வளமற்ற பலர் சிறந்த உரையாசிரியர்களாக இருந்தும் புராணபடனத்துறையிற் புகழ்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. ஜயரும் குரல்வளமின்மையாலோன்னவோ புராணபடனத்துறையிலே பெருமளவு ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை.

எழுத்துவாசனையற்ற மக்கள் புராணபடனத்தின் மூலமாகவே புராண இதிகாசக் கதைகளையும் கருத்துக்களையும் அறிந்திருந்தனர். புராணபடனம் பொதுசனத் தேவைகளை மனங்கொண்டே நடத்தப்பட்டது. “எளியபதம், எளியநடை, பொதுசனங்கள் விரும்புகின்ற மெட்டு” என்பன புராணபடனத்திற்கு இன்றியமையாதவை. இக்கருத்தை நாவலர், குமாரசவாமிப்புலவர் முதலியோரும் வலியுறுத்தி

யுள்ளனர். ஜயரும் இக்கருத்தினை அங்கீரித்துள்ளார். தாம் எழுதிய குமாரசவாமிப்புலவர் சுதநிதிரத்திலே புலவரின் புராணபடனம் பற்றிய கருத்துக்கு அழுத்தங் கொடுத்துள்ளார்.

ஜயர் நிகழ்த்திய புராணபடனங்கள் இலகுவான நடையிலேயே அமைந்திருக்கும் என ஊகிக்கலாம், இனிமையான குரல்வளம் வாய்க் கப்பெறுதபோதும் புராணபடனத்தை இனிமையாக நிகழ்த்துவபவர்களை ஜயர் மனந்திருந்து பாராட்டியள்ளார். சமுநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்திலே தும்பளை முத்துக்குமாரசவாமிக் குருக்களைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

“.....ஆலய மடலாயங்களிற் புராணபடனம் நடக்குங்காலங்களிலே விஷேட படிப்புக்குப் பற்பல ஹரிலுள்ளோர் இவரை அழைத்துச்செல்வர். இவர் பொருள் சொல்லுங்காற் சபையிலிருந்து கேட்போர் இன்புறும்படி வீரிவாகவும் தெளிவாகவும் சொல்வர். புராணபடன காலத்தே யாழும் விஷேடபடிப்புக்குச் செல்வது வழக்கம். ஒருமுறை மயிலிட்டி யிலுள்ள கோயிலொன்றில் வள்ளியம்மை திருமணப்படிப்புக்கு யாஞ்சென்றிருந்தபோது இவரும் அங்கே அழைக்கப்பட்டு வந்திருந்தார். அப்பொழுது இவர் சொல்லிய பொருள் அழகையுஞ் சொல்லழகையும் யாம் நேரே பார்த்து மகிழ்ந்துள்ளோம்” 9

இக்குறிப்பிலிருந்து குடாநாட்டின் பலபகுதிகளிலும் உலயங்களிலே புராணபடனம் நடைபெறுங்காலங்களிற் சிற்சில ஆலயங்களுக்கு ஜயரும் சென்றுள்ளார் என்று அறியமுடிகின்றது.

ஜயர் தமது இறுதிக்காலங்களைக் கடவுள் வழிபாட்டிலேயே பெரிதும் கழித்தார். ஆலயவழிபாட்டோடு ஆலயத் திருப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டார். தமது பொருட்களிற் பெரும்பகுதியைத் திருப்பணி வேலைகளுக்காகவே செலவு செய்துள்ளார். இளமையிலிருந்தே இவரிடம் காணப்பட்ட இறையன்பு வயது முதிருமுகிர மேலும் மேலும் அதிகரித்தது. இதனால் இவர் இறுதிக்காலங்களிலே தமிழாராய்ச்சியிலீடுபெறுவதிலும் பார்க்க இறைவழிபாட்டிலேயே இனபங்கண்டார்: வழிபாட்டின் பொருட்டுக் கீரிமலையிலும் சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். பொதுமக்கள் தொடர்பு

பண்டிதராயும் வித்துவானையும் மகாவித்துவானையும் வித்துவசிரோமணியாயும் உயர்ந்து விளங்கிய கணேசையர் பொதுமக்களுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்பினையும் கொண்டிருந்தார் இவரது அறிவாற்றலையறியாத பாமர மக்கள் கூட ஜயரிடம் மதிப்பும் பக்தியும் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சமூகத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர்

பெறும் மகத்தான பெருமையை ஜயர் பெற்றிருந்தார். ஜயர் வாழ்ந்த கிராமத்திற் பலர் படித்தவர்களாக விளங்கியபோதும் கிராமமக்களாலே பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர் கணேசையரேயாவர். ஜயர் பொதுமக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பாடுடையவராகவே இருந்தார். மருதடிநாயகராலயச் சூழலில் ஜயரைக்காணச் சாதாரண மக்களும் வந்து செல்வர். பெரும்பாலான கிராமத்தவர்கள் ஜயரை ஒரு 'சாத்திரியார்' என்றும் 'சந்தியாசி' என்றுமே கருதினர் என அறிய முடிகின்றது. இதனைப் பின்வரும் பகுதி தெளிவுபடுத்தும்.

"..... சாதாரண ஒரு அந்தணர்போலவே பொது மக்களோடு ஜயர் பழகிவந்தார். நல்லநாள் அறிதல், மழை வருதல் வராமையறிதல், வீடு, கிணறு முதலியவைகளுக்கு நிலம்வகுத்தல், நினைத்தகாரியம் கேட்டல், ஜயந்தீர்த்தல் என்பவற்றுக்காக ஜயரவர்களோடு பொதுமக்கள் பெரிதும் பழகிவந்தனர்" 10

இவ்வாறு ஜயர் பொதுமக்கள் பயன்பாடுடைய அந்தணை கஷம் திகழ்ந்தார். 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதிவரை கிராம மக்கள் ஆசிரியரிடம் மேற்காட்டிய தேவைகளையும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். மரபுவழிக்கல்வியின் 'பழுத்த பழு' மான ஜயர் பண்டைய ஆசிரிய மரபினைப்பெரிதும் பேணியவராகவே காணப்படுகின்றார்.

தமிழியல் ஆய்வுத்துறை முன்னேடிகளில் ஒருவராகத் திகழும் ஜயர் சௌவத் தொண்டுகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். "கூடும் அன்பி னில் கும்பிடலே" என்ற திவிய கருத்தோடு தம்வாழ்வின் இறுதிப் பகுதிகளிலே பயணம் செய்த ஜயர் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளிலும் உற்சாகமாக ஈடுபட்டுமைத்தார் என்று சிவபூரீ குமாரசவாமிக் குருக்கள் குறிப்பிடுவார்.

"விநாயக தொண்டராகிய இவர் புன்னை ஆயக்கடவைச் சித்திவிநாயகப் பெருமானுடைய ஆலயத் திருப்பணிகளுக்குத் தமது பெரும்பொருளை அர்ப்பணங்கு செய்து கும்பாபி ஷேகமும் செய்வித்தவர். இங்கே தமது தந்தையார் விரும் பியபடி வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணிய உற்சவ மூர்த்திப் பிரதிஷ்டையுஞ் செய்வித்தவர்"

தமது அறுபதாமாண்டு விழாவில் இவர் தமக்கு அளிக் கப்பட்ட பொற்கிழிகொண்டு விநாயகப்பெருமானுக்குப் பொற்கிரீடமும் உபவீதமும் செய்வித்துச் சாத்தி மகிழ்ந்த வர். இன்னும் அன்பர்களின் உதவிகொண்டு அவ்வாலயத்திற் பல திருப்பணிகள் புரிவித்திருக்கின்றார்." 11

தமக்கெனப் 'பொருள்பண்டம்' எதனையும் சேர்த்து வைக்காத் ஜயர் உபரியாகக் கிடைத்த பொருள்களைத் தெய்வத்திருப்பணிக்கே செலவு செய்துள்ளார்.

மனைவியார் இறந்தபின் அகத்துறவு மேற்கொண்டொழுகத் தொடங்கிய ஜயர் தமிழ்மேலுள்ள பற்றினைத் துறந்தாரல்லர். வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதிகளில் கற்றலையும் கற்பித்தலையும் விடக் கடவுள் வழிபாடே உயர்ந்தது என்றுகருதி முழுநேர வழிபாட்டாளரானார்.

உலகப்பற்றுக்கள் யாவற்றையும் துறந்து இறைவழிபாட்டிலே பட்ட ஜயர் தமது மனைவியார் மூலம் தமக்குச் சேர்ந்த காணிகள் பலவற்றையும் மனைவியின் உறவினர் சிலருக்கும் தருமசாதனத்திற்கு மாக எழுதிவைத்தனர்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. கணேசையர், சி., ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களால் பதிப்பிக்கப் பட்டது 1939; பக். 1, 2.
2. மேற்படி நூல், 2.
3. மேற்படி நூல், “முகவரை”
4. மேற்படி நூல்,
5. மேற்படி நூல், பக். 110
6. கணேசையர், சி., குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித் திரம் “முகவரை” கொக்குவில் சோதிடப்பிரகாச யந்திர சாலை, 1925.
7. மேற்படி நூல், “வரலாறு” பக் 8.
8. கணேசையர், சி., ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், பக். 71.
9. மேற்படி நூல், பக். 192.
10. நமசிவாயம், இ., மறைத்திரு கணேசையர், மகாஜனக் கல்லூரி தெல்லிப்பழை, 1977. பக். 11.
11. குமாரசுவாமிக்குருக்கள், சிவழி. “கணேசையரின் கைவத் தொண்டுகள்” கணேசையர் நினைவுமலர், 1960. பக். 50.

மாணக்கர் பரம்பரை

நீண்டகாலம் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த கணேசையருக்கு இலக்கை முழுவதும் மாணவர்கள் உள்ளனர். ஜயர் பாடசாலைகளிலே ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது ஆரம்பவகுப்பு மாணக்கர்கள் முதல் உயர்வகுப்பு மாணக்கர்கள் வரை கற்பித்து வந்தார். நயினு தீவில் இவர் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது இவரிடம் கற்ற சிலர் இன்று வயோதிபர்களாக வாழ்கின்றனர். மாணக்கர்கள் கற்பதைவிட அடக்கம், பணிவு சீலம் முதலிய நற்குணங்களுடைய வராக இருப்பதையே ஜயர் பெரிதும் விரும்பியுள்ளார். கற்றதனபடி மாணக்கர்கள் ஒழுகவேண்டுமென்பதே ஜயரின் விருப்பமுமாகும்.

பிராசீன பாடசாலைக்கு இவர் தலைமைத் தமிழாசிரியராக வந்ததன் பின்னரே உயர்வகுப்பு மாணக்கர்களுக்கு முழுநேரமும் கற்பிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. குடாநாட்டில் இன்றும் பண்டிதர் களென்றும் தமிழ்நினர் என்றும் கருதப்படும் பலர் ஏதோ ஒருவகை யில் ஜயரை அனுகியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். ஜயரின் மாணக்கர்கள் அறிவுத்துறையிலே சிறந்து விளங்கியதுபோலவே அடக்கம் ஒழுக்கம் முதலியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கினர். இதனைப் பண்டிதர் இ: நமசிவாயம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்.

“இந்நாளிற் பண்டிதர்கள், வித்துவான்கள், புலவர்களாக விளங்குபவரிற்பலர் ஜயரவர்களிடத்திற் பாடங்கேட்டவர் களேயாவர். ஆசிரிய கலாசாலைகள், பல்கலைக்கழகம் ஆசிரிய வற்றின் பேராசிரியர்களும், மாணக்கர்களும் ஏனைய கல்வி மான்களும் இடையிடை ஜயரவர்களைச் சந்தித்துத் தமக்கேற்பட்ட ஜயங்களைப் போக்கிக்கொண்டதுண்டு. நாள் தோறும் மாலை வேளையில் மருதடி விநாயகராலயக் குழலில் உள்ள ஆலமர நிழலில் இருந்து மாணக்கர் சிலருக்குப் பாடஞ்சொல்லி வந்தனர். மாணக்கர் சித்திரப்பாவையின் அத்தக அடங்கி இருந்து பாடங்கேட்டலே நல்லது என்ற கருத்துள்ளார். ஜயரவர்கள்”¹

இவ்வாறு ஜயரின் நன்மாணக்கருள் ஒருவராய பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் குறிப்பிடுவர். பாரம்பரியக் கலவிமுறையில் நம்பிக்கை யுடைய ஜயர் அம்மரபினையே இறுதிவரை பேணிவத்தார். ஜயரின்

மாணுகர் பரம்பரையின்றே மிக அன்மைக்காலம் வரை யாழ்ப்பா ணத்தின் தமிழிலக்கண இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதப்பட்டு வந்தனர்.

ஜயரிடம் நீண்டகாலமாகக் கல்விகற்றுப் பண்டித பரீட்சை களிலும் தேறி ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியவர்கள் பலராவர். இவர்களின் பெயர், விலாசம், விபரம் முதலியவற்றைப் பெறுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. பண்டிதர் இ. நமசிவாயங், பண்டித வித்துவான் க. கி. நடராஜன் பண்டிதர் ச. பொன்னுத்துரை, பண்டிதர் இளமுருகனார், பண்டிதர் ஆர். கே. முருகேசன், பண்டிதர் செவ்வந்தி நாததேசிகர் முதலியோர் ஜயரிடம் நீண்டகாலம் கல்விகற்றவர்களாவர். ஜயரின் மாணுக்கர்களிடம் அவர் போதித்த அடக்கம் காணப் பட்டதாலோ என்ன வோ இவர்களின் விபரங்களைப் பெறுவதும் கடினமாகவே இருக்கிறது.

ஜயரின் மாணுக்கர்களில் இன்றும் பேருடனும் புகழுடனும் வாழ்பவர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் அவர்கள். இவர் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் பல்வேறு தலைப்புக்களில் இலக்கண இலக்கியக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். மகாவித்துவான் கணேசையர் தமது ஆசிரியரான குமாரசவாமிப்புலவரின் வரலாற்றை விரிவாக எழுதினார். பண்டிதர் இ. நமசிவாயமும் கணேசையரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சிறுநூலாக எழுதியுள்ளார். கணேசையர் எழுதிய குமாரசவாமிப்புலவர் சரித்திரம் விளக்கமும் நிறைந்த தகவல்களும் கொண்டது. பண்டிதர் இ. நமசிவாயமவர்கள் தெல்லிப்பளை மகாஜனக்கல்லூரித் தமிழ்மன்றத்தின் ஷெண்டுகோனுக்கிணங்கி இச்சிறு நூலை எழுதியுள்ளார். மாணுக்கரொருவரின் சிறிய கையுறையாக இதனைக்கொள்ளலாம். இன்றைய மரபுவழித் தமிழறிஞர்களுள் பலராலும் மதிக்கப் படுவாராக வாழும் மிகச்சிலருள் பண்டிதர் இ. நமசிவாயமும் ஒருவர். தொடர்ச்சியாக ஜயரிடம் பர்டங்கேட்ட பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் பின்னர் ஜயர் நடத்திய வகுப்புக்களிற் கற்பித்துமிருக்கிறார். ஜயரின் மேற்பார்வையில் அவரின் ஆசிர்வாதத்துடன் பண்டிதவகுப்பு மாணுக்கர்களுக்குத் தான் தமிழிலக்கணங்கற்பித்தமை தாம்பெற்ற பெரும் பேருகளுள் ஒன்று எனக் கருதிவருகிறார்.

தமது ‘எச்சங்களாக’ மாணுக்கர்களையே ஜயர் கருதினார்டு 1980 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம் நடத்திய பட்டமளிப்பு வைபவத்தின்போது பண்டிதர் இ. நமசிவாயத்திற்கு ‘இலக்கண வித்தகர்’ என்னும் கௌரவப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திடமிருந்து முதன்முதலிலே கௌரவப்பட்டம் பெற்ற மரபுவழித் தமிழறிஞர் பண்டிதர் இ. நமசிவாயமவர்களே

யாவர். இப்பட்டம் மகாவித்துவான் கணேசையரின் மகத்தான் ஆசிரியப் பணிக்கு வழங்கப்பட்ட பெருங் கௌரவமாகக் கருதப்படுகின்றது.

“..... இக்காலகட்டத்தில் ஜயரவர்களிடம் கற்று வல்லவர்களான மாணுக்கர்கள் தொகை எண்ணியது இம்மாணுக்கர்களுள் அவரது அனுக்கத் தொண்டராய் இருந்து நெடுங்காலம் பயின்று. இலக்கணத்துறையில் ஜயரின் வாரிச் என்னும் பெருமைபெற்றவர் மயிலிட்டி தெற்கைச் சார்ந்த பண்டிதர் இ. நமசிவாயமவர்கள். பண்டிதர் அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய இலக்கண வித்தகரப்பட்டமே ஜயரவர்கள் தமது மாணுக்கர்களுக்கு வரையாது வழங்கிய கல்விக்கொடைக்குச் சான்றாகும். ஜயரவர்களின் கல்வித் தொண்டின் சிறப்புக்கு அவரது மாணுக்கர் பெற்ற பட்டமே உரைகல்லாகும்”²

இவ்வாறு மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன் குறிப்பிடுவர். இக்கால அறிஞர்கள் ஜயரைப் பண்டிதர் நமசிவாயத்தினாடு தரிசிக்கலாம். இன்றும் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் தமது பேருக்கும் புகழுகும் ‘ஆதிமுல’மாயமைந்த குருவுக்கு வணக்கங்களுக்கு செலுத்தியே வாழ்ந்து வருகிறார் என்பதை இவரது “எங்குருவின் இனையடிகள் ஏத்திவாழ்வாம்” என்னும் செய்யுள்கள் சுட்டி நிற்கின்றன.

பண்டிதர் க. கி. நடராஜனும் ஜயரின் மாணுக்கர்களுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடக்கூடியவர். இவர் ஜயரிடம் வண்ணுரப்பண்ணையிலும் பின் வருத்தலைவிளானிலும் பலகாலம் படித்தவர். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்கப் பண்டிதரான இவர் பின்னர் அண்ணுமைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான், B. O. L. என்னும் பட்டங்களையும் பெற்றவர். ஜயரைப்போலவே அடக்கமும் எளிமையும் உடையவர். ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம் 1960 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட கணேசையர் நினைவுமலரில் ஜயரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பற்றிச் சிறப்பான கட்டுரையொன்று எழுதியுள்ளார். ஜயரின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் பெருநூலாக எழுத இவர் முயற்சி மேற்கொண்டாரென்றும் அறிய முடிகின்றது. ஆனால் இவரின் முயற்சி நிறைவேறியதாகத் தெரிய வில்லை. ஜயரின் அபிமானத்திற்குரிய மாணுக்கரான க. கி. நடராஜன் ஜயரவர்களுக்கு ‘உசாத்துணைவு’ ராகவும் இருந்தார் என்று கூறப்படுகின்றது.

நவாவியூர்ச் சோமசுந்தரப் புலவரின் முத்து புதல்வராகிய இளமுருகனாரும் இவரது அபிமானத்திற்குரிய மாணுக்கர்களிலே ஒருவராவர் இளமுருகனார் கணேசையரிடம் தொல்காப்பியத்தை வரன் முறையாகக்கற்றுள்ளார். தனித்தமிழிலக்கியத்திலே தீவிர ஈடுபாடு கொண்ட இளமுருகனார் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் கணேசையரின் எண்பதாம் ஆண்டு நிறைவெழிமாக கொண்டாட்டத்திற் கெனப் பாடாண்டினையும் வெள்ளனி வாழ்த்தியல் துறையுங் கொண்ட வெள்ளனிமங்கலம் ஒன்றுயாத்தனர். இவ்வெள்ளனி மங்கலம் கணேசையர் நினைவுமலரில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

செந்தமிழ் வளர்க்குஞ் சிந்தனை யருது
பல்லா பிரரக்குப் பசந்தமி முணரத்திச்
செல்லா நல்லிசைச் சீரோடு கலந்தனை” 3

என்று இளமுருகனார் வெள்ளனி மங்கலத்தில் அவரின் கல்விப்பணி யைக் குறிப்பிடுவார்.

ஏழாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் ச. பொன்னுத்துரையும் ஜயரிடம் பல ஆண்டுகள் பாடங்கேட்டவர் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தினதும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினதும் பண்டிதப் பரீட்சைகளிலே சித்தியெய்தியவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் இலக்கண இலக்கியக் கட்டுரைகள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார்; இலக்கண நூல்களை மாணுக்கர் காழுறும் வகையில் கற்பிக்க வல்லவர். இவர் வாக்குச்சாதுரியம் உடையவர் என்றங்கூறப்படுகின்றது.

ஜயரின் அபிமானத்திற்குரிய மாணுக்கர்களுள் கரணவாய்ப் பண்டிதர் செவ்வந்திநாததேசிகரும் ஒருவர். இவர் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தினதும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினதும் பண்டிதராவர். சிறந்த விவேகியான இவர் மிக இளம்வயதிலேயே இறந்துவிட்டார். இவர் இறந்தபோது ஜயர் மனமிரங்கிப் பாடல் களும் பாடியுள்ளார். இவரைப்பற்றி ஜயர் தாம் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்திலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்.

“.....இவரும் இவர் தமையனாரும் என்னிடத்தே தமிழும் ‘வேதவிசாரதர் பிரமஸீ சிதம்பரசாஸ்திரிகளிடத்திற் சமஸ்கிருதமும் முறையாகக்கற்றுப் பிரவேச, பாலபண்டித, பண்டித பரீட்சைகளிற் சித்தியெய்தினர்கள்..... . . . என்னிடங்கு சில சித்தாந்த நூல்களும் கேட்டதிந்தவர் தமிழ்மொழியாராய்ச்சி என ஒருநாலும் உரைநடையிலியற்றினார். இளமைதொடங்கி அதி ஞாபகசக்தியும்

விவேகமும் வாய்ந்தவர். இத்தகைய இவர் ஈசரவருடம் ஆவணிமாதம் கௌந் திகதி புதன்கிழமை இரவு தமது முப்பத்தோராம் வயசின் தொடக்கத்திலே தேவையோகமடைந் தார். இவர் நீண்ட ஆயுருக்கு இருக்கப்பெறின் தமிழ்த் தொண்டு செய்த புலவர்களுள் இவரும் ஒருவராவர் என்பதிற் சந்தேகமேயில்லை” 4

இவ்வாறு ஜயர் குறிப்பிடுவதிலிருந்து செவ்வந்திநாததேசிகரின் புலமையை நாம் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். செவ்வந்திநாததேசிகக் கர் கரணவாய் சைவக்குருமார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரின் தந்தையாரும், சிறிய தந்தையாரும் உடுப்பிடிடிச் சிவசம்புப்புலவரிடம் பாடங்கேட்டுத் தமிழ் விற்பனர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள். கரணவாய் சைவக் குருமார்களுக்கும் வேதாரணியத்திற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு. கரணவாய்ச் சைவக் குருமார் தமிழ்ப் புலமையிலும் சைவாசாரத்திலும் சிறந்து விளங்குபவர்கள். கரணவாயைச் சேர்ந்த சைவக்குருமார் பலர் ஜயரிடம் பாடங்கேட்டுள்ளனர்.

பல பாடநூல்களை எழுதிய பண்டிதர் வ. நடராஜனாம் கணேசையிடம் பாடங்கேட்டவர். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிளையின் தூண்டுதலினாலே இவர் ஜயரை அடைந்து பாடங்கேட்டு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதரானார் என்று கூறப்படுகின்றது. இவரின் உரைநடைநூல்களைக் கூர்ந்து நோக்கினாற் கணேசையரின் உரைநடையின் சாயல் படிந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பிப்பதில் இவர் வல்லவர்.

ஜயரின் மாணுக்கர்களுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியவர். ஈழகேசரி நா. பொன்னையா அவர்களாவர். திரு. பொன்னையா அவர்களை ஜயரின் மாணுக்கர் எனப் பலருக்குத் தெரியாது. நண்பர்கள் என்றே பல ரூம் கருதிவந்தனர். ஒரு மாணுக்கன் ஆசிரியருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகள் அணித்தையும் பூரணமாகச் செய்தவர் நா. பொன்னையா அவர்களே. ஆசிரியரும் மாணுக்கர்களும் நண்பர்கள் போலப் பழகியும் வாழலாம் என்பதற்கு ஜயரவர்களும் பொன்னையாவும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையை உதாரணமாகக் காட்டலாம். ஜயரவர்களின் புகழுக்குப் பொன்னையாவும், பொன்னையாவின் புகழுக்கு ஜயரும் காரணர்களாக இருந்தனர்.

“தமிழ்படிக்க ஆசைகொண்ட பொன்னையா அவர்கள் புன்னைக்கட்டுவன் வித்துவுசிரோமணி பிரமஸீ கணேசைரவர்களிடமே பிரவேச பண்டிதர் பரீட்சைக்குப் படித்தார். அவர் தமிழிடம் படித்த வரலாற்றைப் பிரமஸீ கணேசையர் அவர்களே ஒரு கட்டுரையிற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள்” 103

‘பொன்னையா அவர்களது சனனலூராகிய குரும்பசிட்டியில் உள்ள தமிழ் வித்தியாசாலையிலே (மகாதேவ) அதற்கு அக்காலத்தே தலைமையாசிரியராயிருந்த ஸ்ரீமாந் பொ. பரமானந்தர் அவர்களது விருப்பப்படி சென்று மாணுக்கர்கள் சிலருக்குப் பிரவேச பண்டித பரீட்சைக்குரிய பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தேன். அப்பொழுது பொன்னையா அவர்களும் வந்து அவர்களுடன் சேர்ந்து என்னிடங் கற்றுவந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் நான் அவர்களை அறிந்துள்ளேன்.

திரு. பொன்னையா அவர்கள் வித்துவசிரோமணி கணேசையரிடம் படித்து ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்தாரின் பிரவேச பண்டிதபரீட்சையிற் சித்தியெய்தி ஞார்’⁵

இவ்வாறு ஈழம்தந்த கேளி என்னும் நூலிலே கனக செந்தி நாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார். பெரும் பிரபுவாக விளங்கிய ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் ஜயருக்கு அவ்வப்போது நடைபெற்ற விழாக் களுக்கெல்லாம் மூலகாரணராகவும் இருந்தார். ஜயரின் ஆக்கப்பணி களுக்கு ஈழகேசரியைக்களமாக அமைத்துக் கொடுத்த வகும் பொன்னையா அவர்களே. இதனாலேதான் பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளையவர்கள் கணேசையர் பொன்னையா உறவு “கங்கையும் யழையும் சங்கமமானது” போன்றது என்று குறிப்பிட்டார்.

�ழத்தின் பலபாகங்களிலும் ஜயருக்கு மாணுக்கர்கள் இருந்தனர். ஜயர் மாணுக்கர்களிடம் ‘பதிலுப்காரம்’ எதிர்பார்க்கும் பழக்க மில்லாதவர். மாணுக்கராய் இருந்து கற்காவிடினும் பல தமிழ்நினர் கள் ஜயரவர்களை அனுகி அடிக்கடி உரையாடுவதும், தமக்கேற்பட்ட சந்தேகங்களை உசாவுவதும் வழக்கம்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, வித்துவான் பொன்முத்துக் குமாரன், பண்டிதர் பொன் கிருஷ்ணபிள்ளை, திரு. ச. அம்பிகை பாகன், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், கலைப்புலவர் நவரத்தினம், குல சபாநாதன், க. சி. குலரத்தினம் முதலிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்நினர் பலரும் ஜயரை அடிக்கடி சந்தித்து அவளவாளினர் என அறியமுடிகின்றது.

ஜயரின் தொல்காப்பியப்பதிப்பின் முகவரையிலே தமக்குப் பல வேறு வகையிலும் உதவிபுரிந்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு ஜயர் நன்றி தெரிவித்துள்ளார். வித்துவசிரோமணி கணேசையரைத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஈழத்துக்கு வரும் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் அவர் இருக்குமிடந்தேடிச் சந்தித்து உரையாடுவது வழக்கம்; ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, தெ. பொ. மீனுட்சிசுந்தரனார். குன்றக்குடி அடிக்காரர் முதலியோர் ஜயரின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று உரையாடினர்,

ஜயரவர்களுடன் நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்த குல சபாநாதன் வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையரைப் பற்றிய நூலெலான்றை எழுதத்தோடங்கினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. ஏனோ அந்தநூல் வெளிவரவில்லையென்பதை அறியமுடியாதிருக்கின்றது. 1961 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியான சரஸ்வதி என்னும் பத்திரிகையிற் குல சபாநாதனவர்களை அறிமுகப்படுத்திக் கணக செந்திநாதன் எழுதும் பொழுது இத்தகவலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“... சமீபத்திற் காலஞ்சென்ற வித்துவசிரோமணி கணேசையரவர்களைப் பற்றிய விரி வான நூலெலான்றை அன்பரவர்கள் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைக் கேட்டு ஈழத்து எழுத்தாளர் பெருமைப்படலாம்”⁶

குல சபாநாதன் எழுதி வெளியிட்ட நூல்வரிசைப் பட்டியலிலே கணேசையரைப் பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

சம்நாட்டினதும் தமிழ்நாட்டினதும் பேரறிஞர்கள் பலர் ஜயருடன் நெருக்கமான தொடர்புகொண்டிருந்தனர் என்பதை ஜயருக்கு நடந்த மணிவிழாவும், வித்துவசிரோமணி பட்டமளிப்பு விழாவும் நிறுவிக் கொண்டிருக்கும்.

சம்நாட்டில் வாழ்ந்த தமிழறிஞர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே மதிப்பும் மரியாதையும் கிடைத்தமை குறைவென்றாம். மிகச்சிலருக்கே அவர்கள் வாழும்போதே போற்றப்படும் பாக்கியம் கிடைத்தது. இந்தவகையிலே ஜயர் கொடுத்துவைத்தவராகவே காணப்படுகின்றார். யாழ்ப்பாண மக்கள் திறமான புலமையாளர்களைக் கொரவிக்கத் தவறுவதில்லையென்ற உண்மையை ஜயரவர்களுக்கு நடத்திய விழாக்கள் உணர்த்தும்.

ஜயரின் மாணுக்கர்களும் நண்பர்களும் அவரது தகுதிநோக்கி மகாவித்துவான் எனும் பட்டத்தைத் தாமாகவே கூட்டி அழைத்தும் வந்தனர். மகாவித்துவான் கணேசையருக்கு 1952 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் ‘வித்துவசிரோமணி’ என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது. இச்சங்கத்தால் முதன்முதலாக இத்தகைய பட்டம் பெற்றவர் கணேசையரோவர். இப்பட்டமளிப்புவிழாவில் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாருக்குப் ‘புலவர்மணி’ என்னும் பட்டமும், மட்டுநகர் ஏ. பெரிய தமிழ்பிள்ளை, ந. சுப்பையாபிள்ளை ஆகியோருக்குப் ‘பண்டிதமணி’ என்னும் பட்டமும் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1938 ஆம் ஆண்டு (8:10.38) ஜயருக்குச் சஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா நடைபெற்றது. ஜயரின் மாணுக்கர்களும் நண்பர்களும் அபிமாகனினும் சேர்ந்து எடுத்த இவ்விழாவில் ஜயருக்குப் பொற்கிழி வழங்கிக் கொரவித்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் முன் எஞ்ஞானிரும் நிகழாதவகையில் நிகழ்ந்த விழா என்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர்.

“..... உயர் திரு. விபுலாநந்த அடிகள், வண. சவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள், மறைத்திரு. வை. இராமசாமி சர்மா அவர்கள், பண்டிதர் ம வே. மகாவிங்கவிமவர்கள் ஆகியோரால் ஜயரவர்களுடைய கல்வித்திறனையும் ஆராய்ச்சி வள்ளுமையையும் ஏனைய குணங்களையும் பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தப்பட்டன. ம காவி த் து வான் அவர்களுக்கு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வெண் பொற் காசகளைக் கொண்ட ஒரு பொற்கிளி தலைவரவர்களால் வழங்கப்பட்டது. இவ்விழா கண்கொள்ளாக காட்சியாக இருந்தது. இதனை இத்துணைச் சிறப்பாக நடத்துவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்களுள் சம்கேசரிப் பத்திராதிபர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிளையவர்கள், கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம் அவர்கள், திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் ஆகியவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்”⁷

எனக் க. கி. நடராஜன் குறிப்பிடுவர்.

இவ்வாறு மேன்மைப்படுத்தப்பட்ட ஜயரவர்களுக்கு 1951 ஆம் ஆண்டு மற்றொரு கொரவம் நடைபெற்றது. சென்னைத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தார் தமது நான்காவது ஆண்டுவிழாவை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தினார். (29, 30, 1 - 4 - 1951) இவ்விழாவிலே தமிழ் நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர். உலகப்பற்றைத் துறந்து வருத்தலைவிளான் மருத்தி விநாயகராலாயத்தில் அல்லாத பகலும் இறைவழிபாட்டிலீடுபட்டிருந்த ஜயரை விழாக்கும் வினர் அழைத்துப் பொன்னைடை போர்த்திக் கொரவித்தனர். இதனை,

“..... மருத்தி விநாயகப் பெருமானேடு ஏகாந்தமாக வீற்றிருக்கும் இனப்பப்பேற்றை விரும்பி இருந்த ஜயரவர்களை வலிந்து கொணர்ந்து உலகப்புகழ்ப்படைத்த ஆராய்ச்சி வல்லுனரான டாக்டர் கே. எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களைக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பொன்னைடைபோர்த்துக் கொரவித்தமை சாலவும் சாமரத்தியமான செயலாகும்”⁸

வித்துவான் க. கி. நடராஜன் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உலக ஆசாபாசங்களைக் கடந்து மருத்தி விநாயகரோடு உறவாடுதலே உண்மையான இனப்மாகக் கொண்டு ஜயர் வாழ்ந்துவந்தார். தமது இறுதிக்காலத்திற் கற்றலிலும் கற்பித்தலிலுங்கூட ஊக்கம் குன்றியவராகக் காணப்பட்டார். முழுநேரமும் இறைநினைவிலும் வழிபாட்டிலுமே கழிந்தது. உலகப்பற்றுக்களோடு சொத்துக்களையும் உதற்றித்தள்ளினார்.

மருத்தி விநாயகராலயத்திற்கு அருகாமையில் ஓர் ஆச்சிரமம் அமைத்து அமைதியான துறவுவாழ்வை ஜயர் மேற்கொண்டார். மருத்தி விநாயகராலயச் சூழல் தெய்வீகச் சாயலுடன் திகழுகின்றது. அத்தெய்வீகச் சூழலிலேயே தமது ஆச்சிரமத்திலே எண்பத்தோராவது வயதில் ஜயர் இறைவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

“முத்தின், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழித் தமிழ்ப்புலமையின் ‘பெருமரமாகத்’ திகழ்ந்த ஜயரவர்களின் பீடும் புகழும் என்றும் நின்று நிலைக்கும், வாழையடிவாழையாக அருத்தொடர்ச்சி யுடன் வளரும் மாணுக்கர் பரம்பரையினாடு அவரின் பணி துல்லியமாக இழையோடிக் கொண்டிருக்கும். தொல்காப்பியம் உள்ளவரை ஜயரின் பணியின் பெருமை துவங்கும்.

நாவலர், வித்துவசிரோமனி பொன்னம்பலபிளை, சுன்னுகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர், அம்பலவான நாவலர், நா. கதிரைவேற்பிளை முதலிய ஈழநாட்டின் தமிழ்ப்புலமைத் தூண்களுள் வித்துவசிரோமனி கணேசையரும் ஒருவராக நின்று நிலைக்கிறார்.

அடிக் குறிப்புக்கள்

1. நமசிவாயம், பண்டிதர். இ., வித்துவசிரோமனி மறைத் திரு கணேசயர், தமிழ்மன்றம், மகாஜனக்கல்லூரி, தெல்லிப்பழை, 1977. பக். 11 - 12.
2. நடராஜன். பி., தமிழியற் கட்டுரைகள், சுப்பிரமணியம் புத்தகசாலை, 1982. பக். 135.
3. இளமுருகனுர், சோ., கணேசயர் நினைவுமலர் - 1960, பக். 333.
4. கணேசயர், சி., ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், 1939, பக். 197 - 198.
5. செந்திநாதன், கனக., ஈழம் தந்த கேசரி, பக். 32, 33.
6. மேற்படி ஆசிரியர், சரஸ்வதி, “ஈழத்து எழுத்தாளர்கள்”, 1961.
7. நடராஜன், க. கி., கணேசயர் நினைவுமலர், பக். 23,
8. நடராஜன், க. கி., கணேசயர் நினைவுமலர், பக். 24.

உபயோகப்படுத்திய நூல்கள்

1. கணேசயர் நினைவுமலர், ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், குரும்பசிட்டி, 1960.
2. வித்துவசிரோமனி மறைத்திரு சி. கணேசயர், பண்டிதர் இ. நமசிவாயம், தமிழ் மன்றம் கல்வித்துறைச் செய்திட்டக் குழு, மகாஜனக்கல்லூரி, தெல்லிப்பழை 1977
3. ஈழம் தந்த கேசரி, கனக. செந்திநாதன். ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம், குரும்பசிட்டி, 1968.
4. ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம், மறைத்திரு. சி. கணேசயர், ஈழகேசரி அதிபர் நா. பொன்னையா அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. 1939.
5. மகாவித்துவான் அரசுகேசரி இயற்றி இரகுவங்மிச மூல மும் புன்னைலைக்கட்டுவன் சி. கணேசயர் இயற்றிய புத்து ரையும், சோதிடப்பிரகாசியந்திரசாலை, கொக்குவில் 1915
6. குமாரசுவரமிப்புலவர் சரித்திரம், புன்னைலைக்கட்டுவன் சி. கணேசயரவர்கள், சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலை, கொக்குவில், 1925.
7. வருத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர் பிரபந்தம். வித்துவசிரோமனி. பிரமணி சி. கணேசயர், ஸ்ரீமத் த. குணரத்தினம்பிளையால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1956.
8. வருத்தலைவிளான் பிடாரத்தனை கண்ணகை அம்மன் ஊஞ்சல், வித்துவசிரோமனி சி. கணேசயர், ஸ்ரீமான் செல்வத்துரை அவர்களின் குடும்பத்தினரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1975.
9. தமிழியற் கட்டுரைகள் எஸ். சிவலிங்கராஜா, மயிலங்கூடல் பி. நடராசன் (தொகுப்பாசிரியர்கள்) ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம். 1982.

கணைசயர் எழுதிய கட்டுரைகளின் விபரம்

செந்தமிழ்

தொகுதி	ஆண்டு	தலைப்பு	பக்கம்
2	1903 - 1904	இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	430
3	1904 - 1905	இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	21
4	1905 - 1906	இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	44
5	1906 - 1907	இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	44
6	1907 - 1908	இராமாவதார அருங்செய்யுள் விளக்கம்	204
		திருக்குறள் பரிமேகர் உரைவிளக்கம்	605
		பெரியபுராண முதற் செய்யுனரை	454
		இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	67,168
8	1909 - 1910	இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	133
		இந்திய அரசர் போர் வீரம்	566
		இரு கண்ணேருமணி	327
		திண்மயக்கம்	115
		திருக்குறள் பரிமேகர் உரைவிளக்கம்	329
		பொருள் கோடல்	267
		இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்	65
10	1913	சாவாவுடம்பு	12,131
20	1921 - 1922	கவித்தன்மை	273
		குமாரசவாமிப் புலவர்	153
		யாப்பருங் கலங்காரிகையுரைத் திருத்தம்	330
		வடசொல்	277
		வடமொழி முதுமொழியன்றே	488
21	1922 - 1923	உடம்படு மெய்	81,83
22	1923 - 1924	வசிட்டரும் வள்ளுவரும் கூறிய அரசியல்	131, 138
25	1926 - 1927	அந்தணர் நூல்	361
		ஆற்றனுருபு பிறிதுருபேற்றல்	265
		முன்னைத் தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் கற்புநிலை	113, 167
		சில ஆராய்ச்சி	747
26	1927 - 1928	அளபெடை	276
		கவியின்பம்	121, 231, 353, 523
		சிறுபொழுது	57
		தொகை நிலை	1

27	1928 - 1929	ஒரு செய்யுட் பொருள் ஆராய்ச்சி கவியின்பம் தொல்காப்பியச் சூத்திரப்பொருள் ஆராய்ச்சி	386 66 அராய்ச்சி 233
		பிறிது பிறிதேற்றல்	51
28	1929 - 1930	இருபெயரொட்டுப் பெயரும் அன்மொழித் தொகையும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பரிசோதனைத் தொடர்	532 18 486
29	1930 - 1931	சிறு பொழுதாரய்ச்சி மதுரைக் காஞ்சியுட் கூறிய யாமப் பிரிவு	316 375
30	1931 - 1932	சேனுவரையப் பதிப்பும் பிழைத்திருத்தமும்	117
33	1935 - 1936	சில ஆராய்ச்சி	105
35	1937 - 1938	சீவகசிந்தாமணி உரைநயம்	167
38	1940 - 1941	இயற்கை நவீற்சியும் செயற்கைப் புணர்ச்சியும் கம்பனும் உவமவலங்காரமும் பிழையும் திருத்தமும் மெய்ப்பாடு	305 383 573 459
42	1944 - 1945	தமிழ்நாட்டு மணம்	67
43	1945 - 1946	பொருட்புடை பெயர்ச்சி	117
44	1946 - 1947	அநுதாபக் குறிப்பு கிரங்கற்பா இல்லறக் கிழத்தி மாண்புகள் செந்தமிழ் தமிழ்நாட்டு மக்களின் சில ஒழுக்க மரபுகள்	144 174 82 53 1
45	1947 - 1948	இராமாவதாரமும் கவித்தொகையும் கம்பரும் அவலச்சவையும் நீர் விளையாட்டு	113 141 87
46	1948 - 1950	கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனே உலகியலும் இலக்கியமும் பெண்களுக்கு பெருந்தகைமை கற்பே தெய்வப் புலவரின் நாவணர்ச்சி	86 21 126 73
48	1951 - 1952	இராமாவதாரத்திற் கவிநயம்	101

கணேசயர் எழுதிய கட்டுரைகளின் விபரம்

சமுகேசரி

1. சமுகேசரி 10 - 07 - 1932 யாழ்ப்பாணத்து மகாவித்வான் அரசு கேசரி.
2. சமுகேசரி 13 - 07 - 1932 - கபிலர்.
3. சமுகேசரி - ஆ. மலர் - 1935 - பரிபாடற்சிறப்பு
4. சமுகேசரி - ஆ. மலர் - 1936 - ஐந்தினை ஆராய்ச்சி
5. சமுகேசரி - ஆ. மலர் - 1937 - நோக்கு
6. சமுகேசரி - ஆ. மலர் - 1938 - இளங்கோவடிகளும் கம்பரும்
7. சமுகேசரி - 23 - 02 - 47 - தமிழ்நாட்டு மக்களின் சில ஒழுக்க மரபுகள்.
8. சமுகேசரி - 01 - 06 - 47 - செந்தமிழ்.
9. சமுகேசரி - 07 - 09 - 47 - இல்லக்கிழத்தியின் மாண்புகள்.
10. சமுகேசரி - 08 - 05 - 49 - நீர் விளையாட்டு.
11. சமுகேசரி - 18 - 12 - 49 - தொல்பொருள் உவமவியல் - சில விளக்கக் குறிப்புக்கள்.
12. சமுகேசரி - 05 - 11 - 50 - தேவி மாண்புசை அந்தாதி
13. சமுகேசரி - 13 - 05 - 51 - தமிழ்விழா வாழ்த்து (செய்யுள்)
14. 04 - 07 - 54 தொடக்கம் 05 - 01 - 58 வரையுள்ள சமுகேசரி யில் அகநானாறு 100 செய்யுட்கட்டு உரை.
15. சமுகேசரி - 07 - 10 - 56 - சிவசங்கரமகான் வாழ்த்துப்பா
16. சமுகேசரி - வெள்ளிவிழா மலர் 1956 - தமிழ்நாட்டு மணம்
17. சமுகேசரி - 01 - 06 - 57 - செந்தமிழ்

இந் நூலாசிரியர்

தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை உரியவகையில் ஆய்வுசெய்து வெளிக்கொணரும் முயற்சிகளில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களின் தமிழ்த்துறைகள் ஆற்றிவந்துள்ள பணி காத்திரமானது. பேராசிரியர்கள் விபுலாநந்த அடிகள் க. கணபதிப்பிள்ளை முதலியோர் இட்டுச்சென்ற செப்பமான அடித்தளத்தில் கடந்த நாற்பதாண்டுக்கு மேலாக இந்த ஆய்வு வரலாறு தொடர்கின்றது.

இந்த வரலாற்றின் நமது சமகாலத்தில் முன்னெடுத்துச் செல்லும் முதல்வரிசை ஆய்வாளர்களுள் ஒருவர் திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை சிவலிங்கராஜா எம். ஏ. அவர்கள்.

கிழக்குக் கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தமிழறி ஞர்களான கந்தமுருகேசனுர், பண்டிதர் ச. வீரகத்தி முதலியோரிடம் பாடம்கேட்டவர்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியர்கள் ச. வித்தியானந்தன், க. கைலாசபதி, கா. சிவக்தம்பி அ. சண்முகதாஸ் முதலியோரிடம் ஆய்வுப் பயிற்சி பெற்றவர். இவற்றுள் மரபறி புலமை, நவீன ஆய்வுநோக்கு ஆகிய இருவகை அறிவு வளமும் இணைந்த ஆளுமை எய்தப்பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது முதல்தரத் தமிழ்ச்சிறப்புப் பட்டதாரி என்ற சிறப்பும் மேற்படி பல்கலைக்கழகத்திற் பயின்று தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியேற்ற முதல்வர் என்ற சிறப்பும் இவருக்கு உரியன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணிபுரியும் சிவலிங்கராஜா அவர்கள் சமூத்துத் தமிழியல் தொடர்பாகச் சிறப்புக் கவனம் செலுத்திவருபவர். தமிழியற் கட்டுரைகள் 1982 (இணைப்பதிப்பாசிரியர்) வடமராட்சியின் கல்விப்பாரங்பரியமும் இலக்கிய வளமும் (1984), சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம் (1985)- ஆகிய நூல்களும் சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் தொடர்பாக முதுகலைப்பட்டத்திற்கு அவர் சமர்ப்பித்த ஆய்வேடும் அவரது இந்தச் சிறப்பு ஈடுபாட்டை உணர்த்தி நிற்பன. இப்பொழுது வித்துவகிரோமணி சி. கணேசையர் தொடர்பாக வெளிவரும் இந்தாலும் இவரது இந்த ஈடுபாட்டுக்கு மேலும் ஒரு சாஸ்ரூகம்.

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்